

HET BOEK DER PSALMEN

Het Eerste Boek der Psalmen

Psalm 1 - 41

Psalm 1:

LXX + Vulgaat 1

- 1 Welgelukzalig is de man
die niet wandelt in de raad der goddeloozen,
noch staat op den weg der zondaren,
noch zit in het gestoelte der spotters;
- 2 maar zijn lust is in des HEEREN wet,
en hij overdenkt Zijne wet dag en nacht.
- 3 Want hij zal zijn als een boom,
geplant aan waterbeken,
die zijne vrucht geeft op zijnen tijd,
en welks blad niet afvalt;
en al wat hij doet zal wèl gelukken.
- 4 Alzóó zijn de goddeloozen niet,
maar als het kaf,
dat de wind henendrijft.
- 5 Daarom zullen de goddeloozen niet bestaan in het gericht:
noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen;
- 6 want de HEERE kent den weg der rechtvaardigen,
maar de weg der goddeloozen zal vergaan.

Psalm 2:

LXX + Vulgaat 2

- 1 Waarom woeden de heidenen
en bedenken de volken ijdelheid?
- 2 De koningen der aarde stellen zich op,
en de vorsten beraadslagen te zamen
tegen den HEERE
en tegen Zijnen Gezalfd,
zeggende:
- 3 "Laat ons hunne banden verscheuren
en hunne touwen vàn ons werpen."
- 4 Die in den hemel woont, zal lachen,
de HEERE zal hen bespotten.
- 5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijnen toorn,
en in Zijne grimmigheid zal Hij hen verschrikken.
- 6 "Ik toch heb Mijnen Koning gezalfd over Sion,
den berg Mijner heiligheid."
- 7 Ik zal van het besluit verhalen:
De HEERE heeft tot Mij gezegd:
"Gij zijt Mijn Zoon,
heden heb Ik U gegeneerd.
- 8 Eisch van Mij,
en Ik zal de heidenen geven *tot* Uw erfdeel,
en de einden der aarde *tot* Uwe bezitting.
- 9 Gij zult ze verpletteren met eenen ijzeren schepter,
gij zult ze in stukken slaan als een pottenbakkersvat."
- 10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk,
laat u tuchtigen, gij rechters der aarde.

- 11 Dient den HEERE met vreeze,
en verheugt u met beving.
- 12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne
en gij *op* den weg vergaat,
wanneer Zijn toorn maar een weinig zoude ontbranden.
Wel gelukzalig zijn allen,
die op Hem betrouwen.

Psalm 3:

LXX + Vulgaat 3

- 1 Een psalm Davids,
als hij vlood voor het aangezicht zijns zoons Absaloms.
- 2 O HEERE, hoe zijn mijne tegenpartijders vermenigvuldigd;
velen staan tegen mij op.
- 3 Velen zeggen van mijne ziel:
Hij heeft geen heil bij God.
- 4 Doch Gij, HEERE,
zijt een Schild voor mij,
mijne Eere,
en Die mijn hoofd opheft.
- 5 Ik riep met mijne stem tot den HEERE,
en Hij verhoorde mij van den berg Zijner heiligheid.
- 6 Ik lag neder
en sliep:
ik ontwaakte,
want de HEERE ondersteunde mij.
- 7 Ik zal niet vreezen voor tienduizenden des volks,
die zich rondom tegen mij zetten.
- 8 Sta òp, HEERE,
verlos mij, mijn God;
want Gij hebt alle mijne vijanden op het kinnebakken geslagen,
de tanden der goddeloozen hebt Gij verbroken.
- 9 Het heil is des HEEREN;
Uw zegen is over Uw volk.

Sela.

Sela.

Sela.

Psalm 4:

LXX + Vulgaat 4

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
op de neginoth.
- 2 Als ik roep,
verhoor mij,
o God mijner gerechtigheid.
In benauwdheid hebt Gij mij ruimte gemaakt;
wees mij genadig
en hoor mijn gebed.
- 3 Gij mannen,
hoe lang zal mijne eer tot schande zijn?
Hoe lang zult gij de ijdelheid beminnen,
de leugen zoeken?

- Sela.
- 4 Weet toch, dat de HEERE Zich eenen gunstgenoot heeft afgezonderd;
de HEERE zal hooren,
als ik tot Hem roep.
- 5 Zijt beroerd,
en zondigt niet;
spreekt in ulieder hart op uw leger,
en zijt stille.
- Sela.
- 6 Offert offeranden der gerechtigheid,
en vertrouwt op den HEERE.
- 7 Velen zeggen:
"Wie zal ons het goede doen zien?"
Verhef Gij over ons het licht uws aanschijns, o HEERE.
- 8 Gij hebt vreugde in mijn hart gegeven,
meer dan ten tijde als hun koren en hun most vermenigvuldigd zijn.
- 9 Ik zal in vrede te zamen nederliggen
en slapen,
want Gij, o HEERE, alleen zult mij doen zéker wonen.

Psalm 5:

LXX + Vulgaat 5

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
op de nehiloth.
- 2 O HEERE, neem mijne redenen ter oore,
versta mijne overdenking.
- 3 Merk op de stem mijns geroeps,
o mijn Koning en mijn God,
want tot U zal ik bidden.
- 4 Des morgens, HEERE,
zult Gij mijne stem hooren,
des morgens zal ik *mij* tot U schikken
en wacht houden.
- 5 Want Gij zijt geen God,
die lust heeft aan goddeloosheid;
de booze zal bij U niet verkeerren;
- 6 de onzinnigen zullen voor Uwe oogen niet bestaan;
Gij haat alle werkers der ongerechtigheid.
- 7 Gij zult de leugensprekers verdoen;
van den man des bloeds en des bedrogs
heeft de HEERE een gruwel.
- 8 Maar ik zal door de grootheid Uwer goedertierenheid in Uw huis ingaan,
ik zal mij buigen naar het paleis Uwer heiligheid in Uwe vreeze.
- 9 HEERE, leid mij in Uwe gerechtigheid,
om mijner verspieders wil,
richt Uwen weg voor mijn aangezicht.
- 10 Want in hunnen mond is niets rechts,
het binnenste is enkel verderving,
hunne keel is een open graf,
met hunne tong vleien zij.
- 11 Verklaar hen schuldig, o God;
laat hen vervallen van hunne raadslagen;
drijft hen henen om de veelheid hunner overtredingen,
want zij zijn wederspanning tegen u.

- 12 Maar laat verblijd zijn allen,
die op U betrouwen,
tot in eeuwigheid;
laat hen juichen,
omdat Gij hen overdekt;
en laat in U van vreugde opspringen die Uwen Naam liefhebben.
- 13 Want Gij, HEERE, zult den rechtvaardige zegenen,
Gij zult hem met goedgunstigheid kronen
als met een rondas.

Psalm 6:

LXX + Vulgaat 6

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
op den neginoth,
op de scheminith.
- 2 O HEERE, straf mij niet in Uwen toorn,
en kastijd mij niet in Uwe grimmigheid.
- 3 Wees mij genadig, HEERE,
want ik ben verzwakt;
genees mij, HEERE,
want mijne beenderen zijn verschrikt.
- 4 Ja, mijne ziele is zeer verschrikt;
en Gij, HEERE, hoe lang?
- 5 Keer weder, HEERE,
red mijne ziele;
verlos mij om Uwer goedertierenheid wil.
- 6 Want in den dood is Uwer geene gedachtenis;
wie zal U loven in het graf?
- 7 Ik ben moede van mijn zuchten,
ik doe mijn bed den ganschen nacht zwemmen,
ik doornat mijne bedstede met mijne tranen.
- 8 Mijn oog is doorknaagd van verdriet,
is verouderd vanwege alle mijne tegenpartijders.
- 9 Wijkt van mij,
alle gij werkers der ongerechtigheid;
want de HEERE heeft de stem mijns geweens gehoord.
- 10 De HEERE heeft mijne smeeking gehoord,
de HEERE zal mijn gebed aannemen.
- 11 Alle mijne vijanden zullen zeer beschaamd
en verbaasd worden;
zij zullen terugkeeren,
zij zullen in een oogenblik beschaamd worden.

Psalm 7:

LXX + Vulgaat 7

- 1 Davids schiggajon,
dat hij den HEERE gezongen heeft over de woorden van Kusch,
den Benjaminiet.
- 2 HEERE mijn God,
op U betrouw ik;
verlos mij van alle mijne vervolgers
en red mij;

- 3 opdat hij mijne ziel niet roove als een leeuw,
 verscheurende,
 terwijl daar geen verlosser is.
- 4 HEERE mijn God,
 indien ik dat gedaan heb,
 indien er onrecht in mijne handen is,
- 5 indien ik kwaad vergolden heb
 dien die vrede met mij had,
 (ja, ik heb gered dien,
 die mij zonder oorzaak benauwde):
- 6 zoo vervolge de vijand mijne ziel
 en achterhale ze,
 en vertrede mijn leven ter aarde
 en doe mijne eer in het stof wonen.
- 7 Sta op, HEERE, in Uwen toorn,
 verhef U om de verbolgenheden mijner benauwers,
 en ontwaak tot mij:
 Gij hebt het gericht bevolen.
- 8 Zoo zal de vergadering der volken U omsingelen;
 keer dan boven haar weder in de hoogte.
- 9 De HEERE zal den volken recht doen;
 richt mij HEERE,
 naar mijn gerechtigheid,
 en naar mijn oprechtheid,
die bij mij is.
- 10 Laat toch de boosheid der goddeloozen een einde nemen,
 maar bevestig den rechtvaardige,
 Gij Die de harten en nieren beproeft,
 o rechtvaardige God.
- 11 Mijn schild is bij God,
 die de oprechten van harte behoudt.
- 12 God is een rechtvaardig Rechter,
 en geen God, die te allen dage toorn.
- 13 Indien hij zich niet bekeert,
 zoo zal Hij Zijn zwaard wetten;
 Hij heeft Zijnen boog gespannen
 en dien bereid,
- 14 en heeft doodelijke wapenen voor Zich gereed gemaakt;
 Hij zal Zijne pijlen tegen de hittige vervolgers te werk stellen.
- 15 Zie, hij is in arbeid van ongerechtigheid
 en is zwanger van moeite:
 hij zal leugen baren.
- 16 Hij heeft eenen kuil gedolven
 en dien uitgegraven,
 maar hij is gevallen in de groeve,
die hij gemaakt heeft.
- 17 Zijne moeite zal op zijn hoofd wederkeeren,
 en zijn geweld op zijnen schedel nederdalen.
- 18 Ik zal den HEERE loven naar Zijne gerechtigheid,
 en den Naam des HEEREN des Allerhoogsten psalmzingen.

Sela.

Psalm 8:

LXX + Vulgaat 8

- 1 Een psalm Davids,
 voor den opperzangmeester,

op de gittith.

- 2 O HEERE, onze Heere,
hoe heerlijk is Uw Naam op de gansche aarde:
Gij, Die Uwe majesteit gesteld hebt boven de hemelen!
- 3 Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen hebt gij sterkte gegrondvest,
om Uwe tegenpartijen wil,
om den vijand en wraakgierige te doen ophouden.
- 4 Als ik Uwen hemel aanzie,
het werk Uwer vingeren,
de maan en de sterren,
die Gij bereid hebt;
- 5 wat is de mensch,
dat Gij zijner gedenkt,
en de zoon des menschen,
dat Gij hem bezoekt,
- 6 en hebt hem een weinig minder gemaakt dan de Engelen,
en hebt hem met eere en heerlijkheid gekroond!
- 7 Gij doet hem heerschen over de werken Uwer handen,
Gij hebt alles onder zijne voeten gezet:
- 8 schapen en ossen,
alle die,
ook mede de dieren des velds;
- 9 het gevogelte des hemels
en de visschen der zee,
hetgeen de paden der zeeën doorwandelt.
- 10 O HEERE, onze Heere,
hoe heerlijk is Uw Naam op de gansche aarde!

Psalm 9:

LXX + Vulgaat 9

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
op mûth-labbeen.
- 2 Ik zal den HEERE loven met mijn gansche hart,
ik zal alle Uwe wonderen vertellen.
- 3 In U zal ik mij verblijden
en van vreugde opspringen;
ik zal Uwen Naam psalmzingen, o Allerhoogste;
- 4 omdat mijne vijanden achterwaarts gekeerd,
gevallen
en vergaan zijn van Uw aangezicht.
- 5 Want Gij hebt mijn recht
en mijne rechtzake afgedaan;
Gij hebt gezeten op den troon,
o Rechter der gerechtigheid.
- 6 Gij hebt de heidenen gescholden,
den goddelooze verdaan,
hunnen naam uitgedelgd tot in eeuwigheid
en altoos.
- 7 O vijand, zijn de verwoestingen voleindigd in eeuwigheid,
en hebt gij de steden uitgeroeid?
Hunlieder gedachtenis is *met* hen vergaan.
- 8 Maar de HEERE zal in eeuwigheid zitten,
Hij heeft Zijnen troon bereid ten gerichte.

- 9 En Hij Zelf zal de wereld richten in gerechtigheid,
en de volken oordeelen in rechtmatigheden.
- 10 En de HEERE zal een hoog vertrek zijn voor den verdrukte,
een hoog vertrek in tijden van benauwdheid.
- 11 En die Uwen Naam kennen,
zullen op U vertrouwen,
omdat Gij, HEERE, niet hebt verlaten
degenen die U zoeken.
- 12 Psalmzingt den HEERE, Die te Sion woont,
verkondigt onder de volken Zijne daden.
- 13 Want Hij zoekt de bloedstoringen,
Hij gedenkt dezelve;
Hij vergeet het geroep der ellendigen niet.
- 14 Zijt mij genadig, HEERE,
zie mijne ellende aan,
van mijne haters *mij aangedaan*,
Gij Die mij verhoogt uit de poorten des doods;
- 15 opdat ik Uwen ganschen lof in de poorten der dochter Sions vertelle,
dat ik mij verheuge in Uw heil.
- 16 De heidenen zijn gezonken in de groeve,
die zij gemaakt hadden,
hunlieder voet is gevangen in het net,
dat zij verborgen hadden.
- 17 De HEERE is bekend geworden,
Hij heeft recht gedaan;
de goddelooze is verstrikt
in het werk zijner handen.

Higgajon. Sela.

- 18 De goddeloozen zullen terugkeeren naar de hel toe,
alle godvergetende heidenen.
- 19 Want de nooddrufte zal niet voor altoos vergeten worden,
noch de verwachting der ellendigen in eeuwigheid verloren zijn.
- 20 Sta òp, HEERE, laat de mensch zich niet versterken,
laat de heidenen voor Uw aangezicht geoordeeld worden.
- 21 O HEERE, jaag hun vreeze aan;
laat de heidenen weten,
dat zij menschen zijn.

Sela.

Psalm 10:

LXX + Vulgaat vervolg 9

1	O HEERE, waarom staat Gij van verre,
<i>waarom</i> verbergt Gij U in tijden van benauwdheid?	22
2	De goddelooze vervolgt hittiglijk in hoogmoed den ellendige;
laat hen gegrepen worden in de aanslagen,
die zij bedacht hebben.	23
3	Want de goddelooze roemt over den wensch zijner ziele;
hij zegent den gierigaard,
hij lastert den HEERE.	24
4	De goddelooze,
gelijk hij zijnen neus omhoog steekt,
onderzoekt niet:
alle zijne gedachten zijn,
dat er geen God is.	25
5	Zijne wegen maken te allen tijde smarte;
<u>U</u> we oordeelen zijn eene hoogte verre van hem;	26

	alle zijne tegenpartijders, die blaast hij aan.	
6	Hij zegt in zijn harte: Ik zal niet wankelen; want <i>ik</i> zal van geslacht tot geslacht in geen kwaad zijn.	27
7	Zijn mond is vol van vloek en bedriegerijen en list, onder zijne tong is moeite en ongerechtigheid.	28
8	Hij zit in de achterlage der hoeven, in verborgen plaatsen doodt hij den onschuldige; zijne oogen verbergen zich tegen den arme.	29
9	Hij legt lagen in eene verborgen plaats, gelijk een leeuw in zijn hol; hij legt lagen om den ellendige te rooven; hij roofte den ellendige, als hij hem trekt in zijn net.	30
10	Hij duikt neder, hij buigt zich en de arme hoop valt in zijne sterke <i>pooten</i> .	31
11	Hij zegt in zijn hart: God heeft het vergeten, Hij heeft <u>Z</u> ijn aangezicht verborgen, Hij ziet niet in eeuwigheid.	32
12	Sta òp, HEERE God, hef <u>U</u> we hand op, vergeet de ellendigen niet.	33
13	Waarom lastert de goddelooze God, zegt in zijn hart: Gij zult het niet zoeken?	34
14	Gij ziet het <i>immers</i> , want Gij aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men het in <u>U</u> we hand geve; U verlaat zich de arme, Gij zijt geweest een helper van den wees.	35
15	Breek den arm des goddeloozen en boozen, zoekt zijne goddeloosheid, <i>totdat</i> Gij ze niet vindt.	36
16	De HEERE is Koning, eeuwiglijk en altoos; de heidenen zijn vergaan uit zijn land.	37
17	HEERE, Gij hebt den wensch der zachtmoedigen gehoord; Gij zult hun harte sterken, <u>U</u> w oor zal opmerken,	38
18	om den wees en den verdrukte recht te doen, opdat een mensch van de aarde niet meer voortvare geweld te bedrijven.	39

Psalm 11:

LXX + Vulgaat 10

- 1 *Een psalm* Davids,
voor den opperzangmeester.

Ik betrouw op den HEERE;
hoe zegt gijlieden tot mijne ziele:

- Zwerf henen *naar* ulieder gebergte *als* een vogel?
- 2 Want zie,
de goddeloozen spannen den boog,
zij schicken hunnen pijl op de pees,
om in het donker te schieten
naar den oprechten van hart.
 - 3 Zekerlijk, de fundamenten worden omgestooten,
wat heeft de rechtvaardige bedreven?
 - 4 De HEERE is in het paleis Zijner heiligheid,
des HEEREN troon is in den hemel;
Zijne oogen aanschouwen,
Zijne oogleden proeven de menschenkinderen.
 - 5 De HEERE proeft den rechtvaardige;
maar den goddelooze,
en dien die geweld liefheeft,
haat Zijne ziele.
 - 6 Hij zal op de goddeloozen regenen
strikken,
vuur
en zwavel;
en een geweldige stormwind zal het deel huns bekens zijn.
 - 7 Want de HEERE is rechtvaardig,
Hij heeft gerechtigheden lief;
Zijn aangezicht aanschouwt den oprechte.

Psalm 12:

LXX + Vulgaat 11

- 1 Een Psalm Davids,
voor den opperzangmeester
op de scheminith.
- 2 Behoud, o HEERE,
want de goedertierene ontbreekt,
want de getrouwen zijn weinig geworden onder de menschenkinderen.
- 3 Zij spreken valsheid
een ieder met zijn naaste,
met vleiende lippen;
zij spreken met een dubbel hart.
- 4 De HEERE snijde af alle vleiende lippen,
de grootsprekende tong,
die daar zeggen:
"Wij zullen de overhand hebben met onze tong;
onze lippen zijn onze;
wie is heer over ons?"
- 6 "Om de verwoesting der ellendigen,
om het kermen der nooddriftigen,
zal ik nu opstaan,"
zegt de HEERE;
"Ik zal in behoudenis zetten
dien hij aanblaast."
- 7 De redenen des HEEREN zijn reine redenen,
zilver,
gelouterd in eenen aarden smeltkroes,
gezuiverd zevenmaal.
- 8 Gij,
HEERE,

- zult ze bewaren,
Gij zult ze behoeden voor dit geslacht
tot in eeuwigheid.
- 9 De goddeloozen draven rondom,
wanneer de snoodsten van 's menschen kinderen verhoogd worden.

Psalm 13:

LXX + Vulgaat 12

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 Hoe lang,
HEERE,
zult Gij mij steeds vergeten?
Hoe lang zult Gij Uw aangezicht voor mij verbergen?
- 3 Hoe lang zal ik raadslagen voornemen in mijne ziele,
droefenis in mijn harte bij dag?
Hoe lang zal mijn vijand over mij verhoogd zijn?
- 4 Aanschouw,
verhoor mij,
HEERE mijn God;
verlicht mijne oogen,
opdat ik *in* den dood niet ontslope;
- 5 opdat niet mijn vijand zegge:
"Ik heb hem overmocht,"
mijne tegenpartijders zich verheugen,
wanneer ik zoude wankelen.
- 6 Maar ik vertrouw op Uwe goedertierenheid;
mijn harte zal zich verheugen in Uw heil:
ik zal den HEERE zingen,
omdat Hij aan mij welgedaan heeft.

Psalm 14:

LXX + Vulgaat 13

- 1 *Een psalm* Davids,
voor den opperzangmeester.
- De dwaas zegt in zijn hart:
"Daar is geen God";
zij verderven het,
zij maken het gruwelijk
met hun werk,
daar is niemand,
die goed doet.
- 2 De HEERE heeft uit den hemel nedergezien
op de menschenkinderen,
om te zien of iemand verstandig ware,
die God zocht;
- 3 zij zijn allen afgeweken,
te zamen zijn zij stinkende geworden,
daar is niemand,
die goed doet,
ook niet één.
- 4 Hebben dan alle werkers der ongerechtigheid geen kennis,
die mijn volk opeten *alsof* zij brood aten?

- Zij roepen den HEERE niet aan.
- 5 Aldaar zijn zij met vervaardheid vervaard,
want God is bij het geslacht des rechtvaardigen.
 - 6 Gijlieden beschaamt den raad des ellendigen,
omdat de HEERE zijne toevlucht is.
 - 7 Och dat Israëls verlossing uit Sion *kwame!*
Als de HEERE de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeeren,
dan zal Jakob zich verheugen,
Israël zal verblijd zijn.

Psalm 15:

LXX + Vulgaat 14

- 1 Een Psalm Davids.

- HEERE, wie zal verkeereren in Uwe tent,
wie zal wonen op den berg Uwer heiligheid?
- 2 Die oprecht wandelt
en gerechtigheid werkt,
en die met zijn hart de waarheid spreekt;
 - 3 die met zijne tong niet achterklapt,
zijnen metgezel geen kwaad doet,
en geen smaadrede opneemt tegen zijnen naaste;
 - 4 in wiens oogen de verwerpene veracht is,
maar hij eert degenen,
die den HEERE vreezen;
heeft hij gezworen tot *zijne* schade,
evenwel verandert hij niet;
 - 5 die zijn geld niet geeft op woeker,
noch een geschenk neemt tegen den onschuldige;
die deze dingen doet,
zal niet wankelen in eeuwigheid.

Psalm 16:

LXX + Vulgaat 15

- 1 Een gouden kleinood Davids.

- Bewaar mij o God,
want ik betrouw op U.
- 2 *O mijne ziele*, gij hebt tot den HEERE gezegd:
Gij zijt de HEERE,
mijne goedheid *raakt* niet tot U,
 - 3 *maar* tot de heiligen,
die op de aarde zijn,
en de heerlijken,
in dewelken al mijn lust is.
 - 4 De smarten dergenen,
die eenen anderen *god* begiftigen,
zullen vermenigvuldigd worden;
ik zal hunne drankofferen van bloed niet offeren,
en hunne namen op mijne lippen niet nemen.
 - 5 De HEERE is het deel mijner erve
en mijns bekers;
Gij onderhoudt mijn lot.
 - 6 De snoeren zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen,
ja,

- eene schoone erfenis is mij geworden.
- 7 Ik zal den HEERE loven,
Die mij raad heeft gegeven;
zelfs bij nacht onderwijzen mij mijne nieren.
 - 8 Ik stel den HEERE geduriglijk vóór mij;
omdat Hij aan mijne rechterhand is,
zal ik niet wankelen.
 - 9 Daarom is mijn harte verblijd,
en mijne eere verheugt zich;
ook zal mijn vleesch zéker wonen.
 - 10 Want Gij zult mijne ziele in de hel niet verlaten,
Gij zult niet toelaten,
dat Uw Heilige de verderving zie.
 - 11 Gij zult mij het pad des levens bekend maken:
verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht,
liefelijkheden zijn in Uwe rechterhand eeuwiglijk.

Psalm 17:

LXX + Vulgaat 16

- 1 Een gebed Davids.

- HEERE, hoor de gerechtigheid,
merk op mijn geschrei,
neem ter oore mijn gebed,
met onbedrieglijke lippen *gesproken*.
- 2 Laat mijn recht van voor Uw aangezicht uitgaan,
laat Uwe oogen de billijkheden aanschouwen.
 - 3 Gij hebt mijn harte geproefd,
des nachts bezocht,
Gij hebt mij getoetst,
Gij vindt niets:
hetgeen ik gedacht heb,
overtreedt mijn mond niet.
 - 4 Aangaande de handelingen des menschen,
ik heb mij,
naar het woord Uwer lippen,
gewacht voor de paden des inbrekers,
 - 5 houdende mijne gangen in Uwe sporen,
opdat mijne voetstappen niet zouden wankelen.
 - 6 Ik roep U aan,
omdat Gij mij verhoort,
o God;
neig Uw oor tot mij,
hoor mijne rede.
 - 7 Maak Uwe weldadigheden wonderbaar,
Gij die verlost degenen,
die op U betrouwen van degenen,
die tegen Uwe rechterhand opstaan.
 - 8 Bewaar mij als het zwart des oogappels,
verberg mij onder de schaduw Uwer vleugelen,
 - 9 voor het aangezicht der goddeloozen,
die mij verwoesten,
mijner doodvijanden,
die mij omringen.
 - 10 Met hun vet besluiten zij *zich*,
met hunnen mond spreken zij hoovaardiglijk.

- 11 In onze gang hebben zij ons nu omsingeld,
zij zetten hunne oogen *op ons*,
ter aarde nederbukkende.
- 12 Hij is gelijk als een leeuw,
die begeert te rooven,
en als een jonge leeuw
zittende in verborgen plaatsen.
- 13 Sta òp,
HEERE,
kom zijn aangezicht voor,
vel hem neder;
bevrijd mijne ziele met Uw zwaard
van den goddelooze.
- 14 Met Uw hand van de lieden,
o HEERE,
van de lieden, die van de wereld zijn,
welker deel in dit leven is,
welker buik Gij vervult met Uwen verborgen *schat*;
de kinderen worden verzadigd,
en zij laten hun overschot hunnen kinderkens achter.
- 15 *Maar* ik zal Uw aangezicht in gerechtigheid aanschouwen,
ik zal verzadigd worden met Uw beeld,
als ik zal opwaken.

Psalm 18:

LXX + Vulgaat 17

- 1 Voor den opperzangmeester,
een psalm Davids,
des knechts des HEEREN,
die de woorden dezes lieds tot den HEERE gesproken heeft,
ten dage als de HEERE hem gered had
uit de hand van alle zijne vijanden
en uit de hand Sauls.
- 2 Hij zeide dan:
- "Ik zal U hartelijk liefhebben,
HEERE,
mijne Sterkte.
- 3 De HEERE is mijne Steenrots,
en mijn Burg,
en mijn Uithelper;
mijn God,
mijn Rots,
op Welken ik betrouw;
mijn Schild
en Hoorn mijns heils,
mijn hoog Vertrek.
- 4 Ik riep den HEERE áán
Die te prijzen is,
en werd verlost van mijne vijanden.
- 5 Banden des doods hadden mij omvangen,
en beken Belials verschrekten mij.
- 6 Banden der helle omringden mij,
strikken des doods bejegenden mij.
- 7 Als mij bang was,
riep ik den HEERE aan,

- en riep tot mijnen God:
Hij hoorde mijne stem uit Zijn paleis,
en mijn geroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijne ooren.
- 8 Toen daverde
en beefde de aarde,
en de gronden der bergen beroerden zich
en daverden,
omdat Hij ontstoken was.
- 9 Rook ging op van Zijnen neus,
en een vuur uit Zijnen mond verteerde:
kolen werden daarvan aangestoken.
- 10 En Hij boog den hemel
en daalde neder,
en donkerheid was onder Zijne voeten.
- 11 En Hij voer op eenen cherub
en vloog,
ja,
Hij vloog snellijk op de vleugelen des winds.
- 12 Duisternis zette Hij tot Zijne verberging;
rondom Hem was Zijne tent,
duisternis der wateren,
wolken des hemels.
- 13 Van den glans,
die vóór Hem was,
dreven Zijne wolken daarhenen:
hagel
en vurige kolen.
- 14 En de HEERE donderde in den hemel,
en de Allerhoogste gaf Zijn stem,
hagel
en vurige kolen.
- 15 En Hij zond Zijne pijlen uit
en verstrooide ze,
en Hij vermenigvuldigde de bliksemen
en verschrikte ze.
- 16 En de diepe kolken der wateren werden gezien,
en de gronden der wereld werden ontdekt van Uw schelden,
o HEERE,
van het geblaas des winds
van Uwen neus.
- 17 Hij zond van de hoogte,
Hij nam mij,
Hij trok mij op uit groote wateren.
- 18 Hij verlost mij van mijnen sterken vijand
en van mijne haters,
omdat zij machtiger waren dan ik.
- 19 Zij hadden mij bejegend ten dage mijns ongevals,
maar de HEERE was mij tot een steunsel;
- 20 en Hij voerde mij uit in de ruimte,
Hij rukte mij uit,
want Hij had lust aan mij.
- 21 De HEERE vergold mij naar mijne gerechtigheid.
Hij gaf mij weder naar de reinheid mijner handen.
- 22 Want ik heb des HEEREN wegen gehouden,
en ben van mijnen God niet goddelooslijk afgegaan.
- 23 Want alle Zijne rechten waren vóór mij,
en Zijne inzettingen deed ik niet van mij weg.
- 24 Maar ik was oprecht bij Hem,

- en ik wachtte mij voor mijne ongerechtigheid.
- 25 Zoo gaf mij de HEERE weder naar mijne gerechtigheid,
naar de reinheid mijner handen,
voor Zijne oogen.
- 26 Bij den goedertierene houdt Gij U goedertieren,
bij den oprechten man houdt Gij U oprecht.
- 27 Bij den reine houdt Gij U rein,
maar bij den verkeerde bewijst Gij U een worstelaar.
- 28 Want Gij verlost het bedrukte volk,
maar de hooge oogen vernedert Gij.
- 29 Want Gij doet mijne lamp lichten;
de HEERE mijn God doet mijne duisternis opklaren.
- 30 Want met U loop ik door een bende,
en met mijnen God spring ik over eenen muur.
- 31 Gods weg is volmaakt;
de rede des HEEREN is doorlouterd;
Hij is een Schild allen,
die op Hem betrouwen.
- 32 Want Wie is God behalve de HEERE
en Wie is een Rotssteen dan alleen onze God?
- 33 Het is God,
Die mij met kracht omgordt,
en Hij heeft mijnen weg volkomen gemaakt.
- 34 Hij maakt mijne voeten gelijk als der hinden,
en Hij stelt mij op mijne hoogten.
- 35 Hij leert mijne handen ten strijde,
zoodat een stalen boog met mijne armen verbroken is.
- 36 Ook hebt Gij mij het schild Uws heils gegeven,
en Uwe rechterhand heeft mij ondersteund,
en Uwe zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt.
- 37 Gij hebt mijnen voetstap ruim gemaakt onder mij,
en mijne enkelen hebben niet gewankeld.
- 38 Ik vervolgde mijne vijanden
en trof hen aan,
en ik keerde niet weder,
totdat ik hen verdaan had.
- 39 Ik doorstak hen,
dat zij niet weder konden opstaan:
zij vielen onder mijne voeten.
- 40 Want Gij omgorddet mij met kracht ten strijde;
Gij deedt onder mij nederbukken wie tegen mij opstonden,
- 41 en Gij gaaft mij den nek mijner vijanden;
en mijne haters,
die vernielde ik.
- 42 Zij riepen,
maar daar was geen verlosser,
tot den HEERE,
maar Hij antwoordde hun niet.
- 43 Toen vergruisde ik hen als stof voor den wind,
ik ruimde hen weg als slijk der straten.
- 44 Gij hebt mij uitgeholpen van de twisten des volks:
Gij hebt mij gesteld tot een hoofd der heidenen;
het volk,
dat ik niet kende,
heeft mij gediend.
- 45 Zoo haast als *hun* oor *van mij* hoorde,
hebben zij mij gehoorzaamd;
vreemden hebben zich mij geveinsdelijk onderworpen.

- 46 Vreemden zijn vervallen,
 en hebben gesidderd uit hunne sloten.
- 47 De HEERE leeft,
 en geloofd zij mijn Rotssteen,
 en verhoogd zij de God mijns heils;
- 48 de God,
Die mij volkomene wrake geeft,
 en de volken onder mij brengt;
- 49 Die mij uithelpt van mijne vijanden;
 ja,
 Gij verhoogt mij boven degenen,
 die tegen mij opstaan,
 Gij redt mij van den man des gewelds.
- 50 Daarom zal ik U,
 o HEERE,
 loven onder de heidenen,
 en Uwen Naam zal ik psalmzingen:
- 51 Die de verlossingen Zijns Konings groot maakt,
 en goedertierenheid doet aan Zijnen Gezalfde,
 aan David
 en aan zijn zaad
 in eeuwigheid."

Psalm 19:

LXX + Vulgaat 18

- 1 Een Psalm Davids,
 voor den opperzangmeester.
- 2 De hemelen vertellen Gods eer,
 en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk.
- 3 De dag aan den dag stort overvloediglijk sprake uit,
 en de nacht aan den nacht toont wetenschap.
- 4 Geene sprake en geen woorden zijn er,
 waar hunne stem niet wordt gehoord.
- 5 Hun richtsnoer gaat uit over de gansche aarde,
 en hunne redenen aan het einde der wereld;
 Hij heeft in dezelve eene tent gesteld voor de zon.
- 6 En die is als een bruidegom,
 uitgaande uit zijne slaapkamer;
 zij is vroolijk als eene held,
 om het pad te loopen.
- 7 Haar uitgang is van het einde des hemels,
 en haar omloop tot aan deszelfs einden;
 en niets is verborgen voor hare hitte.
- 8 De wet des HEEREN is volmaakt,
 bekeerende de ziel;
 de getuigenis des HEEREN is gewis,
 den eenvoudige wijsheid gevende.
- 9 De bevelen des HEEREN zijn recht,
 verblijdende het hart;
 het gebod des HEEREN is zuiver,
 verlichtende de oogen.
- 10 De vreeze des HEEREN is rein,
 bestaande tot in eeuwigheid;
 de rechten des HEEREN zijn waarheid,
 te zamen zijn zij rechtvaardig,

- 11 zij zijn begeerlijker dan goud,
ja,
dan veel fijn goud,
en zoeter dan honing
en honigzeem.
- 12 Ook wordt uw knecht door dezelve klaarlijk vermaand;
in het houden van die is groote loon.
- 13 Wie zoude de afdwalingen verstaan?
Reinig mij van de verborgen *afdwalingen*.
- 14 Houd Uwen knecht ook terug van trotschheden,
laat ze niet over mij heerschen;
dan zal ik oprecht zijn
en rein van groote overtreding.
- 15 Laat de redenen mijns monds
en de overdenking mijns harten
welbehaaglijk zijn voor Uw aangezicht,
o HEERE,
mijn Rotsteen
en mijn Verlosser.

Psalm 20:

LXX + Vulgaat 19

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 De HEERE verhoore u in den dag der benauwdheid,
de Naam van den God Jakobs zette u in een hoog vertrek.
- 3 Hij zende uwe hulp uit het heiligdom
en ondersteune u uit Sion.
- 4 Hij gedenke aller uwer spijsofferen,
en make uw brandoffer tot asch.
Sela.
- 5 Hij geve u naar uw harte,
en vervulle al uw raad.
- 6 Wij zullen juichen over uw heil,
en de vaandelen opsteken in den Naam onzes Gods.
De HEERE vervulle alle uwe begeerten.
- 7 Alsnu weet ik,
dat de HEERE Zijnen Gezalfde behoudt;
Hij zal hem verhooren uit den hemel Zijner heiligheid;
het heil Zijner rechterhand zal zijn met mogendheden.
- 8 Deze *vermelden* van wagens,
en die van paarden,
maar wij zullen vermelden van den Naam des HEEREN onzes Gods.
- 9 Zij hebben zich gekromd
en zijn gevallen,
maar wij zijn gerezen
en staande gebleven.
- 10 O HEERE,
behoud;
die Koning verhoore ons ten dage onzes roepens.

Psalm 21:

LXX + Vulgaat 20

- 1 Een Psalm Davids,

voor den opperzangmeester.

- 2 O HEERE,
de koning is verblijd over Uwe sterkte,
en hoe zeer is hij verheugd over Uw heil!
- 3 Gij hebt hem zijns harten wensch gegeven,
en de uitspraak zijner lippen hebt Gij niet geweerd.
Sela.
- 4 Want Gij komt hem vóór met zegeningen van het goede,
op zijn hoofd zet Gij eene kroon van fijn goud.
- 5 Het leven heeft hij van U begeerd,
Gij hebt het hem gegeven;
lengte van dagen,
eeuwiglijk en altoos.
- 6 Groot is zijne eere door Uw heil;
majesteit en heerlijkheid hebt Gij hem toegevoegd.
- 7 Want Gij zet hem *tot* zegeningen in eeuwigheid,
Gij vervroolijkt hem door vreugde met Uw aangezicht;
- 8 want de Koning vertrouwt op den HEERE
en door de goedertierenheid des Allerhoogsten zal hij niet wankelen.
- 9 Uwe hand zal alle Uwe vijanden vinden,
Uwe rechterhand zal Uwe haters vinden.
- 10 Gij zult hen zetten als eenen vurigen oven
ter tijd Uws *toornigen* aangezichts,
de HEERE zal hen in Zijnen toorn verslinden,
en het vuur zal hen verteren.
- 11 Gij zult hunne vrucht van de aarde verdelgen,
en hun zaad van de kinderen der menschen.
- 12 Want zij hebben kwaad tegen U aangelegd,
zij hebben eene schandelijke daad bedacht,
doch zullen niets vermogen;
- 13 want Gij zult hen zetten tot een wit,
met Uwe pezen zult Gij op hun aangezicht toelaggen.
- 14 Verhoog U,
HEERE,
in Uwe sterkte;
zoo zullen wij zingen
en Uwe macht met psalmen loven.

Psalm 22:

LXX + Vulgaat 21

- 1 Een Psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
op ajéleth hassáhar.
- 2 Mijn God,
mijn God,
waarom hebt Gij mij verlaten,
verre zijnde van mijne verlossing,
van de woorden mijns brullens?
- 3 Mijn God,
ik roep des daags,
maar Gij antwoordt niet,
en des nachts,
en ik heb geene stilte.
- 4 Doch Gij zijt heilig,

- wonende *onder* de lofzangen Israëls:
- 5 op U hebben onze vaders vertrouwd,
zij hebben vertrouwd
en Gij hebt hen uitgeholpen;
 - 6 tot U hebben zij geroepen
en zijn uitgered,
op U hebben zij vertrouwd
en zijn niet beschaamd geworden.
 - 7 Maar ik ben een worm
en geen man,
een smaad van menschen
en veracht van het volk.
 - 8 Allen, die mij zien, bespotten mij,
zij steken de lip uit,
zij schudden het hoofd, *zeggende*:
 - 9 Hij heeft *het* op den HEERE gewenteld:
dat Hij hem *nu* uithelpe,
dat Hij hem redde,
dewijl Hij lust aan hem heeft.
 - 10 Gij zijt het immers,
Die mij uit den buik hebt uitgetogen;
Die mij hebt doen vertrouwen,
zijnde aan mijner moeder borsten.
 - 11 Op U ben ik geworpen,
van de baarmoeder af,
van den schoot mijner moeder af zijt Gij mijn God.
 - 12 Zoo wees niet verre van mij,
want benauwdheid is nabij,
want er is geen helper.
 - 13 Vele varren hebben mij omsingeld,
sterke *stieren* van Basan hebben mij omringd;
 - 14 zij hebben hunnen mond tegen mij opgesperd,
als een verscheurende en brullende leeuw.
 - 15 Ik ben uitgestort als water,
en alle mijne beenderen hebben zich vanééngescheiden;
mijn harte is als was,
het is gesmolten in het midden mijns ingewands.
 - 16 Mijne kracht is verdroogd als eene potscherf,
en mijne tong kleeft aan mijn gehemelte:
en Gij legt mij in het stof des doods.
 - 17 Want honden hebben mij omsingeld,
eene vergadering der boosdoeners heeft mij omgeven;
zij hebben mijne handen
en mijne voeten doorgraven.
 - 18 Alle mijne beenderen zoude ik kunnen tellen;
zij schouwen het aan,
zij zien op mij.
 - 19 Zij deelen mijne kleederen onder zich,
en werpen het lot over mijn gewaad.
 - 20 Maar Gij, HEERE,
wees niet verre;
mijne Sterkte,
haast U tot mijne hulpe.
 - 21 Red mijne ziel van het zwaard,
mijne eenzame van het geweld des honds.
 - 22 Verlos mij uit des leeuwen muil,
en verhoor mij van de horens der eenhoornen.
 - 23 Zoo zal ik Uwen Naam mijnen broederen vertellen,

- in het midden der gemeente zal ik U prijzen.
- 24 Gij, die den HEERE vreest,
 prijst Hem;
 al gij zaad Jakobs,
 vereert Hem;
 en ontziet u voor Hem,
 al gij zaad Israëls.
- 25 Want Hij heeft niet veracht
 noch verfoeid de verdrukking des verdrukten,
 noch Zijn aangezicht voor hem verborgen;
 maar Hij heeft gehoord,
 als die tot Hem riep.
- 26 Van U zal mijn lof zijn in eene groote gemeente;
 ik zal mijne geloften betalen in tegenwoordigheid dergenen,
 die Hem vreezen.
- 27 De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden,
 zij zullen den HEERE prijzen, die Hem zoeken;
 ulieder harte zal in eeuwigheid leven.
- 28 Alle einden der aarde zullen het gedenken
 en zich tot den HEERE bekeeren,
 en alle geslachten der heidenen zullen voor Uw aangezicht aanbidden;
 29 want het koninkrijk is des HEEREN
 en Hij heerscht onder de heidenen.
- 30 Alle vetten op aarde zullen eten
 en aanbidden,
 allen, die in het stof nederdalen,
 zullen voor Zijn aangezicht nederbukken,
 en die zijne ziel bij het leven niet kan houden.
- 31 Het zaad zal Hem dienen;
 het zal den HEERE aangeschreven worden tot in geslachten.
- 32 Zij zullen aankomen
 en Zijne gerechtigheid verkondigen den volke,
 dat geboren wordt,
 omdat Hij het gedaan heeft.

Psalm 23:

LXX + Vulgaat 22

- 1 Een psalm Davids.
- De HEERE is mijn Herder,
 mij zal niets ontbreken.
- 2 Hij doet mij nederliggen in grazige weiden;
 Hij voert mij zachtkens aan zeer stille wateren.
- 3 Hij verkwikt mijne ziel,
 Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid
 om Zijns Naams wil.
- 4 Al ging ik ook in een dal der schaduwe des doods,
 ik zoude geen kwaad vreezen,
 want Gij zijt met mij;
Uw stok en Uw staf,
 die vertroosten mij.
- 5 Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht,
 tegenover mijne tegenpartijders;
 Gij maakt mijn hoofd vet met olie,
 mijn beker is overvloeiende.
- 6 Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen

alle de dagen mijns levens,
en ik zal in het huis des HEEREN blijven
in lengte van dagen.

Psalm 24:

LXX + Vulgaat 23

1 Een psalm Davids.

- De aarde is des HEEREN
mitsgaders hare volheid,
de wereld
en die daarin wonen;
2 want Hij heeft ze gegrond op de zeeën,
en heeft ze gevestigd op de rivieren.
3 Wie zal klimmen op den berg des HEEREN,
en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid?
4 Die rein van handen
en zuiver van harte is,
die zijne ziel niet opheft tot ijdelheid,
en die niet bedriegelijk zweert.
5 Die zal den zegen ontvangen van den HEERE,
en gerechtigheid van den God zijns heils.
6 Dat is het geslacht dergenen,
die naar Hem vragen,
die Uw aangezicht zoeken,
dat is Jakob.
Sela.
7 Heft uwe hoofden op gij poorten,
en verheft u gij eeuwige deuren,
opdat de Koning der Eere inga.
8 Wie is de Koning der Eere?
De HEERE sterk en geweldig,
de HEERE geweldig in den strijd.
9 Heft uwe hoofden op gij poorten,
ja,
heft op gij eeuwige deuren,
opdat de Koning der Eere inga.
10 Wie is Hij, deze Koning der Eere?
De HEERE der heirscharen,
die is de Koning der Eere.
Sela.

Psalm 25:

LXX + Vulgaat 24

1 Een psalm Davids.

- [8] *Alef.* Tot U, o HEERE, hef ik mijne ziel op.
2 [2] *Beth.* Mijn God, op U vertrouw ik,
laat mij niet beschaamd worden;
laat mijne vijanden niet van vreugde opspringen over mij.
3 [3] *Gimel.* Ja, allen, die U verwachten,
zullen niet beschaamd worden;
zij zullen beschaamd worden,
die trouwelooslijk handelen zonder oorzaak.
4 [7] *Daleth.* HEERE, maak mij Uw wege bekend,

- leer mij Uwe paden.
- 5 [ה] *Hé.* Leid mij in Uwe waarheid en leer mij,
want Gij zijt de God mijns heils;
- [ו] *Vau.* U verwacht ik den ganschen dag.
- 6 [ז] *Zain.* Gedenk, HEERE, Uwer barmhartigheden
en Uwer goedertierenheden,
want die zijn van eeuwigheid.
- 7 [ח] *Cheth.* Gedenk niet der zonden mijner jonkheid,
noch mijner overtredingen;
gedenk mijner naar Uwe goedertierenheid,
om Uwer goedheid wil, o HEERE.
- 8 [ט] *Teth.* De HEERE is goed en recht;
daarom zal Hij de zondaars onderwijzen in den weg.
- 9 [י] *Jod.* Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht,
en Hij zal den zachtmoedigen Zijnen weg leeren.
- 10 [כ] *Kaf.* Alle paden des HEEREN zijn goedertierenheid
en waarheid:
dengenen die Zijn verbond
en Zijne getuigenissen bewaren.
- 11 [ל] *Lamed.* Om Uws Naams wil,
HEERE,
zoo vergeef mijne ongerechtigheid,
want die is groot.
- 12 [מ] *Mem.* Wie is de man,
die den HEERE vreest?
Hij zal hem onderwijzen in den weg,
dien hij zal hebben te verkiezen.
- 13 [נ] *Nun.* Zijne ziel zal vernachten in het goede,
en zijn zaad zal de aarde beërven.
- 14 [ס] *Samech.* De verborgenheid des HEEREN is voor degenen,
die Hem vreezen;
en Zijn verbond,
om hun *die* bekend te maken.
- 15 [ע] *Ain.* Mijne oogen zijn geduriglijk op den HEERE,
want Hij zal mijne voeten uit het net uitvoeren.
- 16 [פ] *Pé.* Wend U tot mij
en wees mij genadig,
want ik ben eenzaam
en ellendig.
- 17 [צ] *Tsade.* De benauwdheden mijns harten hebben zich wijd uitgestrekt;
voer mij uit mijne nooden.
- 18 [ר] *Resch.* Aanzie mijne ellende
en mijne moeite,
en neem weg alle mijne zonden.
- 19 [ש] *Resch.* Aanzie mijne vijanden,
want zij vermenigvuldigen,
en zij haten mij met eenen wreveligen haat.
- 20 [שׁ] *Schin.* Bewaar mijne ziel
en red mij;
laat mij niet beschaamd worden,
want ik betrouw op U.
- 21 [ת] *Thau.* Laat oprechtheid en vroomheid mij behoeden,
want ik verwacht U.
- 22 O God,
verlos Israël uit alle zijne benauwdheden.

Psalm 26:

LXX + Vulgaat 25

1 *Een psalm Davids.*

Doe mij recht, HEERE,
want ik wandel in mijne oprechtheid
en ik vertrouw op den HEERE,
ik zal niet wankelen.

2 Proef mij, HEERE,
en onderzoek mij,
toets mijne nieren
en mijn hart.

3 Want Uwe goedertierenheid is voor mijne oogen,
en ik wandel in Uwe waarheid.

4 Ik zit niet bij ijdele lieden,
en met bedekte lieden ga ik niet om.

5 Ik haat de vergadering der boosdoeners,
en bij de goddeloozen zit ik niet.

6 Ik wasch mijne handen in onschuld,
en ik ga rondom Uw altaar, o HEERE:

7 om te doen hooren de stem des lofs,
en om te vertellen alle Uwe wonderen.

8 HEERE,
ik heb lief de woning Uws huizes
en de plaats des tabernakels Uwer eer.

9 Raap mijne ziel niet weg met de zondaren,
noch mijn leven met de mannen des bloeds,

10 in welker handen schandelijk bedrijf is,
en welker rechterhand vol geschenken is.

11 Maar ik wandel in mijne oprechtheid,
verlos mij *dan*
en wees mij genadig.

12 Mijn voet staat op effen baan;
ik zal den HEERE loven in de vergaderingen.

Psalm 27:

LXX + Vulgaat 26

1 *Een psalm Davids.*

De HEERE is mijn licht
en mijn heil,
voor wien zoude ik vreezen?
De HEERE is mijns levenskracht,
voor wien zoude ik vervaard zijn?

2 Als de boozen,
mijne tegenpartijen
en mijne vijanden tegen mij,
tot mij naderden,
om mijn vleesch te eten,
stieten zij zelve aan
en vielen.

3 Ofschoon mij een leger belegerde,
mijn hart zoude niet vreezen;
ofschoon een oorlog tegen mij opstond,
zoo vertrouw ik hierop.

4 Eén ding heb ik van den HEERE begeerd,

- dat zal ik zoeken:
dat ik alle de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN,
om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen,
en te onderzoeken in Zijnen tempel.
- 5 Want Hij versteekt mij in Zijne hut ten dage des kwaads,
Hij verbergt mij in het verborgene Zijner tent,
Hij verhoogt mij op eenen rotssteen.
- 6 Ook nu zal mijn hoofd verhoogd worden boven mijne vijanden,
die rondom mij zijn,
en ik zal in Zijne tent offeranden des geklanks offeren;
ik zal zingen,
ja,
psalmzingen den HEERE.
- 7 Hoor, HEERE, mijne stem, *als* ik roep;
en wees mij genadig
en antwoord mij.
- 8 Mijn hart zegt tot U:
Gij zegt: Zoek Mijn aangezicht:
ik zoek Uw aangezicht, o HEERE.
- 9 Verberg Uw aangezicht niet voor mij,
wijs Uwen knecht niet af in toorn;
Gij zijt mijne hulpe geweest:
begeef mij niet
en verlaat mij niet,
o God mijns heils.
- 10 Want mijn vader
en mijne moeder hebben mij verlaten,
maar de HEERE zal mij aannemen.
- 11 HEERE,
leer mij Uwen weg
en leid mij in het rechte pad,
om mijner verspieders wil.
- 12 Geef mij niet over in de begeerte mijner tegenpartijders;
want valsche getuigen zijn tegen mij opgestaan,
mitsgaders die wrevel uitblaast.
- 13 Zoo ik niet had geloofd,
dat ik het goede des HEEREN zoude zien
in het land der levenden, *ik ware vergaan.*
- 14 Wacht op den HEERE,
wees sterk
en Hij zal uw hart versterken;
ja,
wacht op den HEERE.

Psalm 28:

LXX + Vulgaat 27

- 1 *Een psalm Davids.*

Tot U roep ik,
HEERE,
mijn Rotssteen,
houd U niet als doof van mij af,
opdat ik niet, *zoo* Gij U tegen mij stil houdt,
vergeleken worde met degenen,
die in den kuil nederdalen.

- 2 Hoor de stem mijner smeekingen;

- als ik tot U roep,
als ik mijne handen ophef naar de aanspraakplaats
Uwer heiligheid.
- 3 Trek mij niet weg met de goddeloozen
en met de werkers der ongerechtigheid,
die van vrede spreken met hunne naasten,
maar kwaad is in hun hart.
 - 4 Geef hun naar hun doen
en naar de boosheid hunner handelingen,
geef hun naar hunner handen werk,
doe hunne vergelding tot hen wederkeeren.
 - 5 Omdat zij niet letten op de daden des HEEREN,
noch op het werk Zijner handen,
zoo zal Hij hen afbreken
en zal hen niet bouwen.
 - 6 Geloofd zij de HEERE,
want Hij heeft de stem mijner smeeingen gehoord.
 - 7 De HEERE is mijne Sterkte
en mijn Schild;
op Hem heeft mijn hart vertrouwd
en ik ben geholpen:
dies springt mijn hart van vreugde,
en ik zal Hem met mijn gezang loven.
 - 8 De HEERE is hunlieder sterkte
en Hij is de sterkheid der verlossingen Zijns Gezalfdens.
 - 9 Verlos Uw volk
en zegen Uwe erve,
en weid ze
en verhef ze tot in der eeuwigheid.

Psalm 29:

LXX + Vulgaat 28

- 1 Een psalm Davids.

- Geeft den HEERE,
gij kinderen der machtigen,
geeft den HEERE eere en sterkte.
- 2 Geeft den HEERE de eere Zijns Naams,
aanbidt den HEERE in de heerlijkheid des heilighdoms.
 - 3 De stem des HEEREN is op de wateren,
de God der eere dondert;
de HEERE is op de groote wateren.
 - 4 De stem des HEEREN is met kracht,
de stem des HEEREN is met heerlijkheid.
 - 5 De stem des HEEREN breekt de cederen,
ja,
de HEERE verbreekt de cederen Libanons;
 - 6 en Hij doet ze huppelen als een kalf,
den Libanon en Sirion als een jongen eenhoorn.
 - 7 De stem des HEEREN houwt er vlammen vuurs uit.
 - 8 De stem des HEEREN doet de woestijn beven,
de HEERE doet de woestijn Kades beven.
 - 9 De stem des HEEREN doet de hinden jongen werpen,
en ontbloot de wouden;
maar in Zijnen tempel zegt *Hem* een iegelijk:
"Eere!"

- 10 De HEERE heeft gezeten over den watervloed,
ja,
de HEERE zit *als* Koning in eeuwigheid.
- 11 De HEERE zal Zijn volk sterkte geven,
de HEERE zal Zijn volk zegenen met vrede.

Psalm 30:

LXX + Vulgaat 29

- 1 Een psalm,
een lied der inwijding van Davids huis.
- 2 Ik zal U verhoogen,
HEERE,
want Gij hebt mij opgetrokken,
en mijne vijanden over mij niet verblijd.
- 3 HEERE mijn God,
ik heb tot U geroepen,
en Gij hebt mij genezen.
- 4 HEERE,
Gij hebt mijne ziel uit het graf opgevoerd;
Gij hebt mij bij het leven behouden,
dat ik in den kuil niet ben nedergedaald.
- 5 Psalmzingt den HEERE,
gij zijne gunstgenooten,
en zegt lof ter gedachtenis Zijner heiligheid.
- 6 Want een oogeblik is er in Zijnen toorn,
maar een leven in Zijne goedgunstigheit;
des avonds vernacht het geween,
maar des morgens is er gejuich.
- 7 Ik zeide wel in mijnen voorspoed:
"Ik zal niet wankelen in eeuwigheid,"
- 8 *want*, HEERE,
Gij hadt mijnen berg door Uwe goedgunstigheit vastgezet:
maar toen Gij Uw aangezicht verborgt,
werd ik verschrikt.
- 9 Tot U,
HEERE,
riep ik,
en ik smeekte tot den HEERE:
- 10 Wat gewin is er in mijn bloed,
in mijn nederdalen tot de groeve?
Zal U het stof loven,
zal het Uwe waarheid verkondigen?
- 11 Hoor,
HEERE,
en wees mij genadig;
HEERE,
wees mij een Helper.
- 12 Gij hebt mij mijne weklage veranderd in een rei,
Gij hebt mijnen zak ontbonden,
en mij met blijdschap omgord.
- 13 Opdat *mijne* eer U psalmzinge
en niet zwijge,
HEERE, mijn God,
in eeuwigheid zal ik U loven.

Psalm 31

LXX + Vulgaat 30

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 Op U,
o HEERE,
betrouw ik:
laat mij niet beschaamd worden in eeuwigheid,
help mij uit door Uwe gerechtigheid.
- 3 Neig Uw oor tot mij,
red mij haastiglijk;
wees mij tot eenen sterken rotssteen,
tot een zeer vast huis,
om mij te behouden.
- 4 Want gij zijt mijne Steenrots
en mijn Burg:
leid mij dan
en voer mij om Uws Naams wil:
- 5 doe mij uitgaan uit het net,
dat zij voor mij verborgen hebben,
want Gij zijt mijne sterkte.
- 6 In uwe hand beveel ik mijnen geest;
Gij hebt mij verlost,
HEERE, Gij God der waarheid.
- 7 Ik haat degenen,
die op valsche ijdelheden acht nemen,
en ik betrouw op den HEERE.
- 8 Ik zal mij verheugen
en verblijden in Uwe goedertierenheid,
omdat Gij mijne ellende hebt aangezien
en mijne ziel in benauwdheden gekend.
- 9 En mij niet hebt overgeleverd in de hand des vijands:
Gij hebt mijne voeten doen staan in de ruimte.
- 10 Wees mij genadig,
HEERE,
want mij is bang;
van verdriet is doorknaagd
 mijn oog,
 mijne ziel
 en mijn buik;
- 11 want mijn leven is verteerd van droefenis,
en mijne jaren van zuchten;
mijne kracht is vervallen door mijne ongerechtigheid,
en mijne beenderen zijn doorknaagd.
- 12 Vanwege alle mijne wederpartijders
ben ik ook mijne naburen grootelijks tot eenen smaad geworden,
en mijnen bekenden tot eenen schrik;
die mij op de straten zien,
 vlieden van mij weg.
- 13 Ik ben uit het hart vergeten als een doode:
ik ben geworden als een bedorven vat.
- 14 Want ik hoorde de naspraak van velen;
vrees is van rondom,
dewijl zij te zamen tegen mij beraadslagen;
zij denken mijne ziel te nemen.

- 15 Maar ik vertrouw op U,
o HEERE,
ik zeg:
"Gij zijt mijn God."
- 16 Mijne tijden zijn in Uwe hand:
red mij van de hand mijner vijanden
en van mijne vervolgers.
- 17 Laat Uw aangezicht over Uwen knecht lichten,
verlos mij door Uwe goedertierenheid.
- 18 HEERE,
laat mij niet beschaamd worden,
want ik roep U aan,
laat de goddeloozen beschaamd worden,
laat hen zwijgen in het graf.
- 19 Laat de valsche lippen stom worden,
die hard spreken tegen den rechtvaardige in hoogmoed
en verachting.
- 20 O, hoe groot is Uw goed,
dat Gij weggelegd hebt voor degenen,
die U vreezen,
dat Gij gewrocht hebt voor degenen,
die op U betrouwen,
in de tegenwoordigheid der menschenkinderen!
- 21 Gij verbergt hen in het verborgene Uws aangezichts
voor de hoogmoedigheden des mans,
Gij versteekt hen in eene hut
voor den twist der tongen.
- 22 Geloofd zij de HEERE,
want Hij heeft Zijne goedertierenheid aan mij wonderlijk gemaakt,
mij voerende als in een vaste stad.
- 23 Ik zeide wel in mijn haasten:
Ik ben afgesneden van voor Uwe oogen:
dan nog hoordet Gij de stem mijner smeekingen,
als ik tot U riep.
- 24 Hebt den HEERE lief,
gij alle Zijne gunstgenooten;
want de HEERE behoedt de geloovigen,
en vergeldt overvloediglijk dengene,
die hoogmoed bedrijft.
- 25 Zijt sterk,
en Hij zal ulieder harte versterken,
gij allen die op den HEERE hoopt.

Psalm 32:

LXX + Vulgaat 31

- 1 Eene onderwijzing Davids:
- Welgelukzalig is hij,
wiens overtreding vergeven,
wiens zonde bedekt is.
- 2 Welgelukzalig is de mensch,
dien de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent,
en in wiens geest geen bedrog is.
- 3 Toen ik zweeg,
werden mijne beenderen verouderd in mijn brullen den ganschen dag;
- 4 want Uwe hand was dag en nacht zwaar op mij,

- mijn sap werd veranderd in zomerdroogten.
Sela.
- 5 Mijne zonde maakte ik U bekend,
en mijne ongerechtigheid bedekte ik niet;
ik zeide:
"Ik zal belijdenis van mijne overtredingen doen
voor den HEERE,"
en Gij vergaaft de ongerechtigheid mijner zonde.
Sela.
- 6 Hierom zal U een ieder heilige aanbidden in vindenstijd,
ja,
in eenen overloop van groote wateren zullen zij hem niet aanraken.
- 7 Gij zijt mij eene verberging,
Gij behoedt mij voor benauwdheid,
Gij omringt mij met vroolijke gezangen van bevrijding.
Sela.
- 8 Ik zal u onderwijzen
en u leeren van den weg,
dien gij gaan zult;
Ik zal raad geven,
mijn oog zal op u zijn.
- 9 Weest niet gelijk een paard,
gelijk een muilezel,
welke geen verstand heeft,
welks muil men breidelt met toom en gebit,
opdat het tot u niet genake.
- 10 De goddelooze heeft vele smarten,
maar die op den HEERE vertrouwt,
dien zal de goedertierenheid omringen.
- 11 Verblijdt u in den HEERE,
en verheugt u gij rechtvaardigen,
en zingt vroolijk alle gij oprechten van harte.

Psalm 33:

LXX + Vulgaat 32

- 1 Gij rechtvaardigen,
zingt vroolijk in den HEERE,
lof betaamt den oprechten.
- 2 Looft den HEERE met de harp,
psalmzingt Hem met de luit
en het tiensnarig instrument.
- 3 Zingt Hem een nieuw lied;
speelt wèl met vroolijk geschal.
- 4 Want des HEEREN Woord is recht,
en al Zijn werk getrouw.
- 5 Hij heeft gerechtigheid en gericht lief;
de aarde is vol van de goedertierenheid des HEEREN.
- 6 Door het Woord des HEEREN zijn de hemelen gemaakt,
en door den geest Zijns monds al hun heir.
- 7 Hij vergadert de wateren der zee als op eenen hoop,
Hij stelt den afgronden schatkameren.
- 8 Laat de gansche aarde voor den HEERE vreezen,
laat alle inwoners van de wereld voor Hem schrikken.
- 9 Want Hij spreekt
en het is er,
Hij gebiedt

- en het staat er.
- 10 De HEERE vernietigt den raad der heidenen,
Hij breekt de gedachten der volkeren.
- 11 *Maar* de raad des HEEREN bestaat in eeuwigheid,
de gedachten Zijns harten van geslacht tot geslacht.
- 12 Welgelukzalig is het volk,
welks God de HEERE is,
het volk,
dat Hij Zich ten erve verkoren heeft.
- 13 De HEERE schouwt uit den hemel
en ziet alle menschenkinderen.
- 14 Hij ziet uit van Zijn vaste woonplaats
op alle inwoners der aarde.
- 15 Hij formeert hun aller hart,
Hij let op alle hunne werken.
- 16 Een koning wordt niet behouden door een groot heir,
een held wordt niet gered door groote kracht;
- 17 het paard feilt ter overwinning,
en bevrijdt niet door zijne groote sterkte.
- 18 Zie, des HEEREN oog is over dengenen,
die Hem vreezen,
op degenen,
die op Zijne goedertierenheid hopen,
- 19 om hunne ziel van den dood te redden,
en om hen bij het leven te houden in den honger.
- 20 Onze ziel verbeidt den HEERE:
Hij is onze Hulp
en ons Schild:
- 21 want ons hart is in Hem verblijd,
omdat wij op den Naam Zijner heiligheid vertrouwen.
- 22 Uwe goedertierenheid,
HEERE,
zij over ons,
gelijk als wij op U hopen.

Psalm 34:

LXX + Vulgaat 33

- 1 *Een psalm* Davids,
als hij zijn gelaat veranderd had voor het aangezicht van Abimélech,
die hem wegjoeg,
dat hij doorging.
- 2 [א] *Alef.* Ik zal den HEERE loven te allen tijd,
Zijn lof zal geduriglijk in mijnen mond zijn.
- 3 [ב] *Beth.* Mijne ziele zal zich beroemen in den HEERE,
de zachtmoedigen zullen het hooren en verblijd zijn.
- 4 [ג] *Gimel.* Maakt den HEERE met mij groot,
en laat ons Zijnen Naam te zamen verhoogen.
- 5 [ד] *Daleth.* Ik heb den HEERE gezocht,
en Hij heeft mij geantwoord
en mij uit alle mijne vreezen gered.
- 6 [ה] *Hé.* Zij hebben op Hem gezien,
ja,
Hem als een waterstroom aangelopen
[ו] *Vau.* en hunne aangezichten zijn niet schaamrood geworden.
- 7 [ז] *Zain.* Deze ellendige riep,

- en de HEERE hoorde,
en Hij verloste hem uit alle zijne benauwdheden.
- 8 [ח] *Cheth.* De Engel des HEEREN legt zich rondom degenen,
die Hem vreezen,
en rukt ze uit.
- 9 [ט] *Teth.* Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is;
welgelukzalig is de man,
die op Hem vertrouwt.
- 10 [י] *Jod.* Vreest den HEERE,
gij Zijne heiligen;
want die Hem vreezen,
hebben geen gebrek.
- 11 [כ] *Kaf.* De jonge leeuwen lijden armoede
en hongeren,
maar die den HEERE zoeken,
hebben geen gebrek aan eenig goed.
- 12 [ל] *Lamed.* Komt gij kinderen,
hoort naar mij:
Ik zal u des HEEREN vreeze leeren.
- 13 [מ] *Mem.* Wie is de man,
die lust heeft ten leven,
die dagen liefheeft om het goede te zien?
- 14 [נ] *Nun.* Bewaar uwe tong van het kwade,
en uwe lippen van bedrog te spreken.
- 15 [ס] *Samech.* Wijk af van het kwade
en doe het goede,
zoek den vrede
en jaag dien na.
- 16 [ע] *Ain.* De oogen des HEEREN zijn op de rechtvaardigen,
en Zijne ooren tot hun geroep.
- 17 [פ] *Pé.* Het aangezicht des HEEREN is tegen degenen,
die kwaad doen,
om hunne gedachtenis van de aarde uit te roeien.
- 18 [צ] *Tsade.* Zij roepen,
en de HEERE hoort,
en Hij redt hen uit alle hunne benauwdheden.
- 19 [ק] *Kof.* De HEERE is nabij de gebrokenen van harte,
en Hij behoudt de verslagenen van geest.
- 20 [ר] *Resch.* Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen,
maar uit die alle redt hem de HEERE.
- 21 [ש] *Schin.* Hij bewaart alle zijne beenderen,
niet één daarvan wordt gebroken.
- 22 [ת] *Thau.* De boosheid zal den goddelooze dooden;
en die den rechtvaardige haten,
zullen schuldig verklaard worden.
- 23 De HEERE verlost de ziel Zijner knechten;
en allen, die op Hem betrouwen,
zullen niet schuldig verklaard worden.

Psalm 35:

LXX + Vulgaat 34

1 *Een psalm Davids.*

Twist, HEERE, met mijne twisters,
strijd met mijne bestrijders.

2 Grijp schild en rondas,

- en sta op tot mijne hulpe,
3 en breng de spies voort,
en sluit *den weg* toe,
mijnen vervolgers tegemoet;
zeg tot mijne ziel:
"Ik ben uw heil."
- 4 Laat hen beschaamd en te schande worden,
die mijne ziele zoeken,
laat hen achterwaarts gedreven en schaamrood worden,
die kwaad tegen mij bedenken.
- 5 Laat hen worden als kaf voor den wind,
en de Engel des HEEREN drijve hen weg.
- 6 Hun weg zij duister en gansch slibberig,
en de Engel des HEEREN verfolge hen;
- 7 want zij hebben zonder oorzaak de groeve van hun net voor mij verborgen,
zij hebben zonder oorzaak gegraven voor mijne ziel.
- 8 De verwoesting overkome hem,
dat hij het niet weet,
en zijn net,
dat hij verborgen heeft,
vange hem zelven;
hij valle daarin met verwoesting.
- 9 Zoo zal mijne ziel zich verheugen in den HEERE,
zij zal vroolijk zijn in Zijn heil.
- 10 Alle mijne beenderen zullen zeggen:
"HEERE,
wie is U gelijk,
Die den ellendige redt van dien,
die sterker is dan hij,
en den ellendige en nooddruftige van zijnen beroover."
- 11 Wrevelige getuigen staan op,
hetgeen ik niet weet,
eischen zij van mij.
- 12 Zij vergelden mij kwaad voor goed,
de berooving mijner ziel.
- 13 Mij daarentegen aangaande,
als zij krank waren,
was een zak mijn kleed,
ik kwelde mijne ziel met vasten,
en mijn gebed keerde weder in mijnen boezem.
- 14 Ik ging steeds,
alsof het een vriend,
alsof het mij een broeder geweest ware,
ik ging gebukt in het zwart,
als een die over *zijne* moeder treurt.
- 15 Maar als ik hinkte,
waren zij verblijd
en verzamelden zich,
zij verzamelden zich tot mij *als* geslagenen,
en ik merkte niets;
ze scheurden *hunne kleederen*,
en zwegen niet stil.
- 16 Onder de huichelende spotachtige tafelbroeders knersten zij over mij met hunne tanden.
- 17 Heere,
hoe lang zult Gij toezien?
Breng mijne ziel weder van hunlieder verwoestingen,
mijne eenzame van de jonge leeuwen;
- 18 zoo zal ik U loven in de groote gemeente,

- onder machtig veel volks zal ik U prijzen.
- 19 Laat hen zich niet verblijden over mij,
die mij om valsche oorzaken vijandig zijn;
noch wenken met de oogen,
die mij zonder oorzaak haten.
- 20 Want zij spreken niet van vrede,
maar zij bedenken bedrieglijke zaken
tegen de stillen in den lande;
- 21 en zij sperren hunnen mond wijd op tegen mij;
zij zeggen:
"Haha,
ons oog heeft het gezien."
- 22 HEERE,
Gij hebt het gezien,
zwijg niet;
Heere,
wees niet verre van mij.
- 23 Ontwaak
en word wakker tot mijn recht,
mijn God en HEERE,
tot mijne twistzaak.
- 24 Doe mij recht naar Uwe gerechtigheid,
HEERE mijn God, en
laat hen zich over mij niet verblijden;
- 25 laat hen niet zeggen in hun hart:
"Heah, onze ziel!"
laat hen niet zeggen:
"Wij hebben hem verslonden!"
- 26 Laat hen beschaamd en te zamen schaamrood worden,
die zich in mijn kwaad verblijden,
laat hen met schaamte en schande bekleed worden,
die zich tegen mij groot maken.
- 27 Laat hen vroolijk zingen en verblijd zijn,
die lust hebben tot mijne gerechtigheid, en
laat hen geduriglijk zeggen:
"Groot gemaakt zij de HEERE,
Die lust heeft tot den vrede Zijns knechts";
- 28 zoo zal mijne tong vermelden Uwe gerechtigheid
en Uwen lof den ganschen dag.

Psalm 36:

LXX + Vulgaat 35

- 1 *Een psalm* Davids des knechts des HEEREN,
voor den opperzangmeester.
- 2 De overtreding des goddeloozen spreekt
in het binnenste van mijn hart:
Daar is geen vreeze Gods voor zijne oogen.
- 3 Want hij vleit zichzelf in zijne oogen,
als men zijne ongerechtigheid bevindt, *die* te haten is.
- 4 De woorden zijns monds zijn onrecht en bedrog,
hij laat na te verstaan tot weldoen.
- 5 Hij bedenkt onrecht op zijn leger;
hij stelt zich op eenen weg,
die niet goed is;
het kwaad verwerpt hij niet.

- 6 O HEERE,
 Uwe goedertierenheid is *tot* in de hemelen,
 Uwe waarheid tot de bovenste wolken toe;
- 7 Uwe gerechtigheid is als de bergen Gods,
 Uwe oordeelen zijn een groote afgrond:
 HEERE,
 Gij behoudt menschen en beesten.
- 8 Hoe dierbaar is Uwe goedertierenheid,
 o God,
 dies de menschenkinderen onder de schaduw Uwer vleugelen toevlucht nemen.
- 9 Zij worden dronken van de vettigheid Uws huizes,
 en Gij drenkt hen *uit* de beek Uwer wellusten.
- 10 Want bij U is de fontein des levens;
 in Uw licht zien wij het licht.
- 11 Strek Uwe goedertierenheid uit over degenen die U kennen,
 en Uwe gerechtigheid over de oprechten van harte.
- 12 De voet der hoovaardigen kome niet over mij,
 en de hand der goddeloozen doe mij niet omzwerven.
- 13 Aldaar zijn de werkers der ongerechtigheid gevallen,
 zij zijn nedergestooten
 en kunnen niet weder opstaan.

Psalm 37:

LXX + Vulgaat 36

1 *Een psalm* Davids.

- [א] *Alef.* Ontsteek niet over de boosdoeners,
 benijd hen niet,
 die onrecht doen;
- 2 want als gras zullen zij haast worden afgesneden,
 en als de groene grasscheutjes zullen zij afvallen.
- 3 [ב] *Beth.* Vertrouw op den HEERE en doe het goede;
 bewoon de aarde
 en voed u *met* getrouwigheid;
 en verlustig u in den HEERE,
 zoo zal Hij u geven de begeerten uws harten.
- 5 [ג] *Gimel.* Wentel uwen weg op den HEERE
 en vertrouw op Hem:
 Hij zal het maken,
 en het zal uwe gerechtigheid doen voortkomen als het licht,
 en uw recht als den middag.
- 7 [ד] *Daleth.* Zwijg den HEERE
 en verbeid Hem;
 ontsteek u niet over dengene wiens weg voorspoedig is,
 over eenen man,
 die listige aanslagen uitvoert.
- 8 [ה] *Hé.* Laat af van toorn
 en verlaat de grimmigheid;
 ontsteek u niet,
 immers *niet* om kwaad te doen.
- 9 Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden;
 maar die den HEERE verwachten,
 die zullen de aarde erfelijk bezitten.
- 10 [ו] *Vau.* En nog een weinig en de goddelooze zal er niet zijn,
 en gij zult acht nemen op zijne plaats,
 maar hij zal er niet wezen.

- 11 De zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten,
en zich verlustigen over grooten vrede.
- 12 [י] *Zain.* De goddelooze bedenkt listige aanslagen tegen den rechtvaardige,
en hij knerst over hem met zijne tanden:
- 13 de HEERE belacht hem,
want Hij ziet,
dat zijn dag komt.
- 14 [ח] *Chet.* De goddeloozen hebben het zwaard uitgetrokken
en hunnen boog gespannen,
om den ellendige en nooddruftige neder te vellen,
om te slachten die oprecht van weg zijn;
15 *maar* hun zwaard zal in hun hart vergaan,
en hunne bogen zullen verbroken worden.
- 16 [ט] *Teth.* Het weinige, dat de rechtvaardige heeft,
is beter dan de overvloed veler goddeloozen;
17 want de armen der goddeloozen zullen verbroken worden,
maar de HEERE ondersteunt de rechtvaardigen.
- 18 [י] *Jod.* De HEERE kent de dagen der oprechten,
en hunne erfenis zal in eeuwigheid blijven.
- 19 Zij zullen niet beschaamd worden in den kwaden tijd,
en in de dagen des hongers zullen zij verzadigd worden.
- 20 [כ] *Kaf.* Maar de goddeloozen zullen vergaan,
en de vijanden des HEEREN zullen verdwijnen,
als het kostelijkste der lammeren;
met den rook zullen zij verdwijnen.
- 21 [ל] *Lamed.* De goddelooze ontleent
en geeft niet weder,
maar de rechtvaardige ontfermt zich
en geeft.
- 22 Want Zijne gezegenden zullen de aarde erfelijk bezitten,
maar Zijne vervloekten zullen uitgeroeid worden.
23. [מ] *Mem.* De gangen *diens* mans worden van den HEERE bevestigd,
en Hij heeft lust aan zijnen weg.
- 24 Als hij valt,
zoo wordt hij niet weggeworpen,
want de HEERE ondersteunt zijne hand.
- 25 [נ] *Nun.* Ik ben jong geweest,
ook ben ik oud geworden,
maar heb niet gezien den rechtvaardige verlaten,
noch zijn zaad zoekende brood.
- 26 Den ganschen dag ontfermt hij zich
en leent,
en zijn zaad is tot zegening.
- 27 [ס] *Samech.* Wijk af van het kwade
en doe het goede,
en woon in eeuwigheid.
- 28 Want de HEERE heeft het recht lief,
en zal Zijne gunstgenooten niet verlaten;
in eeuwigheid worden zij bewaard,
maar het zaad der goddeloozen wordt uitgeroeid.
- 29 De rechtvaardigen zullen de aarde erfelijk bezitten
en in eeuwigheid daarop wonen.
- 30 [ע] *Pé.* De mond des rechtvaardigen vermeldt wijsheid,
en zijne tong spreekt het recht.
- 31 De wet zijns Gods is in zijn hart;
zijne gangen zullen niet slibberen.
- 32 [פ] *Tsade.* De goddelooze loert op den rechtvaardige
en zoekt hem te doden:

- 33 *maar* de HEERE laat hem niet in zijne hand,
en Hij verdoemt hem niet,
als hij geoordeeld wordt.
- 34 [ק] *Kof.* Wacht op den HEERE,
en houdt Zijnen weg,
en Hij zal u verhoogen,
om de aarde erfelijk te bezitten;
gij zult zien,
dat de goddeloozen worden uitgeroeid.
- 35 [ר] *Resch.* Ik heb gezien eenen gewelddrijvenden goddelooze,
die zich uitbreidde als een groene inlandsche boom;
36 maar hij ging door
en zie,
hij was er niet *meer*:
en ik zocht hem,
maar hij werd niet gevonden.
- 37 [ש] *Schin.* Let op den vrome
en zie naar den oprechte,
want het einde van *dien* man zal vrede zijn.
- 38 Maar de overtreders worden te zamen verdeldg,
het einde der goddeloozen wordt uitgeroeid.
- 39 [ת] *Thau.* Doch het heil der rechtvaardigen is van den HEERE,
hunne sterkte in tijd van benauwdheid;
40 en de HEERE zal hem helpen
en zal ze bevrijden,
Hij zal hen bevrijden van de goddeloozen
en zal hen behouden,
want zij betrouwen op Hem.

Psalm 38:

LXX + Vulgaat 37

- 1 Een psalm Davids,
om te doen gedenken.
- 2 O HEERE,
straf mij niet in Uwen grooten toorn,
en kastijd mij niet in Uwe grimmigheid.
- 3 Want Uwe pijlen zijn in mij gedaald,
en Uwe hand is op mij nedergedaald.
- 4 Daar is niets geheels in mijn vleesch vanwege Uwe gramschap,
daar is geen vrede in mijne beenderen vanwege mijne zonde.
- 5 Want mijne ongerechtigheden gaan over mijn hoofd,
als een zware last zijn zij mij te zwaar geworden.
- 6 Mijne etterbuilen stinken,
zij zijn vervuild vanwege mijne dwaasheid.
- 7 Ik ben krom geworden,
ik ben uitermate zeer nedergebogen,
ik ben den ganschen dag in het zwart.
- 8 Want mijne darmen zijn vol van verachtelijke *plage*,
en daar is niets geheels in mijn vleesch.
- 9 Ik ben verzwakt
en uitermate zeer verbrijzeld;
ik brul van het geruisch mijns harten.
- 10 HEERE,
voor U is al mijne begeerte,
en mijn zuchten is voor U niet verborgen.

- 11 Mijn hart keert om en om,
mijne kracht heeft mij verlaten;
en het licht mijner oogen,
ook zij zelve zijn niet bij mij.
- 12 Mijne liefhebbers
en mijne vrienden staan tegenover mijne plage,
en mijne nabestaanden staan van verre.
- 13 En die mijne ziel zoeken,
leggen *mij* strikken,
en die mijn kwaad zoeken,
spreken verdervingen,
en zij overdenken den ganschen dag listen.
- 14 Ik daarentegen ben als een doove,
ik hoor niet,
en als een stomme,
die zijnen mond niet opendoet.
- 15 Ja,
ik ben als een man,
die niet hoort,
en in wiens mond geene tegenredenen zijn.
- 16 Want op U, HEERE, hoop ik;
Gij zult verhooren, HEERE mijn God.
- 17 Want ik zeide:
"Dat zij zich toch over mij niet verblijden!"
Wanneer mijn voet zoude wankelen,
zoo zouden zij zich tegen mij groot maken.
- 18 Want ik ben tot hinken gereed,
en mijne smart is steeds vóór mij.
- 19 Want ik maak *U* mijne ongerechtigheid bekend,
ik ben bekommerd vanwege mijne zonde.
- 20 Maar mijne vijanden zijn levend,
worden machtig,
en die mij om valsche oorzaken haten,
worden groot.
- 21 En die kwaad voor goed vergelden,
staan mij tegen,
omdat ik het goede najaag.
- 22 Verlaat mij niet,
o HEERE, mijn God,
wees niet verre van mij.
- 23 Haast U tot mijne hulpe,
HEERE, mijn Heil.

Psalm 39:

LXX + Vulgaat 38

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
voor Jeduthun.
- 2 Ik zeide:
"Ik zal mijne wegen bewaren,
dat ik niet zondige met mijne tong;
ik zal mijnen mond met eenen breidel bewaren,
terwijl de goddelooze nog tegenover mij is."
- 3 Ik was verstomd *door* stilzwijgen,
ik zweeg van het goede;

- maar mijne smart werd verzwaard.
- 4 Mijn hart werd heet in mijn binnenste,
een vuur ontbrandde in mijne overdenking.
Toen sprak ik met mijne tong:
- 5 "HEERE, maak mij bekend mijn einde
en welke de maat mijner dagen zij,
dat ik wete hoe vergankelijk ik ben.
- 6 Zie,
Gij hebt mijne dagen een handbreed gesteld,
en mijn leeftijd is als niets voor U;
immers is een ieder mensch,
hoe vast hij staat,
enkel ijdelheid.
Sela.
- 7 Immers wandelt de mensch *als* in een beeld,
immers woelen zij ijdelijk;
men brengt bijeen,
en men weet niet wie het naar zich nemen zal.
- 8 En nu,
wat verwacht ik,
o HEERE?
Mijn hope,
die is op U.
- 9 Verlos mij van alle mijne overtredingen;
stel mij niet tot een smaad des dwazen.
- 10 Ik ben verstomd,
ik zal mijnen mond niet opendoen,
want Gij hebt het gedaan.
- 11 Neem Uwe plage van op mij weg;
ik ben bezweken van de bestrijding Uwer hand.
- 12 Kastijdt Gij iemand met straffingen om de ongerechtigheid,
zoo doet Gij zijne bevalligheid smelten als eene mot;
immers is een ieder mensch ijdelheid.
Sela.
- 13 Hoor, HEERE, mijn gebed,
en neem mijn geroep ter oore;
zwijg niet tot mijne tranen;
want ik ben een vreemdeling bij U,
een bijwoner,
gelijk alle mijne vaders.
- 14 Wend U van mij af,
dat ik mij verkwikke,
eer dat ik henenga
en ik niet *meer* zij."

Psalm 40:

LXX + Vulgaat 39

- 1 Davids psalm,
voor den opperzangmeester.
- 2 Ik heb den HEERE lang verwacht,
en Hij heeft zich tot mij geneigd
en mijn geroep gehoord;
- 3 en Hij heeft mij uit eenen ruischenden kuil,
uit modderig slijk opgehaald,
en heeft mijne voeten op eenen rotssteen gesteld,

- Hij heeft mijne gangen vast gemaakt.
- 4 En Hij heeft een nieuw lied in mijnen mond gegeven,
eene lofzang onzen God;
velen zullen het zien,
en vreezen,
en op den HEERE vertrouwen.
- 5 Welgelukzalig is de man,
die den HEERE tot zijn vertrouwen stelt,
en niet omziet naar de hoovaardigen
en die tot leugen afwijken.
- 6 Gij, o HEERE mijn God,
hebt Uwe wonderen
en Uwe gedachten aan ons vele gemaakt,
men kan ze niet in orde bij U verhalen;
zal ik ze verkondigen
en uitspreken,
zoo zijn zij menigvuldiger dan dat ik ze zoude kunnen vertellen.
- 7 Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer;
Gij hebt mij de ooren doorboord,
brandoffer en zondoffer hebt Gij niet geëischt.
- 8 Toen zeide ik:
"Zie,
ik kom;
in de rol des boeks is van mij geschreven."
- 9 Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen,
en Uwe wet is in het midden mijns ingewands.
- 10 Ik boodschap de gerechtigheid in de groote gemeente;
zie,
mijn lippen bedwing ik niet;
HEERE, Gij weet het.
- 11 Uwe gerechtigheid bedek ik niet in het midden mijns harten;
Uwe waarheid en Uw heil spreek ik uit;
Uwe weldadigheid en Uwe trouw verheel ik niet in de groote gemeente.
- 12 Gij, o HEERE, zult Uwe barmhartigheden van mij niet onthouden;
laat Uwe weldadigheid en Uwe trouw mij geduriglijk behoeden.
- 13 Want kwaden tot zonder getal toe hebben mij omgeven,
mijne ongerechtigheden hebben mij aangegrepen,
dat ik niet heb kunnen zien;
zij zijn menigvuldiger dan de haren mijns hoofds,
en mijn hart heeft mij verlaten.
- 14 Het behage U, HEERE,
mij te verlossen;
HEERE,
haast U tot mijne hulpe.
- 15 Laat hen te zamen beschaamd en schaamrood worden,
die mijne ziel zoeken om die te vernielen,
laat hen achterwaarts gedreven worden
en te schande worden,
die lust hebben aan mijn kwaad.
- 16 Laat hen verwoest worden tot loon hunner beschaming,
die van mij zeggen: 'Haha!'
- 17 Laat in U vroolijk en verblijd zijn allen,
die U zoeken;
laat de liefhebbers Uws heils geduriglijk zeggen:
'De HEERE zij groot gemaakt.'
- 18 Ik ben wel ellendig
en nooddruftig,
maar de HEERE denkt aan mij;

Gij zijt mijne Hulpe
en mijn Bevrijder;
O mijn God,
vertoef niet."

Psalm 41:

LXX + Vulgaat 40

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 Welgelukzalig is hij,
die zich verstandiglijk gedraagt jegens een ellendige:
de HEERE zal hem bevrijden ten dage des kwaads.
- 3 De HEERE zal hem bewaren
en zal hem bij het leven behouden,
hij zal op aarde gelukzalig gemaakt worden.
Geef hem ook niet over in zijner vijanden begeerte.
- 4 De HEERE zal hem ondersteunen op het ziekbed;
in zijn krankheid verandert Gij zijn gansche leger.
- 5 Ik zeide:
"O HEERE,
wees mij genadig;
genees mijne ziel,
want ik heb tegen U gezondigd.
- 6 Mijne vijanden spreken kwaad van mij, *zeggende*:
'Wanneer zal hij sterven
en zijn naam vergaan?'
- 7 En zoo *iemand van hen* komt om *mij* te zien,
hij spreekt valsheid,
zijn hart vergadert zich onrecht:
gaat hij uit naar buiten,
hij spreekt er van.
- 8 Alle mijne haters mompelen te zamen tegen mij,
zij bedenken tegen mij hetgene mij kwaad is, *zeggende*:
- 9 'Een belialstuk kleeft hem aan';
en 'hij die nederligt,
zal niet weder opstaan'.
- 10 Zelfs de man mijns vredes,
op wien ik vertrouwde,
die mijn brood at,
heeft de verzenen tegen mij grootelijks verheven.
- 11 Maar Gij, o HEERE, wees mij genadig
en richt mij op,
en ik zal het hun vergelden.
- 12 Hierbij weet ik,
dat Gij lust aan mij hebt,
dat mijn vijand over mij niet zal juichen.
- 13 Want mij aangaande,
Gij onderhoudt mij in mijne oprechtheid,
en Gij stelt mij voor Uw aangezicht in eeuwigheid."
- 14 **Geloofd zij de HEERE,
de God Israëls,
van eeuwigheid en tot in eeuwigheid.
Amen, ja, amen.**

Einde van het eerste boek der Psalmen.

Het tweede boek der Psalmen. Palm 42-72

Psalm 42 en 43:

LXX + Vulgaat 41 en 42

- 42:1 Eene onderwijzing,
voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach.
- 42:2 Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen,
alzóó schreeuwt mijne ziel tot U, o God.
- 42:3 Mijne ziel dorst naar God,
naar den levenden God:
wanneer zal ik ingaan
en voor Gods aangezicht verschijnen?
- 42:4 Mijne tranen zijn mij tot spijs
dag en nacht,
omdat zij den ganschen dag tot mij zeggen:
"Waar is uw God?"
- 42:5 Ik gedenk daaraan,
en stort mijne ziel uit in mij,
omdat ik placht henen te gaan onder de schare,
en met hen te treden naar Gods huis,
met eene stem van vreugdegezing
en lof,
onder de feesthoudende menigte.
- 42:6 Wat buigt gij u neder,
o mijne ziele,
en zijt onrustig in mij?
Hoop op God,
want ik zal Hem nog loven voor de verlossingen Zijns aangezichts.
- 42:7 O mijn God,
mijne ziele buigt zich neder in mij,
daarom gedenk ik Uwer uit het land van den Jordaan
en den Hermon,
uit het klein gebergte.
- 42:8 De afgrond roept tot den afgrond,
bij het gedruisch Uwer watergoten;
alle Uwe baren
en Uwe golven zijn over mij henengegaan.
- 42:9 *Maar* de HEERE zal des daags Zijne goedertierenheid gebieden,
en des nachts zal Zijn lied bij mij zijn,
het gebed tot den God mijns levens.
- 42:10 Ik zal zeggen tot God:
"Mijne Steenrots,
waarom vergeet Gij mij?
Waarom ga ik in het zwart vanwege des vijands onderdrukking?"
- 42:11 Met een doodsteek in mijne beenderen honen mij mijne wederpartijders,
als zij den ganschen dag tot mij zeggen:
"Waar is uw God?"
- 42:12 Wat buigt gij u neder,
o mijne ziele,
en wat zijt gij onrustig in mij?
Hoop op God,

want ik zal Hem nog loven:
Hij is de menigvuldige verlossing mijns aangezichts
en mijn God.

- 43:1 Doe mij recht, o God,
en twist Gij mijne twistzaak;
bevrijd mij van het ongoedertieren volk,
van den man des bedrogs en des onrechts.
- 43:2 Want Gij zijt de God mijner sterkte;
waarom verstoot Gij mij *dan*?
Waarom ga ik steeds in het zwart vanwege des vijands onderdrukking?
- 43:3 Zend Uw licht
en Uwe waarheid,
dat die mij leiden,
dat zij mij brengen tot den berg Uwer heiligheid
en tot Uwe woningen;
- 43:4 en dat ik inga tot Gods altaar,
tot den God der blijdschap mijner verheuging,
en U met de harp love,
o God, mijn God!
- 43:5 Wat buigt gij u neder,
o mijne ziele,
en wat zijt gij onrustig in mij?
Hoop op God,
want ik zal Hem nog loven:
Hij is de menigvuldige verlossing mijns aangezichts
en mijn God.

Psalm 42 en 43 vormen eigenlijk een eenheid. Vandaar dat ze ook achter elkaar zijn geplaatst.

Psalm 44:

LXX + Vulgaat 43

- 1 Eene onderwijzing,
voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach.
- 2 O God,
wij hebben het met onze ooren gehoord,
onze vaders hebben het ons verteld:
Gij hebt een werk gewrocht in hunne dagen,
in de dagen van ouds.
- 3 Gij hebt de heidenen met Uwe hand uit de bezitting verdreven,
maar henlieden geplant;
Gij hebt de volken geplaagd,
henlieden daarentegen doen voortschieten.
- 4 Want zij hebben het land niet geërfd door hun zwaard,
en hun arm heeft hun geen heil gegeven,
maar Uwe rechterhand
en Uw arm
en het licht Uws aangezichts,
omdat Gij een welbehagen in hen hadt.
- 5 Gij Zelf zijt mijn Koning, o God:
gebied de verlossingen Jakobs.
- 6 Door U zullen wij onze wederpartijders met hoornen stooten,
in Uwen Naam zullen wij vertreden die tegen ons opstaan.

- 7 Want ik vertrouw niet op mijnen boog,
en mijn zwaard zal mij niet verlossen;
- 8 maar Gij verlost ons van onze wederpartijders,
en Gij maakt onze haters beschaamd.
- 9 In God roemen wij den ganschen dag,
en Uwen Naam zullen wij loven in eeuwigheid.
Sela.
- 10 Maar *nu* hebt Gij ons verstooten
en te schande gemaakt,
dewijl Gij met onze krijgsheiren niet uittrekt.
- 11 Gij doet ons achterwaarts keeren van den wederpartijder,
en onze haters berooven *ons* voor zich.
- 12 Gij geeft ons over als schapen ter spijze,
en Gij verstroot ons onder de heidenen.
- 13 Gij verkoopt Uw volk om geene waardij,
en Gij verhoogt hunnen prijs niet.
- 14 Gij stelt ons onzen naburen tot smaad,
tot spot
en schimp dengenen, die rondom ons zijn.
- 15 Gij stelt ons tot een spreekwoord onder de heidenen,
tot eene hoofdschudding onder de volken.
- 16 Mijne schande is den ganschen dag vóór mij,
en de schaamte mijns aangezichts bedekt mij,
- 17 om de stem des honers
en des lasteraars,
vanwege den vijand
en wraakgierige.
- 18 Dit alles is ons overkomen,
nochtans hebben wij U niet vergeten,
noch valschelijk gehandeld tegen Uw verbond.
- 19 Ons hart is niet achterwaarts gekeerd,
noch onze gang geweken van Uw pad,
- 20 hoewel Gij ons verpletterd hebt in eene plaats der draken,
en ons met eene doodsschaduw bedekt hebt.
- 21 Zoo wij den Naam onzes Gods hadden vergeten,
en onze handen tot een vreemden god uitgebreid,
- 22 zoude God zulks niet onderzoeken?
Want Hij weet de verborgenheden des harten.
- 23 Maar om Uwentwil worden wij den ganschen dag gedood,
wij worden geacht als slachtschapen.
- 24 Waak op,
waarom zoudt Gij slapen, HEERE?
Ontwaak,
verstoot niet in eeuwigheid.
- 25 Waarom zoudt Gij uw aangezicht verbergen,
onze ellende en onze onderdrukking vergeten?
- 26 Want onze ziele is in het stof nedergebogen,
onze buik kleeft aan de aarde.
- 27 Sta op,
ons ter hulpe,
en verlos ons om Uwer goedertierenheid wil.

Psalm 45:

LXX + Vulgaat 44

- 1 Eene onderwijzing,
een lied der liefde,

voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach,
op sosannim.

- 2 Mijn hart geeft eene goede rede op;
ik spreek mijne gedichten uit van eenen Koning;
mijne tong is eene pen eens vaardigen schrijvers.
- 3 Gij zijt veel schooner dan de menschenkinderen;
genade is uitgestort op uwe lippen;
daarom heeft u God gezegend in eeuwigheid.
- 4 Gord uw zwaard aan de heup,
o held,
uwe majesteit
en uwe heerlijkheid;
- 5 en rijd voorspoediglijk *in* uwe heerlijkheid,
op het woord der waarheid
en rechtvaardige zachtmoedigheid;
en uwe rechterhand zal u vreeselijke dingen leeren.
- 6 Uwe pijlen zijn scherp,
volken zullen onder u vallen;
zij treffen in het hart van des konings vijanden.
- 7 Uw troon, o God, is eeuwig en altoos,
de scepter Uws koninkrijks is een scepter der rechtmatigheid;
- 8 gij hebt gerechtigheid lief
en haat goddeloosheid:
daarom heeft u, o God,
Uw God gezalft met vreugde-olie boven uwe medegenooten.
- 9 Alle uwe kleederen zijn mirre
en aloë
en kassia,
uit de elpenbeenen paleizen,
van waar zij u verblijden.
- 10 Dochters van koningen zijn onder uwe kostelijke *staatsdochters*;
de koningin staat aan uwe rechterhand,
in het fijnste goud van Ofir.
- 11 Hoor, o dochter,
en zie,
en neig uw oor,
en vergeet uw volk
en uws vaders huis;
- 12 zoo zal de Koning lust hebben aan uwe schoonheid,
dewijl Hij uw Heer is,
zoo buig u voor hem neder.
- 13 En de dochter van Tyrus,
de rijken onder het volk zullen uw aangezicht met geschenk smeeken.
- 14 Des Konings dochter is geheel verheerlijkt inwendig;
hare kleeding is van gouden borduursel.
- 15 In gestikte kleederen zal zij tot den Koning geleid worden:
de jonge dochteren,
die achter haar zijn,
hare metgezellinnen,
zullen tot u gebracht worden.
- 16 Zij zullen geleid worden met alle blijdschap
en verheuging,
zij zullen ingaan in des Konings paleis.
- 17 In plaats van uw vaderen zullen uwe zonen zijn,
gij zult ze tot vorsten stellen over de gansche aarde.
- 18 Ik zal Uwen Naam doen gedenken

van elk geslacht tot geslacht:
daarom zullen U de volken loven
eeuwiglijk en altoos.

Psalm 46:

LXX + Vulgaat 45

- 1 Een lied op alamoeth,
voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach.
- 2 God is ons eene Toevlucht en Sterkte,
Hij is krachtiglijk bevonden eene Hulp in benauwdheden.
- 3 Daarom zullen wij niet vreezen,
al veranderde de aarde *hare plaats*,
en al werden de bergen verzet in het hart van de zeeën:
- 4 laat hare wateren bruisen,
laat ze beroerd worden;
laat de bergen daveren door derzelve verheffing.
Sela.
- 5 De beekjes der rivier zullen verblijden de stad Gods,
het heiligdom der woningen des Allerhoogsten.
- 6 God is in het midden van haar,
zij zal niet wankelen:
God zal haar helpen in het aanbreken des morgenstonds.
- 7 De heidenen raasden,
de koninkrijken bewogen zich:
Hij verhief Zijne stem,
de aarde versmolt.
- 8 De HEERE der heirscharen is met ons,
de God Jakobs is ons een hoog vertrek.
Sela.
- 9 Komt,
aanschouwt de daden des HEEREN,
Die verwoestingen op aarde aanricht;
- 10 Die de oorlogen doet ophouden tot aan het einde der aarde,
den boog verbreekt
en de spies aan twee slaat,
de wagenen met vuur verbrandt.
- 11 Laat af,
en weet,
dat Ik God ben:
Ik zal verhoogd worden onder de heidenen,
Ik zal verhoogd worden op de aarde.
- 12 De HEERE der heirscharen is met ons,
de God Jakobs is ons een hoog Vertrek.
Sela.

Psalm 47:

LXX + Vulgaat 46

- 1 Een psalm,
voor den opperzangmeester
onder de kinderen van Korach.
- 2 Alle gij volken,
klapt in de hand;

- juicht Gode met eene stem van vreugdegezag.
- 3 Want de HEERE, de Allerhoogste, is vreeselijk,
een groot Koning over de gansche aarde.
 - 4 Hij brengt de volken onder ons,
en de natiën onder onze voeten.
 - 5 Hij verkiest voor ons onze erfenis,
de heerlijkheid Jakobs,
dien Hij heeft liefgehad.
Sela.
 - 6 God vaart op met gejuich,
de HEERE met geklank der bazuin.
 - 7 Psalmzingt Gode,
psalmzingt,
psalmzingt onzen Koning,
psalmzingt.
 - 8 Want God is een Koning der gansche aarde;
psalmzingt *met* eene onderwijzing.
 - 9 God regeert over de heidenen;
God zit op den troon Zijner heiligheid.
 - 10 De edelen der volken zijn verzameld *tot* het volk van den God Abrahams;
want de schilden der aarde zijn Godes:
Hij is zeer verheven.

Psalm 48:

LXX + Vulgaat 47

- 1 Een lied,
een psalm voor de kinderen van Korach.
- 2 De HEERE is groot
en zeer te prijzen in de stad onzes Gods,
op den berg Zijner heiligheid.
- 3 Schoon van gelegenheid,
eene vreugde der gansche aarde is de berg Sion,
aan de zijden van het Noorden,
de stad des grooten Konings.
- 4 God is in hare paleizen,
Hij is er bekend voor een hoog vertrek.
- 5 Want zie,
de koningen waren vergaderd,
zij waren te zamen doorgetogen;
- 6 *gelijk* zij het zagen,
alzoó waren zij verwonderd,
zij werden verschrikt,
zij haastten zich weg;
- 7 beving greep hen aldaar aan,
smart als eener barende *vrouw*.
- 8 Met eenen oostenwind verbreekt Gij de schepen van Tarsis.
- 9 Gelijk wij gehoord hadden,
alzóó hebben wij gezien in de stad des HEEREN der heirscharen,
in de stad onzes Gods;
God zal haar bevestigen tot in eeuwigheid.
Sela.
- 10 O God,
wij gedenken Uwer weldadigheid in het midden Uws tempels.
- 11 Gelijk Uw Naam is,
o God,

- alzóó is Uw roem tot aan de einden der aarde;
Uwe rechterhand is vol van gerechtigheid.
- 12 Laat de berg Sion blijde zijn,
laat de dochteren van Juda zich verheugen om Uwer oordeelen wil.
- 13 Gaat rondom Sion
en omringt haar;
telt hare torens;
- 14 zet uw hart op hare vesting;
beschouwt onderscheidenlijk hare paleizen,
opdat gij het den navolgenden geslachte vertelt.
- 15 Want deze God is onze God eeuwig en altoos,
Hij zal ons geleiden tot den dood toe.

Psalm 49:

LXX + Vulgaat 48

- 1 Een psalm,
voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach.
- 2 Hoort dit,
alle gij volken;
neemt ter oore,
alle inwoners der wereld;
- 3 zoowel geringen als aanzienlijken,
te zamen rijk en arm.
- 4 Mijn mond zal enkel wijsheid spreken,
en de overdenking mijns harten zal vol verstand zijn.
- 5 Ik zal mijn oor neigen tot eene spreuke,
ik zal mijne verborgene rede openen op de harp.
- 6 Waarom zoude ik vreezen in kwade dagen,
als de ongerechtigen,
die mij op de hielen zijn, mij omringen?
- 7 Aangaande degenen, die op hun goed vertrouwen
en op de veelheid huns rijkdoms roemen,
- 8 niemand van hen zal *zijn* broeder immermeer kunnen verlossen;
hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven,
- 9 (want de verlossing hunner ziel is te kostelijk,
en zal in eeuwigheid ophouden),
- 10 dat hij ook voortaan geduriglijk zoude leven
en verderving niet zien.
- 11 Want hij ziet,
dat de wijzen sterven,
dat te zamen een dwaas en een onvernuftige omkomen,
en hun goed aan anderen nalaten.
- 12 Hunne binnenste gedachte is,
dat hunne huizen zullen zijn in eeuwigheid,
hunne woningen van geslacht tot geslacht,
zij noemen de landen naar hunne namen.
- 13 De mensch nochtans,
die in waarde is, blijft niet;
hij wordt gelijk als de beesten, die vergaan.
- 14 Deze hun weg is eene dwaasheid van hen:
nochtans hebben hunne nakomelingen een welbehagen in hunne woorden.
Sela.
- 15 Men ziet hen als schapen in het graf,
de dood zal hen afweiden;

- en de oprechten zullen over hen heerschen in dien morgenstond;
en het graf zal hunne gedaante verslijten,
elk uit zijne woning.
- 16 Maar God zal mijne ziel van het geweld des grafes verlossen,
want Hij zal mij opnemen.
Sela.
- 17 Vrees niet,
wanneer een man rijk wordt,
wanneer de eer van zijn huis groot wordt;
- 18 want hij zal in zijn sterven nietmetal medenemen,
zijne eer zal hem niet nadalen.
- 19 Hoewel hij zijne ziel in zijn leven zegent,
en zij u loven,
omdat gij uzelfen goed doet,
- 20 zoo zal zij *toch* komen tot het geslacht harer vaderen;
tot in eeuwigheid zullen zij het licht niet zien.
- 21 De mensch, *die* in waarde is
en geen verstand heeft,
wordt gelijk de beesten, die vergaan.

Psalm 50:

LXX + Vulgaat 49

- 1 Een psalm Asafs.

- De God der goden, de HEERE spreekt,
en roept de aarde van den opgang der zon
tot aan haren ondergang.
- 2 Uit Sion,
de volkomenheid der schoonheid,
verschijnt God blinkende.
- 3 Onze God zal komen
en zal niet zwijgen:
een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren,
en rondom Hem zal het zeer stormen.
- 4 Hij zal roepen tot den hemel van boven,
en tot de aarde,
om Zijn volk te richten.
- 5 Verzamelt Mij Mijne gunstgenooten,
die Mijn verbond maken met offerande.
- 6 En de hemelen verkondigen Zijne gerechtigheid,
want God Zelf is Rechter.
Sela.
- 7 Hoor, Mijn volk,
en Ik zal spreken;
Israël,
en Ik zal onder u betuigen;
Ik, God, ben uw God.
- 8 Om uwe offeranden zal Ik u niet straffen,
want uwe brandofferen zijn steeds vóór Mij.
- 9 Ik zal uit uw huis geenen var nemen,
noch bokken uit uwe kooien;
- 10 want al het gedierte des wouds is Mijn,
de beesten op duizend bergen;
- 11 Ik ken al het gevogelte der bergen,
en het wild des velds is bij Mij.
- 12 Zoo Mij hongerde,

- Ik zoude het u niet zeggen,
want Mijne is de wereld en hare volheid.
- 13 Zoude ik stierenvleesch eten
of bokkenbloed drinken?
- 14 Offer Gode dank,
en betaal den Allerhoogste uwe geloften.
- 15 En roep Mij aan in den dag der benauwdheid:
Ik zal er u uithelpen,
en gij zult Mij eeren.
- 16 Maar tot den goddelooze zegt God:
Wat hebt gij Mijne inzettingen te vertellen,
en neemt Mijn verbond in uwen mond,
- 17 dewijl gij de kastijding haat
en Mijne woorden achter u henenwerpt?
- 18 Indien gij eenen dief ziet,
zoo loopt gij met hem;
en uw deel is met de overspelers.
- 19 Uwen mond steekt gij in het kwade
en uwe tong koppelt bedrog.
- 20 Gij zit,
gij spreekt tegen uwen broeder,
tegen den zoon uwer moeder geeft gij lastering uit.
- 21 Deze dingen doet gij,
en Ik zwijg;
gij meent,
dat Ik ten eenenmale ben gelijk gij:
Ik zal u straffen,
en zal het ordelijk voor uwe oogen stellen.
- 22 Verstaat dit toch,
gij godvergetenden,
opdat Ik niet verscheure
en niemand redde.
- 23 Wie dank offert,
die zal Mij eeren;
en wie *zijnen* weg *wel* aanstelt,
dien zal Ik Gods heil doen zien.

Psalm 51:

LXX + Vulgaat 50

- 1 Een Psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
- 2 toen de Profeet Nathan tot hem was gekomen,
nadat hij tot Bathséba was ingegaan.
- 3 Wees mij genadig,
o God,
naar Uwe goedertierenheid;
delg mijne overtredingen uit,
naar de grootheid Uwer barmhartigheden.
- 4 Wasch mij wèl van mijne ongerechtigheid,
en reinig mij van mijne zonde.
- 5 Want ik ken mijne overtredingen,
en mijne zonde is steeds vóór mij.
- 6 Tegen U,
U alleen heb ik gezondigd,
en gedaan dat kwaad is in Uwe oogen;

- opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken
en rein zijt in Uw richten.
- 7 Zie,
 ik ben in ongerechtigheid geboren,
 en in zonde heeft mij mijne moeder ontvangen.
- 8 Zie,
 Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste,
 en in het verborgene maakt Gij mij wijsheid bekend.
- 9 Ontzondig mij met hysop,
 en ik zal rein zijn;
 wasch mij,
 en ik zal witter zijn dan sneeuw.
- 10 Doe mij vreugde en blijdschap hooren:
 dat de beenderen zich verheugen,
die Gij verbrijzeld hebt.
- 11 Verberg Uw aangezicht van mijne zonden,
 en delg uit alle mijne ongerechtigheden.
- 12 Schep mij een rein hart,
 o God,
 en vernieuw in het binnenste van mij eenen vasten geest.
- 13 Verwerp mij niet van Uw aangezicht,
 en neem Uwen heiligen Geest niet van mij.
- 14 Geef mij weder de vreugde Uws heils;
 en de vrijmoedige geest ondersteune mij.
- 15 Zoo zal ik den overtreders Uwe wegen leeren,
 en de zondaars zullen zich tot U bekeeren.
- 16 Verlos mij van bloedschulden,
 o God,
 Gij God mijns heils;
 zoo zal mijne tong Uwe gerechtigheid vroolijk roemen.
- 17 HEERE, open mijne lippen,
 zoo zal mijn mond Uwen lof verkondigen.
- 18 Want Gij hebt geen lust tot offerande,
 anders zoude ik ze geven;
 in brandofferen hebt Gij geen behagen.
- 19 De offeranden Gods zijn een gebroken geest;
 een gebroken en verslagen hart zult Gij,
 o God,
 niet verachten.
- 20 Doe wèl bij Sion naar Uw welbehagen,
 bouw de muren van Jeruzalem op.
- 21 Dan zult Gij lust hebben aan de offeranden der gerechtigheid,
 aan brandoffer en een offer, dat gansch verteerd wordt;
 dan zullen zij varren offeren op Uw altaar.

Psalm 52:

LXX + Vulgaat 51

- 1 Eene onderwijzing Davids,
 voor den opperzangmeester,
- 2 als Doëg de Edomiet gekomen was,
 en Saul te kennen gegeven
 en tot hem gezegd had:
 David is gekomen ten huize van Abimélech.
- 3 Wat beroemt gij u in het kwade,
 o gij geweldige?

- Gods goedertierenheid *duurt toch* den ganschen dag.
- 4 Uwe tong denke enkel schade,
als een geslepen scheermes,
werkende bedrog.
 - 5 Gij hebt het kwade liever dan het goede,
de leugen dan gerechtigheid te spreken.
Sela.
 - 6 Gij hebt lief alle woorden van verslinding
en eene tong des bedrogs.
 - 7 God zal u ook afbreken in eeuwigheid,
Hij zal u wegrapen
en u uit de tent uitrukken,
ja,
Hij zal u ontwortelen uit het land der levenden.
Sela.
 - 8 En de rechtvaardigen zullen het zien
en vreezen;
en zij zullen over hem lachen, *zeggende*:
 - 9 "Zie den man,
die God niet stelde tot zijne sterkte,
maar vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms;
hij was sterk geworden door zijn beschadigen."
 - 10 Maar ik zal zijn als een groene olijfboom in Gods huis;
ik vertrouw op Gods goedertierenheid eeuwiglijk en altoos.
 - 11 Ik zal U loven in eeuwigheid,
omdat Gij het gedaan hebt;
en ik zal Uwen Naam verwachten,
want Hij is goed voor Uwe gunstgenooten.

Psalm 53:

LXX + Vulgaat 52

- 1 Een onderwijzing Davids,
voor den opperzangmeester,
op mahalath.
- 2 De dwaas zegt in zijn hart:
"Daar is geen God";
zij verderven het
en zij bedrijven gruwelijk onrecht;
daar is niemand, die goed doet.
- 3 God heeft uit den hemel nedergezien op de menschenkinderen,
om te zien of iemand verstandig ware,
die God zocht:
- 4 een ieder van hen is teruggekeerd,
te zamen zijn zij stinkende geworden,
daar is niemand,
die goed doet,
ook niet één.
- 5 Hebben dan de werkers der ongerechtigheid geen kennis,
die mijn volk opeten *alsof* zij brood aten?
Zij roepen God niet aan.
- 6 Aldaar zijn zij met vervaardheid vervaard geworden,
waar geene vervaardheid was;
want God heeft de beenderen desgenen,
die u belegerde, verstrooid;
gij hebt hen beschaamd gemaakt,

- want God heeft hen verworpen.
- 7 Och dat Israëls verlossingen uit Sion kwamen!
Als God de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeeren,
dan zal zich Jakob verheugen,
Israël zal verblijd zijn.

Psalm 54:

LXX + Vulgaat 53

- 1 Eene onderwijzing Davids,
voor den opperzangmeester,
op de neginoth,
- 2 als de Zifieten gekomen waren
en tot Saul gezegd hadden:
"Verbergt zich David niet bij ons?"
- 3 O God,
verlos mij door Uwen Naam,
en doe mij recht door Uwe macht.
- 4 O God,
hoor mijn gebed,
neig de ooren tot de redenen mijns monds.
- 5 Want vreemden staan tegen mij op,
en tyrannen zoeken mijne ziel;
zij stellen God niet voor hunne oogen.
Sela.
- 6 Zie,
God is mij een Helper,
de HEERE is onder dergenen,
die mijne ziel ondersteunen.
- 7 Hij zal dit kwaad aan mijne verspieders vergelden;
roei hen uit door Uwe waarheid.
- 8 Ik zal U met vrijwilligheid offeren,
ik zal Uwen Naam,
o HEERE, loven,
want hij is goed.
- 9 Want Hij heeft mij gered uit alle benauwdheid,
en mijn oog heeft gezien op mijne vijanden.

Psalm 55:

LXX + Vulgaat 54

- 1 Eene onderwijzing Davids,
voor den opperzangmeester,
op de neginoth.
- 2 O God,
neem mijn gebed ter oore,
en verberg U niet voor mijne smeeking.
- 3 Merk op mij
en verhoor mij;
ik bedrijf misbaar in mijne klacht
en maak getier,
- 4 om den roep des vijands,
vanwege de beangstiging des goddeloozen;
want zij schuiven ongerechtigheid op mij,
en in toorn haten zij mij.

- 5 Mijn hart krimpt weg in het binnenste van mij,
en verschrikkingen des doods zijn op mij gevallen
- 6 Vrees en beving komt mij aan,
en gruwen overdekt mij;
- 7 zoodat ik zeg:
"Och,
dat mij iemand vleugelen als eener duive gave:
ik zoude henenvliegen waar ik blijven mocht;
- 8 zie,
ik zoude ver wegzwerfen,
ik zoude vernachten in de woestijn.
Sela.
- 9 Ik zoude haasten,
dat ik ontkwame van den drijvenden wind,
van den storm."
- 10 Verslind hen,
HEERE,
deel hunne tong;
want ik zie wrevel en twist in de stad.
- 11 Dag en nacht omringen zij haar op hare muren;
en ongerechtigheid en overlast is binnen in haar.
- 12 Enkel verderving is binnen in haar,
en list en bedrog wijkt niet van hare straat.
- 13 Want het is geen vijand,
die mij hoont,
anders zoude ik het hebben gedragen:
het is mijn hater niet,
die zich tegen mij groot maakt,
anders zoude ik mij voor hem verborgen hebben:
- 14 maar gij zijt het,
o mensch
als van mijne waardigheid,
mijn leidsman en mijn bekende;
- 15 wij, die tezamen in zoetigheid heimelijk beraadslaagden;
wij wandelden in gezelschap ten huize Gods.
- 16 Dat hen de dood als een schuldeischer overvalle,
dat zij levend ter helle nederdalen;
want boosheden zijn in hunne woning,
in het binnenste van hen.
- 17 Mij aangaande,
ik zal tot God roepen,
en de HEERE zal mij verlossen.
- 18 's Avonds
en 's morgens
en 's middags zal ik klagen
en getier maken,
en Hij zal mijne stem hooren.
- 19 Hij heeft mijne ziel in vrede verlost van den strijd tegen mij;
want met menigten zijn zij tegen mij geweest.
- 20 God zal hooren,
en zal hen plagen,
als die van ouds zit,
Sela,
dewijl bij hen gansch geene verandering is
en zij God niet vreezen.
- 21 Hij slaat zijne handen aan degenen,
die vrede met hem hadden,
hij ontheiligt zijn verbond.

- 22 Zijn mond is gladder dan boter,
maar zijn hart is krijg;
zijne woorden zijn zachter dan olie,
maar dezelve zijn bloote zwaarden.
- 23 Werp uwe zorg op den HEERE,
en Hij zal u onderhouden;
Hij zal in eeuwigheid niet toelaten,
dat de rechtvaardige wankele.
- 24 Maar Gij,
o God,
zult die doen nederdalen in den put des verderfs,
de mannen des bloeds en bedrogs zullen hunne dagen niet ter helfte brengen;
ik daarentegen zal op U vertrouwen.

Psalm 56:

LXX + Vulgaat 55

- 1 Een gouden kleinood Davids,
voor den opperzangmeester,
op jonath elem rehokim,
als de Filistijnen hem gegrepen hadden te Gath.
- 2 Wees mij genadig,
o God,
want de mensch zoekt mij op te slokken;
den ganschen dag dringt mij de bestrijder.
- 3 Mijne verspieders zoeken *mij* den ganschen dag op te slokken;
want ik heb vele bestrijders,
o Allerhoogste.
- 4 Ten dage *als* ik zal vreezen,
zal ik op U vertrouwen.
- 5 In God zal ik Zijn Woord prijzen;
ik vertrouw op God,
ik zal niet vreezen;
wat zoude mij vleesch doen?
- 6 Den ganschen dag verdraaien zij mijne woorden;
alle hunne gedachten zijn tegen mij ten kwade.
- 7 Zij rotten te zamen,
zij versteken zich;
zij passen op mijne hielen,
als die op mijne ziel wachten.
- 8 Zouden zij om *hunne* ongerechtigheid vrijgaan?
Stort de volken neder in toorn,
o God.
- 9 Gij hebt mijn omzwerven geteld;
leg mijne tranen in Uwe flesch:
zijn zij niet in Uw register?
- 10 Dan zullen mijne vijanden achterwaarts keeren
ten dage als ik roepen zal.
Dit weet ik,
dat God met mij is.
- 11 In God zal ik het woord prijzen,
in den HEERE zal ik het woord prijzen.
- 12 Ik vertrouw op God,
ik zal niet vreezen:
wat zoude mij de mensch doen?
- 13 O God,

- op mij zijn Uwe geloften;
ik zal U dankzeggingen vergelden.
- 14 Want Gij hebt mijne ziel gered van den dood:
ook niet mijne voeten van aanstoot,
om voor Gods aangezicht te wandelen in het licht der levenden?

Psalm 57:

LXX + Vulgaat 56

- 1 Een gouden kleinood Davids,
voor den opperzangmeester,
altasheth,
als hij voor Sauls aangezicht vlood
in de spelonk.
- 2 Wees mij genadig,
o God,
wees mij genadig,
want mijne ziel vertrouwt op U,
en ik neem mijne toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen,
totdat de verdervingen zullen voorbij zijn gegaan.
- 3 Ik zal roepen tot God den Allerhoogste,
tot God,
Die het aan mij voleindigen zal.
- 4 Hij zal van den hemel zenden
en mij verlossen,
te schande makende dengene,
die mij zoekt op te slokken.
Sela.
God zal Zijne goedertierenheid
en Zijne waarheid zenden.
- 5 Mijn ziel is in het midden der leeuwen;
ik lig *onder* stokebranden,
menschkinderen welker tanden spiesen
en pijlen zijn,
en hunne tong een scherp zwaard.
- 6 Verhef U boven de hemelen,
o God;
Uwe eer zij over de gansche aarde.
- 7 Zij hebben een net bereid voor mijne gangen,
mijne ziel was nedergebukt;
zij hebben eenen kuil voor mijn aangezicht gegraven;
zij zijn er midden in gevallen.
Sela.
- 8 Mijn hart is bereid,
o God,
mijn hart is bereid;
ik zal zingen
en psalmzingen.
- 9 Waak op mijne eere,
waak op gij luit en harp,
ik zal in den dageraad opwaken.
- 10 Ik zal U loven onder de volken,
o HEERE,
ik zal U psalmzingen onder de natiën;
- 11 want Uwe goedertierenheid is groot tot aan de hemelen,
en Uwe waarheid tot aan de bovenste wolken.

- 12 Verhef U boven de hemelen,
o God;
Uwe eere zij over de gansche aarde.

Psalm 58:

LXX + Vulgaat 57

- 1 Een gouden kleinood Davids,
voor den opperzangmeester,
altasheth.
- 2 Spreekt gijlieden waarlijk gerechtigheid,
gij vergadering?
Oordeelt gij billijkheden,
gij menschenkinderen?
- 3 Ja,
gij werkt ongerechtigheden in het hart,
gij weegt het geweld uwer handen op de aarde.
- 4 De goddeloozen zijn vervreemd van de baarmoeder af;
de leugensprekers dolen van *moeders* schoot aan.
- 5 Zij hebben vurig venijn,
naar gelijkheid van vurig slangenvenijn,
zij zijn als eene doove adder,
die haar oor toestopt,
- 6 opdat zij niet hoore naar de stem der belezers,
desgenen die ervaren is met bezweringen om te gaan.
- 7 O God,
verbreek hunne tanden in hunnen mond,
breek af de baktanden der jonge leeuwen,
o HEERE.
- 8 Laat hen smelten als water,
laat hen daarhenen drijven;
legt hij zijne pijlen aan,
laat hem zijn alsof zij afgesneden waren.
- 9 Laat hen henengaan als eene smeltende slak;
laat hen, *als* eener vrouwe misdracht,
de zon niet aanschouwen.
- 10 Eer dan uwe potten den doornstruik gewaarworden,
zal Hij hem, als levend,
als *in* heeten toorn wegstormen.
- 11 De rechtvaardige zal zich verblijden,
als hij de wrake aanschouwt,
hij zal zijne voeten wasschen in het bloed des goddeloozen.
- 12 En de mensch zal zeggen:
"Immers is er vrucht voor den rechtvaardige,
immers is er een God,
Die op de aarde richt."

Psalm 59:

LXX + Vulgaat 58

- 1 Een gouden kleinood Davids,
voor den opperzangmeester,
altasheth,
toen Saul gezonden had
die *zijn* huis bewaren zouden,
om hem te doden.

- 2 Red mij van mijne vijanden,
o mijn God;
stel mij in een hoog vertrek voor degenen,
die tegen mij opstaan.
- 3 Red mij van de werkers der ongerechtigheid,
en verlos mij van de mannen des bloeds.
- 4 Want zie,
zij leggen mijner ziel lagen,
sterken rotten zich tegen mij:
zonder mijne overtreding
en zonder mijne zonde,
o HEERE.
- 5 Zij loopen en bereiden zich zonder *mijne* misdaad;
waak òp, mij tegemoet,
en zie.
- 6 Ja,
Gij HEERE,
God der heirscharen,
God Israëls,
ontwaak om alle deze heidenen te bezoeken;
wees niemand van hen genadig,
die trouwelooslijk ongerechtigheid bedrijven.
Sela.
- 7 Tegen den avond keeren zij weder,
zij tieren als een hond,
en zij gaan rondom de stad.
- 8 Zie,
zij storten overvloediglijk uit met hunnen mond,
zwaarden zijn op hunne lippen;
want wie hoort het?
- 9 Maar Gij,
HEERE, zult hen belachen,
Gij zult alle heidenen bespotten.
- 10 *Tegen* zijne sterkte zal ik *op* U wachten,
want God is mijn hoog vertrek.
- 11 De God mijner goedertierenheid zal mij voorkomen;
God zal mij op mijne verspieders doen zien.
- 12 Dood hen niet,
opdat mijn volk *het* niet vergete;
doe hen omzwerven door Uwe macht,
en werp hen neder,
o Heere, ons Schild:
- 13 *om* de zonde huns monds,
om het woord hunner lippen;
en laat hen gevangen worden in hunnen hoogmoed,
en om den vloek en om de leugen, *die* zij vertellen.
- 14 Verteer hen in grimmigheid,
verteer hen dat zij er niet zijn,
en laat hen weten,
dat God heerscher is in Jakob,
ja, tot aan de einden der aarde.
Sela.
- 15 Laat hen dan tegen den avond wederkeeren,
laat hen tieren als een hond,
en rondom de stad gaan;
- 16 laat hen zelfs omzwerven om spijze;
en laat hen vernachten,

- al zijn zij niet verzadigd.
- 17 Maar ik zal Uwe sterkte zingen,
en des morgens Uwe goedertierenheid vroolijk roemen,
omdat Gij mij een hoog Vertrek zijt geweest,
en eene Toevlucht ten dage als mij bange was.
- 18 Van U,
o mijne Sterkte,
zal ik psalmzingen;
want God is mijn hoog Vertrek,
de God mijner goedertierenheid.

Psalm 60:

LXX + Vulgaat 59

- 1 Een gouden kleinood Davids tot leering,
voor den opperzangmeester,
op susan eduth,
- 2 als hij gevochten had met de Syriërs van Mesopotamië
en met de Syriërs van Zoba,
en Joab wederkwam
en de Edomieten sloeg in het Zoutdal,
twaalfduizend.
- 3 O God,
Gij hadt ons verstooten,
Gij hadt ons gescheurd,
Gij zijt toornig geweest;
keer weder tot ons.
- 4 Gij hebt het land geschud,
Gij hebt het gespleten:
genees zijne breuken,
want het wankelt.
- 5 Gij hebt Uw volk eene harde zaak doen zien:
Gij hebt ons gedrenkt met zwijmelwijn.
- 6 *Maar nu* hebt Gij dengenen,
die U vreezen,
eene banier gegeven,
om *die* op te heffen vanwege de waarheid.
Sela.
- 7 Opdat Uwe beminden zouden bevrijd worden,
geef heil *door* Uwe rechterhand
en verhoor ons.
- 8 God heeft gesproken in Zijn heiligdom,
dies zal ik van vreugde opspringen:
"Ik zal Sichem deelen,
en het dal van Sukkoth zal Ik afmeten;
- 9 Gilead is Mijn,
en Manasse is Mijn,
en Efraïm is de sterkte Mijns Hoofds,
Juda is Mijn wetgever;
- 10 Moab is Mijn waschpot;
op Edom zal Ik Mijn schoen werpen;
juich over Mij,
o gij Palestina!"
- 11 Wie zal mij voeren in eene vaste stad?
Wie zal mij leiden tot in Edom?
- 12 Zult Gij het niet zijn, o God,

- die* ons verstooten hadt,
en niet uittoogt,
o God,
met onze heirkrachten?
- 13 Geef Gij ons hulp uit de benauwdheid,
want 's menschen heir is ijdelheid.
- 14 In God zullen wij kloeke daden doen,
en Hij zal onze wederpartijders vertreden.

Psalm 61:

LXX + Vulgaat 60

- 1 *Een psalm* Davids,
voor den opperzangmeester,
op de neginoth.
- 2 O God,
hoor mijn geschrei,
merk op mijn gebed.
- 3 Van het einde des lands roep ik tot U,
als mijn harte overstelpt is;
leid mij op eenen rotssteen,
die mij te hoog zoude zijn.
- 4 Want Gij zijt mij eene toevlucht geweest,
een sterke toren voor den vijand.
- 5 Ik zal in Uwe hut verkeerem *in* eeuwigheden;
ik zal mijne toevlucht nemen in het verborgene Uwer vleugelen.
Sela.
- 6 Want Gij,
o God,
hebt gehoord naar mijne geloften,
Gij hebt *mij* gegeven de erfenis dergenen,
die Uwen Naam vreezen.
- 7 Gij zult dagen tot des konings dagen toedoen;
zijne jaren zullen zijn als van geslacht tot geslacht;
- 8 hij zal eeuwiglijk voor Gods aangezicht zitten;
bereid goedertierenheid en waarheid,
dat zij hem behoeden.
- 9 Zoo zal ik Uwen Naam psalmzingen in eeuwigheid,
opdat ik mijne geloften betale,
dag bij dag.

Psalm 62:

LXX + Vulgaat 61

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester,
over Jeduthun.
- 2 Immers is mijn ziel stil tot God;
van Hem is mijn heil.
- 3 Immers is Hij mijn Rotssteen
en mijn Heil,
mijn hoog Vertrek,
ik zal niet grootelijks wankelen.
- 4 Hoe lang zult gijlieden kwaad aanstichten tegen eenen man?
Gij allen zult gedood worden,

- gij zult zijn als een ingebogen wand,
 een aangestooten muur.
- 5 Zij beraadslagen slechts om *hem* van zijne hoogheid te verstooten;
 zij hebben behagen in leugen;
 met hunnen mond zegenen zij,
 maar met hun binnenste vloeken zij.
 Sela.
- 6 Doch gij,
 o mijne ziel,
 zwijg Gode;
 want van Hem is mijne verwachting.
- 7 Hij is immers mijn Rotssteen
en mijn Heil,
mijn hoog Vertrek,
ik zal niet wankelen.
- 8 In God is mijn heil
 en mijn eer;
 de Rotssteen mijner sterkte,
 mijne Toevlucht is in God.
- 9 Vertrouwt op Hem te aller tijd,
 o gij volk;
 stort ulieder hart uit voor Zijn aangezicht;
 God is ons eene toevlucht.
 Sela.
- 10 Immers zijn de gemeene lieden ijdelheid,
 de groote lieden zijn leugen;
 in de weegschaal opgewogen,
 zouden zij te zamen *lichter* zijn dan de ijdelheid.
- 11 Vertrouwt niet op onderdrukking,
 noch op rooverij;
 wordt niet ijdel,
 als het vermogen overvloedig aanwast,
 zet er het harte niet op.
- 12 God heeft één ding gesproken,
 ik heb dit tweemaal gehoord;
 dat de sterkte Godes is.
- 13 En de goedertierenheid,
 o HEERE is Uwe;
 want Gij zult een iegelijk vergelden naar zijn werk.

Psalm 63:

LXX + Vulgaat 62

- 1 Een psalm Davids,
 als hij was in de woestijn van Juda.
- 2 O God,
 Gij zijt mijn God,
 ik zoek U in den dageraad;
 mijne ziel dorst naar U,
 in een land,
 dor
 en mat
 zonder water.
- 3 Voorwaar,
 ik heb U in het heiligdom aanschouwd,
 ziende Uwe sterkheid

- en Uwe eere;
- 4 want Uwe goedertierenheid is beter dan het leven;
mijne lippen zouden U prijzen.
 - 5 Alzoo zoude ik U loven in mijn leven,
in Uwen Naam zoude ik mijne handen opheffen.
 - 6 Mijne ziel zoude als met smeer
en vettigheid verzadigd worden,
en mijn mond zoude roemen met vroolijk zingende lippen.
 - 7 Als ik Uwer gedenk op mijne legerstede,
zoo peins ik aan U in de nachtwaken.
 - 8 Want Gij zijt mij eene hulpe geweest,
en in de schaduw Uwer vleugelen zal ik vroolijk zingen.
 - 9 Mijne ziel kleeft U achteraan,
Uwe rechterhand ondersteunt mij.
 - 10 Maar deze,
die mijne ziel zoeken tot verwoesting,
zullen komen in de onderste plaatsten der aarde;
 - 11 men zal hen storten door het geweld des zwaards;
zij zullen den vossen ten deel worden.
 - 12 Maar de koning zal zich in God verblijden,
een iegelijk,
die bij Hem zweert,
zal zich beroemen,
want de mond der leugensprekers zal gestopt worden.

Psalm 64:

LXX + Vulgaat 63

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 Hoor,
o God,
mijne stem in mijn geklag;
behoed mijn leven voor des vijands schrik.
- 3 Verberg mij voor den heimelijken raad der boosdoeners,
voor de oproerigheid van de werkers der ongerechtigheid.
- 4 Die hunne tong scherpen als een zwaard,
een bitter woord aanleggen *als* hunnen pijl,
5 om in verborgen plaatsen den oprechte te schieten:
haastig schieten zij naar hem,
en vreezen niet.
- 6 Zij sterken zichzelf *in* eene booze zaak;
zij houden sprake van strikken te verbergen;
zij zeggen:
"Wie zal ze zien?"
- 7 Zij doorzoeken allerlei schalkheid,
ten uiterste doorzoeken zij wat te doorzoeken is,
zelfs het binnenste eens mans
en het diepe hart.
- 8 Maar God zal hen haastig met een pijl schieten,
hunne plagen zijn er;
- 9 en hunne tong zal hen doen aanstooten tegen zichzelfe;
een ieder, die hen ziet,
zal zich wegpakken;
- 10 en alle menschen zullen vreezen
en Gods werk verkondigen,

- en Zijn doen verstandiglijk aanmerken.
- 11 De rechtvaardige zal zich verblijden in den HEERE,
en op Hem betrouwen;
en alle oprechten van harte zullen zich beroemen.

Psalm 65:

LXX + Vulgaat 64

- 1 Een psalm Davids,
een lied,
voor den opperzangmeester.
- 2 De lofzang is *in* stilheid tot U,
o God,
in Sion;
en U zal de gelofte betaald worden.
- 3 Gij hoort het gebed,
tot U zal alle vleesch komen.
- 4 Ongerechte dingen hadden de overhand over mij;
maar onze overtredingen,
die verzoent Gij.
- 5 Welgelukzalig is hij,
dien Gij verkiest
en doet naderen,
dat hij wone in Uwe voorhoven;
wij zullen verzadigd worden met het goede van Uw huis,
met het heilige van Uw paleis.
- 6 Vreeselijke dingen zult Gij ons in gerechtigheid antwoorden,
o God onzes heils,
o vertrouwen aller einden der aarde,
en der verre gelegenen *aan* de zee.
- 7 Die de bergen vast zet door Zijne kracht,
omgord zijnde met macht.
- 8 Die het bruisen der zeeën stilt,
het bruisen harer golven,
en het rumoer der volken.
- 9 En die op de einden wonen,
vreezen voor Uwe teekenen;
Gij doet de uitgangen 's morgens en 's avonds juichen.
- 10 Gij bezoekt het land,
en hebbende het begeerig gemaakt,
verrijkt Gij het grootelijks;
de rivier Gods is vol water;
wanneer Gij het alzoo bereid hebt,
maakt Gij hunlieder koren gereed.
- 11 Gij maakt zijne opgeploegde aarde dronken;
Gij doet ze dalen *in* zijne voren;
Gij maakt het week door de druppelen;
Gij zegent zijn uitspruitsel.
- 12 Gij kroont het jaar Uwer goedheid
en Uwe voetstappen druipen van vettigheid;
- 13 zij bedruipen de weiden der woestijn,
en de heuvelen zijn aangejord met verheuging.
- 14 De velden zijn bekleed met kudden,
en de dalen zijn bedekt met koren;
zij juichen,
ook zingen zij.

Psalm 66:

LXX + Vulgaat 65

- 1 Een lied,
een psalm,
voor den opperzangmeester.

Juicht Gode,
gij gansche aarde.
- 2 Psalmzingt de eere Zijns Naams,
geeft eere Zijnen lof.
- 3 Zegt tot God:
"Hoe vreeselijk zijt Gij in Uwe werken!"
Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uwe vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen.
- 4 De gansche aarde aanbidde U
en psalmzinge U,
zij psalmzinge Uwen Naam.
Sela.
- 5 Komt
en ziet Gods daden:
Hij is vreeselijk van werking aan de menschenkinderen.
- 6 Hij heeft de zee veranderd in het droge;
zij zijn te voet doorgestaan door de rivier;
daar hebben wij ons in Hem verblijd.
- 7 Hij heerscht eeuwiglijk met Zijne macht;
Zijne oogen houden wacht over de heidenen:
laat de afvalligen niet verhoogd worden.
Sela.
- 8 Looft, gij volken, onzen God,
en laat hooren de stem Zijns roems:
- 9 die onze ziel in het leven stelt,
en niet toelaat,
dat onze voet wankele.
- 10 Want Gij hebt ons beproefd, o God,
Gij hebt ons gelouterd,
gelijk men het zilver loutert;
- 11 Gij hadt ons in het net gebracht,
Gij hadt eenen engen band om onze lendenen gelegd;
- 12 Gij hadt den mensch op ons hoofd doen rijden,
wij waren in het vuur
en in het water gekomen,
maar Gij hebt ons uitgevoerd in eene overvloeiende verversching.
- 13 Ik zal met brandofferen in Uw huis gaan,
ik zal U mijne geloften betalen,
- 14 die mijne lippen hebben geuit
en mijn mond heeft uitgesproken,
als mij bange was.
- 15 Brandofferen van mergbeesten zal ik U offeren,
met rookwerk van rammen;
ik zal runderen met bokken bereiden.
Sela.
- 16 Komt,
hoort toe,
o gij allen die God vreest;
en ik zal vertellen wat Hij aan mijne ziele gedaan heeft.
- 17 Ik riep tot Hem met mijnen mond,

- en Hij werd verhoogd onder mijne tong.
18 Had ik naar ongerechtigheid met mijn harte gezien,
de HEERE zoude niet gehoord hebben.
19 Maar zeker,
God heeft gehoord,
Hij heeft gemerkt op de stem mijns gebeds.
20 Geloofd zij God,
Die mijn gebed niet heeft afgewend,
noch Zijne goedertierenheid van mij.

Psalm 67:

LXX + Vulgaat 66

- 1 Een psalm,
een lied,
voor den opperzangmeester,
op de neginoth.
- 2 God zij ons genadig
en zegene ons;
Hij doe Zijn aanschijn aan ons lichten.
Sela.
- 3 Opdat men op de aarde Uwen weg kenne,
onder alle heidenen Uw heil.
- 4 De volken zullen U, o God, loven,
de volken altemaal zullen U loven.
- 5 De natiën zullen zich verblijden
en juichen,
omdat Gij de volken zult richten *in* rechtmatigheid;
en de natiën op de aarde,
die zult Gij leiden.
Sela.
- 6 De volken zullen U, o God, loven,
de volken altemaal zullen U loven.
- 7 De aarde geeft haar gewas;
God, onze God, zal ons zegenen.
- 8 God zal ons zegenen;
en alle einden der aarde zullen Hem vreezen.

Psalm 68:

LXX + Vulgaat 67

- 1 Een psalm,
een lied Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 God zal opstaan,
Zijne vijanden zullen verstrooid worden,
en Zijne haters zullen van Zijn aangezicht vlieden.
- 3 Gij zult hen verdrijven,
gelijk rook verdreven wordt;
gelijk was voor het vuur smelt,
zullen de goddeloozen vergaan van Gods aangezicht.
- 4 Maar de rechtvaardigen zullen zich verblijden,
zij zullen van vreugde opspringen voor Gods aangezicht,
en van blijdschap vroolijk zijn.
- 5 Zingt Gode,

- psalmzingt Zijnen Naam;
hoogt de wegen voor Hem,
Die in de vlakke velden rijdt,
omdat Zijn Naam is HEERE;
en springt op van vreugde voor Zijn aangezicht.
- 6 Hij is een Vader der weezen
en een rechter der weduwen,
God, in de woonstede Zijner heiligheid;
- 7 een God,
Die de eenzamen zet in een huisgezin,
voert uit die in de boeien gevangen zijn,
maar de afvalligen wonen in het dorre.
- 8 O God,
toen Gij voor het aangezicht Uws volks uittoogt,
toen Gij daarhenen traadt in de woestijn,
Sela,
- 9 daverde de aarde,
ook dropen de hemelen voor Gods aanschijn,
zelfs deze Sinaï,
voor het aanschijn Gods,
des Gods van Israël.
- 10 Gij hebt zeer milden regen doen druipen,
o God,
en Gij hebt Uwe erfenis gesterkt,
als zij mat was geworden.
- 11 Uw hoop woonde daarin;
Gij bereidde ze door Uwe goedheid voor den ellendige,
o God.
- 12 De HEERE gaf te spreken;
der boodschappen van goede tijdingen was eene groote heirschare.
- 13 De koningen der heirscharen vloten weg,
zij vloten weg
en zij, die te huis bleef,
deelde den roof uit.
- 14 Al laagt gijlieden tusschen twee rijen van steenen,
zoo zult gij toch worden als vleugelen eener duive,
overdekt met zilver,
en welker vederen zijn met uitgegraven geel goud.
- 15 Als de Almachtige de koningen daarin verstrooide,
werd zij sneeuw wit *als* op Zalmon.
- 16 De berg Basan is een berg Gods,
de berg Basan is een bultige berg.
- 17 Waarom springt gij op, gij bultige bergen?
Deze berg heeft God begeerd tot Zijne woning,
ook zal er de HEERE wonen in eeuwigheid.
- 18 Gods wagenen zijn tweemaal tienduizend,
de duizenden verdubbeld.
De Heere is onder hen,
een Sinaï in heiligheid.
- 19 Gij zijt opgevaren in de hoogte;
Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd;
Gij hebt gaven genomen *om uit te delen* onder de menschen,
ja,
ook de wederhoorigen om *bij u* te wonen,
o HEERE God.
- 20 Geloofd zij de HEERE,
dag bij dag overlaadt Hij ons.
Die God *is* onze zaligheid.

Sela.

- 21 Die God is ons een God van volkomene zaligheid;
en bij den HEERE,
den Heere,
zijn uitkomsten tegen den dood.
- 22 Voorzeker zal God den kop Zijner vijanden verslaan,
den harigen schedel desgenen,
die in zijne schuld wandelt.
- 23 De HEERE heeft gezegd:
"Ik zal wederbrengen uit Basan,
Ik zal wederbrengen uit de diepten der zee,
- 24 opdat gij uwen voet,
ja, de tong uwer honden moogt steken in het bloed van de vijanden,
van een iegelijk van hen."
- 25 O God,
zij hebben Uwe gangen gezien,
de gangen mijns Gods mijns Konings,
in het heiligdom.
- 26 De zangers gingen voor,
de speellieden achter,
in het midden de trommelende maagden.
- 27 Looft God in de gemeenten,
den HEERE,
gij die zijt uit de springader Israëls.
- 28 Daar is Benjamin de kleine,
die over hen heerschte,
de vorsten van Juda *met* hunne vergadering,
de vorsten van Zebulon,
de vorsten van Naftali.
- 29 Uw God heeft uwe sterkte geboden:
sterk, o God, wat Gij aan ons gewrocht hebt.
- 30 Om Uws tempels wille te Jeruzalem zullen U de koningen geschenk toebrengen.
- 31 Scheld het wild gedierte des riets,
de vergadering der stieren,
met de kalveren der volken;
en dengenegen, die zich onderwerpt met stukken zilver;
Hij heeft de volken verstrooid,
die lust hebben in oorlogen.
- 32 Prinselijke gezanten zullen komen uit Egypte,
Moorenland zal zich haasten zijne handen tot God uit te strekken.
- 33 Gij koninkrijken der aarde,
zingt Gode;
psalmzingt den Heere,
Sela,
- 34 Hem Die rijdt in den hemel der hemelen,
Die van ouds is;
zie,
Hij geeft Zijne stem,
eene stem der sterkte.
- 35 Geeft Gode sterkte:
Zijne hoogheid is over Israël,
en Zijne sterkte in de bovenste wolken.
- 36 O God,
Gij zijt vreeselijk uit Uwe heiligdommen;
de God Israëls,
Die geeft het volk sterkte en krachten.
Geloofd zij God.

Psalm 69:

LXX + Vulgaat 68

- 1 *Een psalm* Davids voor den opperzangmeester,
op sosannim.
- 2 Verlos mij, o God,
want de wateren zijn gekomen tot aan de ziel.
- 3 Ik ben gezonken in grondeloze modder,
waar men niet kan staan,
ik ben gekomen in de diepten der wateren,
en de vloed overstroomt mij.
- 4 Ik ben vermoeid van mijn roepen,
mijne keel is ontstoken,
mijne oogen zijn bezweken,
daar ik ben hopende op mijnen God.
- 5 Die mij zonder oorzaak haten,
zijn meer dan de haren mijns hoofds;
die mij zoeken te vernielen,
die mij om valsche oorzaken vijand zijn,
zijn machtig geworden;
wat ik niet geroofd heb,
moet ik alsdan wedergeven.
- 6 O God,
Gij weet van mijne dwaasheid,
en mijne schulden zijn voor U niet verborgen.
- 7 Laat hen door mij niet beschaamd worden,
die U verwachten, o Heere,
HEERE der heirscharen;
laat hen door mij niet te schande worden,
die U zoeken,
o God Israëls.
- 8 Want om Uwentwil draag ik versmaadheid,
schande heeft mijn aangezicht bedekt;
- 9 ik ben mijnen broederen vreemd geworden,
en onbekend mijner moeder kinderen.
- 10 Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd;
en de smaadheden dergenen, die U smaden,
zijn op mij gevallen.
- 11 En ik heb geweend in het vasten mijner ziele,
maar het is mij geworden tot allerlei smaad.
- 12 En ik heb eenen zak tot mijn kleed aangedaan;
maar ik ben hun tot een spreekwoord geworden;
- 13 die in de poort zitten,
klappen van mij,
en ik ben een snarenspeel dergenen,
die sterken drank drinken.
- 14 Maar mij aangaande,
mijn gebed is tot U,
o HEERE;
daar is een tijd des welbehagens,
o God,
door de grootheid Uwer goedertierenheid:
verhoor mij door de getrouwheid Uws heils.
- 15 Ruk mij uit het slijk,
en laat mij niet verzinken;
laat mij gered worden van mijne haters,

- en uit de diepten der wateren.
- 16 Laat mij de watervloed niet overstroomen,
en laat de diepte mij niet verslinden,
en laat de put zijnen mond over mij niet toesluiten.
- 17 Verhoor mij, o HEERE,
want Uwe goedertierenheid is goed;
zie mij aan naar de grootheid Uwer barmhartigheden;
- 18 en verberg Uw aangezicht niet van Uwen knecht,
want mij is bange;
haast U,
verhoor mij.
- 19 Nader tot mijne ziele,
bevrijd ze;
verlos mij om mijner vijanden wil.
- 20 Gij weet mijne versmaadheid
en mijne schaamte
en mijne schande;
alle mijne benauwers zijn vóór U.
- 21 De versmaadheid heeft mijn hart gebroken,
en ik ben zeer zwak;
en ik heb gewacht naar medelijden,
maar het is er niet;
en naar vertroosters,
maar heb ze niet gevonden.
- 22 Ja,
zij hebben mij gal tot mijne spijs gegeven,
en in mijnen dorst hebben zij mij edik te drinken gegeven.
- 23 Hunne tafel worde voor hun aangezicht tot een strik,
en tot volle vergelding,
tot een valstrik;
- 24 laat hunne oogen duister worden,
dat zij niet zien,
en doe hunne lendenen geduriglijk waggelen.
- 25 Stort over hen Uwe gramschap uit,
en de hittigheid Uws toorns grijpe hen aan.
- 26 Hun paleis zij verwoest,
in hunne tenten zij geen inwoner.
- 27 Want zij vervolgen dien Gij geslagen hebt,
en maken een praat van de smart Uwer verwonden.
- 28 Doe misdaad tot hunne misdaad,
en laat hen niet komen tot Uwe gerechtigheid.
- 29 Laat hen uitgedelgd worden uit het boek des levens,
en met de rechtvaardigen niet aangeschreven worden.
- 30 Doch ik ben ellendig
en in smarte;
Uw heil, o God, zette mij in een hoog vertrek.
- 31 Ik zal Gods Naam prijzen met gezang,
en Hem met dankzegging grootmaken;
- 32 en het zal den HEERE aangenamer zijn dan een os,
of een gehoornde var, die *de klauwen* verdeelt.
- 33 De zachtmoedigen,
dit gezien hebbende,
zullen zich verblijden;
en gij die God zoekt,
ulieder hart zal leven.
- 34 Want de HEERE hoort de nooddruftigen,
en Hij veracht Zijne gevangenen niet.
- 35 Dat Hem prijzen de hemel

- en de aarde,
de zeeën
en al wat daarin wriemelt.
- 36 Want God zal Sion verlossen,
en de steden van Juda bouwen;
en aldaar zullen zij wonen,
en haar erfelijk bezitten;
- 37 en het zaad Zijner knechten zal haar beërven;
en de liefhebbers Zijns Naams zullen daarin wonen.

Psalm 70:

LXX + Vulgaat 69

- 1 *Een psalm* Davids,
voor den opperzangmeester,
om te doen gedenken.
- 2 Haast U,
o God,
om mij te verlossen,
o HEERE,
tot mijne hulpe.
- 3 Laat hen beschaamd
en schaamrood worden,
die mijne ziel zoeken,
laat hen achterwaarts gedreven
en te schande worden,
die lust hebben aan mijn kwaad.
- 4 Laat hen terugkeeren tot loon hunner beschaming,
die daar zeggen:
"Haha."
- 5 Laat in U vroolijk
en verblijd zijn allen,
die U zoeken;
laat de liefhebbers Uws heils geduriglijk zeggen:
"God zij groot gemaakt."
- 6 Doch ik ben ellendig
en nooddruftig;
o God,
haast U tot mij;
Gij zijt mijne Hulpe
en mijn Bevrijder;
HEERE,
vertoef niet.

Psalm 71:

LXX + Vulgaat 70

- 1 Op U, o HEERE, betrouw ik,
laat mij niet beschaamd worden in eeuwigheid.
- 2 Red mij door Uwe gerechtigheid
en bevrijd mij,
neig Uw oor tot mij
en verlos mij.
- 3 Wees mij tot eenen Rotssteen om daarin te wonen,
om geduriglijk daarin te gaan;
Gij hebt bevel gegeven om mij te verlossen,

- want Gij zijt mijne Steenrots
en mijn Burg.
- 4 Mijn God,
bevrijd mij van de hand des goddeloozen,
van de hand desgenen,
die verkeerdelijk handelt,
en des opgeblazenen.
- 5 Want Gij zijt mijne Verwachting,
Heere, HEERE,
mijn Vertrouwen van mijne jeugd af.
- 6 Op U heb ik gesteund van den schoot mijner moeder aan,
van mijner moeder ingewand aan zijt Gij mijn Uithelper;
mijn lof is geduriglijk van U.
- 7 Ik ben velen als een wonder geweest,
doch Gij zijt mijne sterke toevlucht.
- 8 Laat mijn mond vervuld worden met Uwen lof,
den ganschen dag met Uwe heerlijkheid.
- 9 Verwerp mij niet in den tijd des ouderdoms,
verlaat mij niet, terwijl mijne kracht vergaat.
- 10 Want mijne vijanden spreken van mij,
en die op mijne ziel loeren,
beraadslagen te zamen,
- 11 zeggende:
"God heeft hem verlaten;
jaagt na
en grijpt hem,
want daar is geen verlosser."
- 12 O God,
wees niet verre van mij;
mijn God,
haast U tot mijne hulpe.
- 13 Laat hen beschaamd worden,
laat hen verteerd worden,
die mijne ziele tegen zijn;
laat hen met smaad
en schande overdekt worden,
die mijn kwaad zoeken.
- 14 Doch ik zal geduriglijk hopen,
en zal al Uwen lof nog grooter maken.
- 15 Mijn mond zal Uwe gerechtigheid vertellen,
den ganschen dag Uw heil,
hoewel ik de getallen niet weet.
- 16 Ik zal henengaan in de mogendheden des Heeren HEEREN;
ik zal Uwe gerechtigheid vermelden,
de Uwe alleen.
- 17 O God,
Gij hebt mij geleerd van mijne jeugd af,
en tot nog toe verkondig ik Uwe wonderen.
- 18 Daarom ook,
terwijl de ouderdom en grijsheid dáár is,
verlaat mij niet,
o God,
totdat ik *dezen* geslachte verkondig Uwen arm,
allen nakomelingen Uwe macht.
- 19 Ook is Uwe gerechtigheid,
o God,
tot in de hoogte:
Gij die groote dingen gedaan hebt:

- o God,
wie is U gelijk?
- 20 Gij,
Die mij vele benauwdheden
en rampen hebt doen zien,
zult mij weder levend maken,
en zult mij weder ophalen uit de afgronden der aarde.
- 21 Gij zult mijne grootheid vermeederen
en mij rondom vertroosten.
- 22 Ook zal ik U loven met het instrument der luit,
Uwe trouw, mijn God;
ik zal U psalmzingen met de harp,
o Heilige Israëls.
- 23 Mijne lippen zullen juichen,
wanneer ik U zal psalmzingen,
en mijne ziel,
die Gij verlost hebt.
- 24 Ook zal mijne tong Uwe gerechtigheid den ganschen dag uitspreken,
want zij zijn beschaamd,
want zij zijn schaamrood geworden,
die mijn kwaad zoeken.

Psalm 72:

LXX + Vulgaat 71

- 1 Voor Salomo.

- O God,
geef den koning Uwe rechten,
en Uwe gerechtigheid den zoon des konings.
- 2 Zoo zal hij Uw volk richten met gerechtigheid,
en Uwe ellendigen met recht.
- 3 De bergen zullen den volke vrede dragen,
ook de heuvelen, met gerechtigheid.
- 4 Hij zal de ellendigen des volks richten,
hij zal de kinderen des nooddriftigen verlossen,
en den verdrukker verbrijzelen.
- 5 Zij zullen U vreezen,
zoolang de zon en maan zullen zijn,
van geslacht tot geslacht.
- 6 Hij zal nederdalen als een regen op het nagras,
als de druppelen die de aarde bevochtigen.
- 7 In zijne dagen zal de rechtvaardige bloeien,
en de veelheid van de vrede,
totdat de maan niet meer zij.
- 8 En hij zal heerschen van de zee tot aan de zee,
en van de rivier tot aan de einden der aarde.
- 9 De ingezetenen van dorre plaatsen zullen voor zijn aangezicht knielen,
en zijne vijanden zullen het stof lekken.
- 10 De koningen van Tarsis
en de eilanden zullen geschenken aanbrengen,
de koningen van Scheba en Seba zullen vereeringen toevoeren,
- 11 ja,
alle koningen zullen zich voor hem nederbuigen,
alle heidenen zullen hem dienen.
- 12 Want hij zal den nooddriftige redden,
die daar roept,

- mitsgaders den ellendige
en die geenen helper heeft;
- 13 hij zal den arme en den nooddruftige verschoonen
en de zielen der nooddruftigen verlossen.
- 14 Hij zal hunne ziel van list en geweld bevrijden,
en hun bloed zal dierbaar zijn in zijne oogten.
- 15 En hij zal leven,
en men zal hem geven van het goud van Scheba,
en men zal geduriglijk voor hem bidden;
den ganschen dag zal men hem zegenen.
- 16 Is er een handvol koren in het land op de hoogte der bergen,
de vrucht daarvan zal ruischen als de Libanon;
en die van de stad zullen bloeien als het kruid der aarde.
- 17 Zijn naam zal zijn tot in eeuwigheid;
zoolang als er de zon is,
zal zijn naam van kind tot kind voortgeplant worden;
en zij zullen in hem gezegend worden,
alle heidenen zullen hem welgelukzalig roemen.
- 18 **Geloofd zij de HEERE God,
de God Israëls,
Die alléén wonderen doet;**
- 19 **en geloofd zij de Naam Zijner heerlijkheid tot in eeuwigheid,
en de gansche aarde worde met Zijne heerlijkheid vervuld.
Amen, ja amen.**
- 20 De gebeden Davids,
des zoons van Isai,
hebben een einde.

Einde van het tweede boek der Psalmen.

Het derde boek der Psalmen.

Psalm 73 - 89

Psalm 73:

LXX + Vulgaat 72

- 1 Een psalm Asafs.

Immers is God Israël goed,
dengenen die rein van harte zijn.
- 2 Maar mij aangaande,
mijne voeten waren bijna uitgeweken,
mijne treden waren bijkans uitgeschoten.
- 3 Want ik was nijdig op de dwazen,
ziende der goddeloozen vrede.
- 4 Want daar zijn geen banden tot hunnen dood toe,
en hunne kracht is frisch.
- 5 Zij zijn niet in de moeite *als andere* menschen,
en worden met *andere* menschen niet geplaagd.
- 6 Daarom omringt hen de hoovaardij als eene keten,
het geweld bedekt hen *als* een gewaad.
- 7 Hunne oogen puilen uit van vet;
zij gaan de inbeeldingen des harten te boven.
- 8 Zij mergelen *de lieden* uit,
en spreken booslijk van verdrukking;
zij spreken uit de hoogte:
- 9 zij zetten hunnen mond tegen den hemel,
en hunne tong wandelt op de aarde.
- 10 Daarom keert zich zijn volk hiertoe,
als hun wateren eens vollen *bekers* worden uitgedrukt,
- 11 dat zij zeggen:
"Hoe zoude het God weten,
en zoude er wetenschap zijn bij den Allerhoogste?"
- 12 Zie,
deze zijn goddeloos,
nochtans hebben zij rust in de wereld,
zij vermenigvuldigen het vermogen.
- 13 Immers heb ik te vergeefs mijn hart gezuiverd
en mijne handen in onschuld gewasschen,
- 14 dewijl ik den ganschen dag geplaagd ben,
en mijne straffing is er alle morgens.
- 15 Indien ik zoude zeggen:
"Ik zal óók alzo spreken":
zie,
zoo zoude ik trouweloos zijn aan het geslacht Uwer kinderen.
- 16 Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan,
maar het was moeite in mijn oogen;
- 17 totdat ik in Gods heiligdommen inging,
en op hun einde merkte.
- 18 Immers zet Gij hen op gladde plaatsen,
Gij doet hen vallen in verwoestingen.
- 19 Hoe worden zij als in een oogenblik tot verwoesting,
nemen een einde,
worden te niet van verschrikkingen!
- 20 Als een droom na het ontwaken,
als Gij opwaakt,
o Heere,
dan zult Gij hun beeld verachten.

- 21 Als mijn hart opgezwollen was
en ik in mijn nieren geprikkeld werd,
22 toen was ik onvernunftig
en wist niets,
ik was een groot beest bij U.
23 Ik zal dan geduriglijk bij U zijn;
Gij hebt mijne rechterhand gevat;
24 Gij zult mij leiden door Uwen raad,
en daarna zult Gij mij *in heerlijkheid* opnemen.
25 Wien heb ik *nevens U* in den hemel?
Nevens U lust mij ook niets op aarde.
26 Bezwijkt mijn vleesch en mijn hart,
zoo is God de Rotssteen mijns harten
en mijn Deel in eeuwigheid.
27 Want zie,
die verre van U zijn, zullen vergaan;
Gij roeit uit al die van U afhoereert;
28 maar mij aangaande,
het is mij goed nabij God te wezen,
ik zet mijn betrouwen op den Heere HEERE,
om alle Uwe werken te vertellen.

Psalm 74:

LXX + Vulgaat 73

- 1 Eene onderwijzing voor Asaf.
- O God,
waarom verstoot Gij in eeuwigheid?
Waarom zoude Uw toorn rooken tegen de schapen Uwer weide?
- 2 Gedenk aan Uwe vergadering,
die Gij van oudsher verworven hebt,
de roede Uwer erfenis,
die Gij verlost hebt,
den berg Sion,
waarop Gij gewoond hebt.
- 3 Hef Uwe voeten op tot de eeuwige verwoestingen,
de vijand heeft alles in het heiligdom verdorven.
- 4 Uwe wederpartijders hebben in het midden van Uwe vergaderplaatsen gebruld,
zij hebben hunne teekenen tot teekenen gesteld.
- 5 Een ieder werd er bekend als een,
die de bijlen omhoog aanbrengt in de dichtheid van een geboomte.
- 6 Alzoo hebben zij nu derzelve graveerselen te zamen
met houweelen en beukhamers in stukken geslagen.
- 7 Zij hebben Uwe heiligdommen in het vuur gezet,
ter aarde toe hebben zij de woning Uws Naams ontheilgd.
- 8 Zij hebben in hun hart gezegd:
"Laat ons hen te zamen uitplunderen;
zij hebben alle Gods vergaderplaatsen in het land verbrand."
- 9 Wij zien onze teekenen niet;
daar is geen Profeet meer,
noch iemand bij ons,
die weet hoe lang.
- 10 Hoe lang,
o God,
zal de wederpartijder smaden?
Zal de vijand Uwen Naam in eeuwigheid lasteren?

- 11 Waarom trekt Gij Uwe hand,
ja, Uwe rechterhand af?
Trek ze uit het midden van Uwen boezem,
maak een einde.
- 12 Evenwel is God mijn Koning vanouds af,
Die verlossingen werkt in het midden der aarde.
- 13 Gij hebt door Uwe sterkte de zee gespleten,
Gij hebt de koppen der draken in de wateren verbroken;
- 14 Gij hebt de koppen des leviathans verpletterd,
Gij hebt hem tot spijze gegeven den volke in dorre plaatsen.
- 15 Gij hebt eene fontein en beek gekleefd,
Gij hebt sterke rivieren uitgedroogd.
- 16 De dag is Uwe,
ook is de nacht Uwe;
Gij hebt het licht en de zon bereid.
- 17 Gij hebt alle de palen der aarde gesteld;
zomer en winter,
die hebt Gij geformeerd.
- 18 Gedenk hieraan:
de vijand heeft den HEERE gesmaad,
en een dwaas volk heeft Uwen Naam gelasterd.
- 19 Geef aan het wild gedierte de ziele Uwer tortelduif niet over,
vergeet den hoop Uwer ellendigen niet in eeuwigheid.
- 20 Aanschouw het verbond,
want de duistere plaatsen des lands zijn vol woningen van geweld.
- 21 Laat de verdrukte niet beschaamd wederkeeren,
laat de ellendige en nooddruftige Uwen Naam prijzen.
- 22 Sta op,
o God,
twist Uwe twistzaak,
gedenk der smaadheid,
die U van den dwaze *wedervaart* den ganschen dag.
- 23 Vergeet niet het geroep Uwer wederpartijders,
het getier dergenen,
die tegen U opstaan,
klimt geduriglijk op.

Psalm 75:

LXX + Vulgaat 74

- 1 Voor den opperzangmeester,
altasheth;
een psalm,
een lied,
voor Asaf.
- 2 Wij loven U,
o God,
wij loven,
dat Uw Naam nabij is;
men vertelt Uwe wonderen.
- 3 Als ik het bestemde *ambt* zal ontvangen hebben,
zoo zal ik gansch recht richten.
- 4 Het land
en alle zijne inwoners waren versmolten,
maar ik heb zijne pilaren vast gemaakt.
Sela.

- 5 Ik heb gezegd tot de onzinnigen:
"Weest niet onzinnig";
en tot de goddeloozen:
"Verhoogt den hoorn niet,
6 verhoogt uwen hoorn niet omhoog,
spreekt niet met stijven hals."
7 Want het verhoogen *komt* niet uit het Oosten,
noch uit het Westen,
noch uit de woestijn,
8 maar God is Richter:
Hij vernedert dezen
en verhoogt genen.
9 Want in des HEEREN hand is een beker,
en de wijn is beroerd,
vol van mengeling,
en Hij schenkt daaruit;
doch alle goddeloozen der aarde zullen zijne droesemen uitzuigende drinken.
10 En ik zal het in eeuwigheid verkondigen,
ik zal den God Jakobs psalmzingen.
11 En ik zal alle hoornen der goddeloozen afhouden,
de hoornen des rechtvaardigen zullen verhoogd worden.

Psalm 76:

LXX + Vulgaat 75

- 1 Een psalm,
een lied Asafs,
voor den opperzangmeester,
op de neginoth.
- 2 God is bekend in Juda,
Zijn Naam is groot in Israël;
3 en in Salem is Zijne hut,
en Zijne woning in Sion.
4 Aldaar heeft Hij verbroken de vurige pijlen van den boog,
het schild
en het zwaard
en den krijg.
Sela.
- 5 Gij zijt doorluchtiger *en* heerlijker dan de roofbergen.
6 De stouthartigen zijn beroofd geworden,
zij hebben hunnen slaap gesluimerd;
en geen van de dappere mannen hebben hunne handen gevonden.
7 Van Uw schelden,
o God Jakobs,
is te zamen wagen en paard in slapen gezonken.
8 Gij,
vreeselijk zijt Gij;
en wie zal voor Uw aangezicht bestaan,
van den tijd Uws toorns af?
9 Gij deedt een oordeel hooren uit den hemel:
de aarde vreesde
en werd stil,
10 als God opstond ten oordeel,
om alle zachtmoedigen der aarde te verlossen.
Sela.
11 Want de grimmigheid des menschen zal U loffelijk maken,

- het overblijfsel der grimmigheden zult Gij opbinden.
- 12 Doet geloften
en betaalt ze den HEERE uwen God,
gij allen die rondom Hem zijt;
laat hen Dien,
Die te vreezen is,
geschenken brengen;
- 13 Die den geest der vorsten als druiven afsnijdt,
Die den koningen der aarde vreeselijk is.

Psalm 77:

LXX + Vulgaat 76

- 1 Een Psalm Asafs,
voor den opperzangmeester
over Jeduthun.
- 2 Mijne stem is tot God
en ik roep,
mijne stem is tot God,
en Hij zal het oor tot mij neigen.
- 3 Ten dage mijner benauwdheid zocht ik den HEERE;
mijne hand was des nachts uitgestrekt
en liet niet af;
mijne ziele weigerde getroost te worden.
- 4 Dacht ik aan God,
zoo maakte ik misbaar;
peinsde ik,
zoo werd mijne ziele overstelpt.
Sela.
- 5 Gij hield mijn oogen wakende,
ik was verslagen
en sprak niet.
- 6 Ik overdacht de dagen van ouds,
de jaren der eeuwen.
- 7 Ik dacht aan mijn snarenspeel;
in den nacht overleide ik in mijn harte,
en mijn geest onderzocht:
- 8 Zal dan de Heere in eeuwigheden verstooten,
en voortaan niet meer goedgunstig zijn?
- 9 Houdt Zijne goedertierenheid in eeuwigheid op?
Heeft de toezegging een einde,
van geslacht tot geslacht?
- 10 Heeft God vergeten genadig te zijn,
heeft Hij Zijne barmhartigheden door toorn toegesloten?
Sela.
- 11 Daarna zeide ik:
Dit krenkt mij;
maar de rechterhand des Allerhoogsten verandert.
- 12 Ik zal de daden des HEEREN gedenken,
ja,
ik zal gedenken Uwer wonderen van oudsher,
- 13 en zal alle Uwe werken betrachten,
en van Uwe daden spreken.
- 14 O God,
Uw weg is in het heiligdom:
wie is een groot God gelijk God?

- 15 Gij zijt die God,
Die wonder doet;
Gij hebt Uwe sterkte bekend gemaakt onder de volken.
- 16 Gij hebt Uw volk door Uwen arm verlost,
de kinderen Jakobs en Jozefs.
Sela.
- 17 De wateren zagen U,
o God,
de wateren zagen U,
zij beefden:
ook waren de afgronden beroerd.
- 18 De dikke wolken goten water uit,
de bovenste wolken gaven geluid,
ook gingen Uwe pijlen daarhenen.
- 19 Het geluid Uws donders was in het ronde;
de bliksemen verlichtten de wereld:
de aarde werd beroerd en daverde.
- 20 Uw weg was in de zee,
en Uw pad in groote wateren,
en Uwe voetstappen werden niet bekend.
- 21 Gij leidde Uw volk als eene kudde
door de hand van Mozes en Aäron.

Psalm 78:

LXX + Vulgaat 77

- 1 Eene onderwijzing Asafs.
- O mijn volk,
neem mijne leer ter oore,
neig ulieder oor tot de redenen mijns monds.
- 2 Ik zal mijnen mond opendoen met spreuken,
ik zal verborgenheden overvloediglijk uitstorten van oudsher;
- 3 die wij gehoord hebben
en weten ze,
en onze vaders ons verteld hebben.
- 4 Wij zullen het niet verbergen voor hunne kinderen,
voor het navolgende geslacht,
vertellende de loffelijkheden des HEEREN,
en Zijne sterkheid,
en Zijne wonderen, die Hij gedaan heeft.
- 5 Want Hij heeft eene getuigenis opgericht in Jakob,
en eene wet gesteld in Israël,
die Hij onzen vaders geboden heeft,
dat zij ze hunnen kinderen zouden bekend maken:
- 6 opdat het navolgende geslacht *die* weten zoude,
de kinderen, *die* geboren zouden worden,
en zouden opstaan
en vertellen ze hunnen kinderen;
- 7 en dat zij hunne hope op God zouden stellen,
en Gods daden niet vergeten,
maar Zijne geboden bewaren;
- 8 en dat zij niet zouden worden gelijk hunne vaders,
een wederhoorig en wederspannig geslacht,
een geslacht,
dat zijn hart niet richtte,
en welks geest niet getrouw was met God.

- 9 De kinderen Efraïms,
gewapende boogschutters,
keerden òm ten dage des strijds.
- 10 Zij hielden Gods verbond niet,
en weigerden te wandelen in Zijne wet.
- 11 En zij vergaten Zijne daden
en Zijne wonderen,
die Hij hun had doen zien.
- 12 Voor hunne vaders had Hij wonder gedaan in Egypteland,
in den velde Zoans.
- 13 Hij kliefde de zee
en deed er hen doorgaan,
en de wateren deed Hij staan als een hoop.
- 14 En Hij leidde hen des daags met eene wolk,
en den ganschen nacht met een licht des vuurs.
- 15 Hij kloofde de rotssteenen in de woestijn,
en drenkte het overvloedig,
als *uit* afgronden;
- 16 want Hij bracht stroomen voort uit de steenrots,
en deed de wateren afdalen als rivieren.
- 17 Nòg voeren zij wijders voort tegen Hem te zondigen,
verbitterende den Allerhoogste in de dorre wildernis;
- 18 en zij verzochten God in hun hart,
begeerende spijs naar hunnen lust.
- 19 En zij spraken tegen God,
zij zeiden:
Zoude God eene tafel kunnen toerichten in de woestijn?
- 20 Zie,
Hij heeft den rotssteen geslagen,
dat er wateren uitvloeiden,
en beken overvloediglijk uitbraken:
zoude Hij ook brood kunnen geven,
zoude Hij Zijnen volke vleesch bereiden?
- 21 Daarom hoorde de HEERE
en werd verbolgen,
en een vuur werd ontstoken tegen Jakob,
en toorn ging ook op tegen Israël,
- 22 omdat zij in God niet geloofden,
en op Zijn heil niet vertrouwden,
- 23 daar Hij den wolken van boven gebod
en de deuren des hemels opende,
- 24 en regende op hen het Man om te eten,
en gaf hun hemelsch koren.
- 25 Een iegelijk at het brood der machtigen;
Hij zond hun teerkost tot verzadiging;
- 26 Hij dreef den oostenwind voort in den hemel,
en voerde den zuidenwind aan door Zijne sterkte,
- 27 en regende op hen vleesch als stof,
en gevleugeld gevogelte als zand der zeeën,
- 28 en deed het vallen in het midden Zijns legers,
rondom Zijne woningen.
- 29 Toen aten zij
en werden zeer zat,
zoodat Hij hun hunnen lust toebracht.
- 30 Zij waren nog niet vervreemd van hunnen lust,
hunne spijs was nog in hunnen mond,
- 31 als Gods toorn tegen hen opging,
dat Hij van hunne vetsten doodde,

- en de uitgelezenen Israëls nedervelde.
- 32 Boven dit alles zondigden zij nòg,
en geloofden niet door Zijne wonderen.
- 33 Dies deed Hij hunne dagen vergaan in ijdelheid,
en hunne jaren in verschrikking.
- 34 Als Hij hen doodde,
zoo vroegen zij naar Hem,
en keerden weder,
en zochten God vroeg,
- 35 en gedachten,
dat God hun Rotssteen was,
en God de Allerhoogste, hun Verlosser.
- 36 En zij vleiden Hem met hunnen mond,
en logen Hem met hunne tong;
- 37 want hun harte was niet recht met Hem,
en zij waren niet getrouw in Zijn verbond.
- 38 Doch Hij,
barmhartig zijnde,
verzoende de ongerechtigheid,
en verdierf hen niet,
maar wendde dikwijls Zijnen toorn af,
en wekte Zijne gansche grimmigheid niet op;
- 39 en Hij bedacht,
dat zij vleesch waren,
een wind,
die henegaat
en niet wederkeert.
- 40 Hoe dikwijls verbitterden zij Hem in de woestijn,
deden Hem smarte aan in de wildernis!
- 41 Want zij kwamen alweder
en verzochten God,
en stelden den Heilige Israëls een perk.
- 42 Zij dachten niet aan Zijne hand,
aan den dag,
toen Hij hen van den wederpartijder verlost;
- 43 hoe Hij Zijne teekenen stelde in Egypte,
en Zijne wonderheden in den velde Zoans,
- 44 en hunne vloeden in bloed veranderde,
en hunne stroomen,
opdat zij niet zouden drinken.
- 45 Hij zond eene vermenging van ongedierte onder hen,
dat hen verteerde,
en vorschen,
die hen verdierven.
- 46 En Hij gaf hun gewas den kruidworm,
en hunne arbeid den sprinkhaan.
- 47 Hij doodde hunnen wijnstok door den hagel,
en hunne wilde vijgeboomen door vurigen hagel.
- 48 Ook gaf Hij hun vee den hagel over,
en hunne beesten aan de vurige kolen.
- 49 Hij zond onder hen de hittigheid Zijns toorns,
verbolgenheid
en verstoordheid
en benauwdheid,
met uitzending der boden was veel kwaads.
- 50 Hij woog een pad voor Zijnen toorn,
Hij onttrok hunne ziele niet van den dood,
en hun gedierte gaf Hij aan de pestilentie over.

- 51 En Hij sloeg al het eerstgeborene in Egypte,
de eerstelingen der krachten in de tenten Chams.
- 52 En Hij voerde Zijn volk als schapen,
en leidde hen als eene kudde in de woestijn.
- 53 Ja,
Hij leidde hen zekerlijk,
zoodat zij niet vreesden,
want de zee had hunne vijanden overdekt.
- 54 En Hij bracht hen tot de landpale Zijner heiligheid,
tot dezen berg,
dien Zijne rechterhand verkregen heeft.
- 55 En Hij verdreef voor hun aangezicht de heidenen,
en deed hen vallen in het snoer *hunner* erfenis
en deed de stammen Israëls in hunne tenten wonen.
- 56 Maar zij verzochten en verbitterden God den Allerhoogste,
en onderhielden Zijne getuigenissen niet.
- 57 En zij weken terug
en handelden trouwelooslijk gelijk hunne vaders,
zij zijn omgekeerd als een bedriegelijke boog.
- 58 En zij verwekten Hem tot toorn door hunne hoogten,
en verwekten Hem tot ijver door hunne genedene beelden.
- 59 God hoorde het
en werd verbolgen,
en versmaadde Israël zeer.
- 60 Dies verliet Hij den tabernakel te Silo,
de tent, *die* Hij tot eene woning gesteld had onder de menschen;
- 61 en Hij gaf Zijne sterkte in de gevangenis
en Zijne heerlijkheid in de hand der wederpartijders;
- 62 en Hij leverde Zijn volk over aan het zwaard
en werd verbolgen tegen Zijne erfenis.
- 63 Het vuur verteerde hunne jongelingen,
en hunne jonge dochters werden niet geprezen.
- 64 Hunne Priesters vielen door het zwaard
en hunne weduwen weenden niet.
- 65 Toen ontwaakte de HEERE als een slapende,
als een held, die juicht van den wijn;
- 66 en Hij sloeg Zijne wederpartijders aan het achterste,
Hij deed hun eeuwige smaadheid aan.
- 67 Doch Hij verwierp de tent Jozefs,
en den stam Efraïms verkoos Hij niet;
- 68 maar Hij verkoos den stam Juda,
den berg Sion, dien Hij liefhad.
- 69 En Hij bouwde Zijn heiligdom als hoogten,
als de aarde, die Hij gegrond heeft in eeuwigheid.
- 70 En Hij verkoos Zijnen knecht David,
en nam hem van de schaapskooien;
- 71 van achter de zogende *schapen* deed Hij hem komen,
om te weiden Jakob Zijn volk,
en Israël Zijne erfenis.
- 72 Ook heeft Hij hen geweid naar de oprechtheid zijns harten,
en heeft hen geleid met een zeer verstandig beleid Zijner handen.

Psalm 79:

LXX + Vulgaat 78

- 1 Een psalm Asafs.

- O God,
 heidenen zijn gekomen in Uwe erfenis,
 zij hebben den tempel Uwer heiligheid verontreinigd,
 zij hebben Jeruzalem tot steenhoopen gesteld.
- 2 Zij hebben de doode lichamen Uwer knechten aan het gevogelte des hemels tot spijze gegeven,
 het vleesch Uwer gunstgenooten aan het gedierte des lands.
 - 3 Zij hebben hun bloed rondom Jeruzalem als water vergoten,
 en daar was niemand, die hen begroef.
 - 4 Wij zijn onzen naburen eene smaadheid geworden,
 een spot
 en schimp dien, die rondom ons zijn.
 - 5 Hoe lang, HEERE, zult Gij eeuwiglijk toornen?
 Zal Uw ijver als vuur branden?
 - 6 Stort Uwe grimmigheid uit over de heidenen,
 die U niet kennen,
 en over de koninkrijken,
 die Uwen Naam niet aanroepen.
 - 7 Want men heeft Jakob opgegeten,
 en zij hebben zijne liefelijke woning verwoest.
 - 8 Gedenk ons de vorige misdaden niet;
 haast U,
 laat Uwe barmhartigheden ons vóórkomen,
 want wij zijn zeer dun geworden.
 - 9 Help ons,
 o God onzes heils,
 ter oorzaak van de eere Uws Naams;
 en red ons,
 en doe verzoening over onze zonden,
 om Uws Naams wil.
 - 10 Waarom zouden de heidenen zeggen:
 "Waar is hun God?"
 Laat de wraak van het vergoten bloed Uwer knechten
 onder de heidenen voor onze oogen bekend worden.
 - 11 Laat het gekerm der gevangen voor Uw aanschijn komen;
 behoud overig de kinderen des doods,
 naar de grootheid Uws arms.
 - 12 En geef onzen naburen zeventvoudig weder in hunnen schoot hunnen smaad,
 waarmede zij U,
 o HEERE,
 gesmaad hebben.
 - 13 Zoo zullen wij,
Uw volk
 en de schapen Uwer weide,
 U loven in eeuwigheid,
 van geslachte tot geslacht;
 wij zullen Uwen roem vertellen.

Psalm 80:

LXX + Vulgaat 79

- 1 Voor den opperzangmeester
 op sosannim,
 een getuigenis,
 een psalm Asafs.
- 2 O Herder Israëls,
 neem ter oore,

- die Jozef als schapen leiddet;
die tusschen de cherubs zit,
verschijn blinkende.
- 3 Wek Uwe macht op voor het aangezicht van Efraïm
en Benjamin
en Manasse,
en kom tot onze verlossing.
- 4 O God,
breng ons weder,
en laat Uw aanschijn lichten,
zoo zullen wij verlost worden.
- 5 O HEERE,
God der heirscharen,
hoe lang zult Gij rooken tegen het gebed Uws volks?
- 6 Gij spijst hen met tranenbrood,
en drenkt hen met tranen uit een drieling.
- 7 Gij hebt ons onze naburen tot een twist gesteld
en onze vijanden spotten onder zich.
- 8 O God der heirscharen,
breng ons weder,
en laat Uw aangezicht lichten,
zoo zullen wij verlost worden.
- 9 Gij hebt eenen wijnstok uit Egypte overgebracht,
hebt de heidenen verdreven
en hebt denzelven geplant;
- 10 Gij hebt *de plaats* voor hem bereid,
en zijne wortelen doen inwortelen,
zoodat hij het land vervuld heeft.
- 11 De bergen zijn met zijne schaduw bedekt geweest,
en zijne ranken waren *als* cederboomen Gods.
- 12 Hij schoot zijne ranken uit tot aan de zee,
en zijne scheuten tot aan de rivier.
- 13 Waarom hebt Gij zijne muren doorgebroken,
zoodat allen, die den weg voorbijgaan, hem plukken?
- 14 Het zwijn uit het woud heeft hem uitgewroet,
en het wild des velds heeft hem afgeweid.
- 15 O God der heirscharen,
keer toch weder;
aanschouw uit den hemel
en zie,
en bezoek dezen wijnstok,
- 16 en den stam,
dien Uwe rechterhand geplant heeft,
en dat om den zoon,
dien Gij U gesterkt hebt:
- 17 hij is met vuur verbrand,
hij is afgehouden;
zij komen òm van het schelden Uws aangezichts.
- 18 Uwe hand zij over den man Uwer rechterhand,
over des menschenzoon,
dien Gij U gesterkt hebt.
- 19 Zoo zullen wij van U niet terugkeeren;
behoud ons in het leven,
zoo zullen wij Uwen Naam aanroepen.
- 20 O HEERE,
God der heirscharen,
breng ons weder;
laat Uw aanschijn lichten,

zoo zullen wij verlost worden.

Psalm 81:

LXX + Vulgaat 80

- 1 Voor den opperzangmeester,
op de gittith,
een psalm Asafs.
- 2 Zingt vroolijk Gode,
onze Sterkte;
juicht den God Jakobs.
- 3 Heft eenen psalm op
en geeft de trommel,
de liefelijke harp
met de luit.
- 4 Blaast de bazuin in de nieuwe maan,
ter bestemder tijd,
op onzen feestdag.
- 5 Want dat is eene inzetting van Israël,
een recht van den God Jakobs.
- 6 Hij heeft het gezet tot eene getuigenis in Jozef,
als Hij uitgetogen was tegen Egypteland,
alwaar Ik gehoord heb eene spraak,
die ik niet verstond.
- 7 Ik heb zijnen schouder van den last onttrokken,
zijne handen zijn van de potten ontslagen.
- 8 In de benauwdheid riept gij,
en Ik hielp u uit;
Ik antwoordde u uit de schuilplaats des donders;
Ik beproefde u aan de wateren van Meriba.
Sela.
- 9 Mijn volk, *zeide* Ik,
hoor toe,
en Ik zal onder u betuigen;
Israël,
of gij naar Mij hoordet!
- 10 Daar zal onder u geen uitlandsch god wezen,
en gij zult u voor geenen vreemden god nederbuigen.
- 11 Ik ben de HEERE uw God,
die u heb opgevoerd uit het land van Egypte;
doe uwen mond wijd open,
en Ik zal hem vervullen.
- 12 Maar Mijn volk heeft Mijne stem niet gehoord,
en Israël heeft Mijner niet gewild.
- 13 Dies heb Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten,
dat zij wandelden in hunne raadslagen.
- 14 Och dat Mijn volk naar Mij gehoord had,
dat Israël in Mijne wegen gewandeld had:
- 15 in kort zoude Ik hunne vijanden gedempt hebben
en Mijne hand gewend hebben tegen hunne wederpartijders.
- 16 Die den HEERE haten,
zouden zich Hem geveinsdelijk onderworpen hebben,
maar hunlieder tijd zoude eeuwig geweest zijn.
- 17 En Hij zoude het gespijsd hebben met het vette der tarwe,
ja,
Ik zoude u verzadigd hebben met honig uit de rotssteen.

Psalm 82:

LXX + Vulgaat 81

- 1 Een psalm Asafs.

God staat in de vergadering Godes,
Hij oordeelt in het midden der goden:

- 2 Hoe lang zult gijlieden onrecht oordeelen
en het aangezicht der goddeloozen aannemen?
Sela.
- 3 Doet recht den arme en den wees,
rechtvaardigt den verdrukte en den arme.
- 4 Verlost den arme en behoeftige,
rukt *hem* uit der goddeloozen hand.
- 5 Zij weten niets
en verstaan niets,
zij wandelen steeds in duisternis,
dies wankelen alle fundamenten der aarde.
- 6 Ik heb wel gezegd:
"Gij zijt goden,
en gij zijt allen kinderen des Allerhoogsten:
- 7 nochtans zult gij sterven als een mensch,
en als één van de vorsten zult gij vallen."
- 8 Sta op,
o God,
oordeel het aardrijk.
Want Gij bezit alle natiën.

Psalm 83:

LXX + Vulgaat 82

- 1 Een lied,
een psalm Asafs.
- 2 O God,
zwijg niet,
houd U niet als doof,
en wees niet stil,
o God.
- 3 Want zie,
Uwe vijanden maken getier,
en Uwe haters steken het hoofd op.
- 4 Zij maken listiglijk eenen heimelijken aanslag tegen Uw volk,
en beraadslagen tegen Uwe verborgenen.
- 5 Zij hebben gezegd:
"Komt
en laat ons hen uitroeien,
dat zij geen volk meer zijn,
dat aan den naam Israëls niet meer gedacht worde."
- 6 Want zij hebben in het harte te zamen beraadslaagd,
tegen U hebben zij een verbond gemaakt:
- 7 de tenten Edoms
en der Ismaëlieten,
Moab
en de Hagarenen,
- 8 Gebal

- en Ammon
en Amalek,
Palestina
met de inwoners van Tyrus;
- 9 ook heeft zich Assur bij hen gevoegd,
en zijn den kinderen Lots tot eenen arm geweest.
Sela.
- 10 Doe hun als Midian,
als Sisera,
als Jabin aan de beek Kison;
- 11 *die* verdelgd zijn te Endor,
zij zijn geworden tot drek der aarde.
- 12 Maak hen
en hunne prinsen
als Oreb
en als Zeëb,
en alle hunne vorsten
als Zebah
en als Zalmuna;
- 13 die zeiden:
"Laat ons de schoone woningen Gods voor ons in erfelijke bezittingen nemen."
- 14 Mijn God,
maak hen als een wervel,
als stoppelen voor den wind.
- 15 Gelijk het vuur een woud verbrandt,
en gelijk de vlam de bergen aansteekt,
- 16 vervolg hen alzóó met Uw onweder
en verschrik hen met Uwen draaiwind.
- 17 Maak hun aangezicht vol schande,
opdat zij,
o HEERE,
Uwen Naam zoeken.
- 18 Laat hen beschaamd
en verschrikt wezen tot in eeuwigheid,
en laat hen schaamrood worden
en omkomen;
- 19 opdat zij weten,
dat Gij alleen met Uwen Naam zijt de HEERE,
de Allerhoogste over de gansche aarde.

Psalm 84:

LXX + Vulgaat 83

- 1 Voor den opperzangmeester,
op de gittith,
een psalm,
voor de kinderen van Korach.
- 2 Hoe liefelijk zijn Uwe woningen,
o HEERE der heirscharen!
- 3 Mijne ziel is begeerig
en bezwijkt ook van verlangen
naar de voorhoven des HEEREN,
mijn hart
en mijn vleesch
roepen uit tot den levenden God.
- 4 Zelfs vindt de musch een huis,

- en de zwaluw een nest voor zich,
 waar zij hare jongen legt,
 bij Uwe altaren,
 HEERE der heirscharen,
 mijn Koning en mijn God.
- 5 Welgelukzalig zijn zij,
 die in Uw huis wonen,
 zij prijzen U gestadiglijk.
 Sela.
- 6 Welgelukzalig is de mensch,
 wiens sterkte in U is,
 in welker hart de gebaande wegen zijn.
- 7 Als zij door het dal der moerbeziënboomen doorgaan,
 stellen zij Hem tot eene fontein;
 ook zal de regen hen gansch rijkelijk overdekken.
- 8 Zij gaan van kracht tot kracht,
 een iegelijk *van hen* zal verschijnen voor God in Sion.
- 9 HEERE,
 God der heirscharen,
 hoor mijn gebed;
 neem het ter oore,
 o God Jakobs.
 Sela.
- 10 O God,
 ons Schild,
 zie
 en aanschouw het aangezicht Uws gezalfden.
- 11 Want één dag in Uwe voorhoven
 is beter dan duizend *elders*;
 ik koos liever aan den dorpel in het huis mijns Gods te wezen,
 dan lang te wonen in de tenten der goddeloosheid.
- 12 Want God de HEERE is een Zon en Schild,
 de HEERE zal genade en eere geven,
 Hij zal het goede niet onthouden dengenen,
 die in oprechtheid wandelen.
- 13 HEERE der heirscharen,
 welgelukzalig is de mensch, die op U vertrouwt.

Psalm 85:

LXX + Vulgaat 84

- 1 Een psalm,
 voor den opperzangmeester,
 onder de kinderen van Korach.
- 2 Gij zijt Uwen lande gunstig geweest,
 HEERE;
 de gevangenis Jakobs hebt Gij gewend.
- 3 De misdaad Uws volks hebt Gij weggenomen,
 Gij hebt alle hunne zonden bedekt.
 Sela.
- 4 Gij hebt weggenomen al Uwe verbolgenheid,
 Gij hebt U gewend van de hittigheid Uws toorns.
- 5 Breng ons weder,
 O God onzes heils,
 en doe te niet Uwe toornigheid over ons.
- 6 Zult Gij eeuwiglijk tegen ons toornen?

- Zult Gij Uwen toorn uitstrekken van geslacht tot geslacht?
- 7 Zult Gij ons niet weder levend maken,
opdat Uw volk zich in U verblijde?
- 8 Toon ons Uwe goedertierenheid,
o HEERE,
en geef ons Uw heil.
- 9 Ik zal hooren wat God de HEERE spreken zal;
want Hij zal tot Zijn volk
en tot Zijne gunstgenooten van vrede spreken;
maar dat zij niet weder tot dwaasheid keeren.
- 10 Zekerlijk,
Zijn heil is nabij degenen,
die Hem vreezen,
opdat in ons land eere wone.
- 11 De goedertierenheid en waarheid zullen elkander ontmoeten,
de gerechtigheid en vrede zullen *elkander* kussen.
- 12 De waarheid zal uit de aarde spruiten,
en gerechtigheid zal van den hemel nederzien.
- 13 Ook zal de HEERE het goede geven,
en ons land zal zijne vrucht geven.
- 14 De gerechtigheid zal voor Zijn aangezicht henengaan,
en Hij zal ze zetten op den weg Zijner voetstappen.

Psalm 86:

LXX + Vulgaat 85

- 1 Een gebed Davids.

- HEERE, neig Uw oor,
verhoor mij;
want ik ben ellendig en nooddruftig.
- 2 Bewaar mijne ziel,
want ik ben Uw gunstgenoot;
o Gij mijn God,
verlos Uwen knecht,
die op U vertrouwt.
- 3 Wees mij genadig,
HEERE,
want ik roep tot U den ganschen dag.
- 4 Verheug de ziel Uws knechts,
want tot U, HEERE, verhef ik mijne ziel.
- 5 Want Gij, HEERE, zijt goed en gaarne vergevende,
en van groote goedertierenheid allen,
die U aanroepen.
- 6 HEERE,
neem mijn gebed ter oore,
en geef acht op de stem mijner smeekingen.
- 7 In den dag mijner benauwdheid roep ik U aan,
want Gij verhoort mij.
- 8 Onder de goden is niemand U gelijk, HEERE,
en daar zijn geene gelijk Uwe werken.
- 9 Alle de heidenen, HEERE,
die Gij gemaakt hebt,
zullen komen
en zullen zich voor Uw aanschijn nederbuigen,
en Uwen Naam eeren.
- 10 Want Gij zijt groot,

- en doet wonderwerken;
Gij alleen zijt God.
- 11 Leer mij, HEERE, Uwen weg,
ik zal in Uwe waarheid wandelen;
vereinig mijn harte tot de vreeze Uws Naams.
- 12 Heere mijn God,
ik zal U met mijn gansche hart loven,
en ik zal Uwen Naam eeren in eeuwigheid:
- 13 want Uwe goedertierenheid is groot over mij,
en Gij hebt mijne ziel uit het onderste des graf's uitgerukt.
- 14 O God,
de hoovaardigen staan tegen mij op,
en de vergaderingen der tyrannen zoeken mijne ziel;
en zij stellen U niet voor hunne oogen.
- 15 Maar Gij, Heere, zijt een barmhartig en genadig God,
lankmoedig
en groot van goedertierenheid
en waarheid.
- 16 Wend U tot mij
en wees mij genadig,
geef Uwen knecht Uwe sterkte,
en verlos den zoon Uwer dienstmaagd.
- 17 Doe aan mij een teeken ten goede,
opdat het mijne haters zien
en beschaamd worden,
als Gij, HEERE, mij geholpen
en mij getroost zult hebben.

Psalm 87:

LXX + Vulgaat 86

- 1 Een psalm,
een lied voor de kinderen van Korach.
- Zijn grondslag is op de bergen der heiligheid.
- 2 De HEERE bemint de poorten Sions
boven alle woningen Jakobs.
- 3 Zeer heerlijke dingen worden van u gesproken,
o stad Gods.
Sela.
- 4 Ik zal Rahab
en Babel vermelden onder degenen, die Mij kennen;
zie,
de Filistijn en
de Tyriër
met den Moor, deze is aldaar geboren.
- 5 En van Sion zal gezegd worden:
"Die en die is daarin geboren",
en de Allerhoogste Zelf zal haar bevestigen.
- 6 De HEERE zal hen rekenen in het opschrijven der volken, *zeggende*:
"Deze is aldaar geboren."
Sela.
- 7 En de zangers gelijk de speellieden,
mitsgaders alle Mijne fonteinen,
zullen binnen u zijn.

Psalm 88:

LXX + Vulgaat 87

- 1 Een lied,
een psalm voor de kinderen van Korach,
voor den opperzangmeester
op mahalath leannoth,
eene onderwijzing van Heman den Ezrahiel.
- 2 O HEERE,
God mijns heils,
bij dag,
bij nacht roep ik voor U:
- 3 laat mijn gebed voor Uw aanschijn komen,
neig Uw oor tot mijn geschrei.
- 4 Want mijne ziele is der tegenheden zat,
en mijn leven raakt tot aan het graf.
- 5 Ik ben gerekend met degenen,
die in den kuil nederdalen,
ik ben geworden als een man,
die krachteloos is;
- 6 afgezonderd onder de dooden,
gelijk de verslagenen,
die in het graf liggen,
die Gij niet meer gedenkt,
en zij zijn afgesneden van Uwe hand.
- 7 Gij hebt mij in den ondersten kuil gelegd,
in duisternissen,
in diepten.
- 8 Uwe grimmigheid ligt op mij,
Gij hebt *mij* nedergedrukt met alle Uwe baren.
Sela.
- 9 Mijne bekenden hebt Gij verre van mij gedaan,
Gij hebt mij hun tot eenen grooten gruwel gesteld;
ik ben besloten
en kan niet uitkomen.
- 10 Mijn oog treurt vanwege verdrukking;
HEERE, ik roep tot U den ganschen dag,
ik strek Mijne handen uit tot U.
- 11 Zult Gij wonder doen aan de dooden,
of zullen de overledenen opstaan,
zullen zij U loven?
Sela.
- 12 Zal Uwe goedertierenheid in het graf verteld worden,
Uwe getrouwheid in het verderf?
- 13 Zullen Uwe wonderen bekend worden in de duisternis,
en Uwe gerechtigheid in het land der vergetelheid?
- 14 Maar ik, HEERE, roep tot U,
en mijn gebed komt U voor in den morgenstond.
- 15 HEERE, waarom verstoot Gij mijne ziel
en verbergt Uw aanschijn voor mij?
- 16 Van der jeugd af ben ik bedrukt
en doodbrakende,
ik draag Uwe vervaarnissen,
ik ben twijfelmoedig.
- 17 Uwe hittige toornigheden gaan over mij,
Uwe verschrikkingen doen mij vergaan.

- 18 Den ganschen dag omringen zij mij als water,
te zamen omgeven zij mij.
19 Gij hebt vriend en metgezel verre van mij gedaan,
mijne bekenden zijn *in* duisternis.

Psalm 89:

LXX + Vulgaat 88

- 1 Eene onderwijzing van Ethan den Ezrahiet.
- 2 Ik zal de goedertierenheden des HEEREN eeuwiglijk zingen,
ik zal Uwe waarheid met mijnen mond bekend maken
van geslacht tot geslacht.
- 3 Want ik heb gezegd:
"Uwe goedertierenheid zal eeuwiglijk gebouwd worden;
in de hemelen zelve hebt Gij Uwe waarheid bevestigd, *zeggende*:
- 4 'Ik heb een verbond gemaakt met Mijnen uitverkorene,
Ik heb Mijnen knecht David gezworen:
- 5 "Ik zal uw zaad tot in eeuwigheid bevestigen,
en uw en troon opbouwen van geslacht tot geslacht.""
Sela.
- 6 Dies loven de hemelen Uwe wonderen,
o HEERE,
ook is Uwe getrouwheid in de gemeente der heiligen.
- 7 Want wie mag in den hemel tegen den HEERE geschat worden,
wie is den HEERE gelijk onder de kinderen der sterken?
- 8 God is grootelijks geducht in den raad der heiligen,
en vreeselijk boven allen,
die rondom Hem zijn.
- 9 O HEERE,
God der heirscharen,
wie is als Gij grootmachtig,
o HEERE,
en Uwe getrouwheid is rondom U!
- 10 Gij heerscht over de opgeblazenheid der zee;
wanneer hare baren zich verheffen,
zoo stilt Gij ze.
- 11 Gij hebt Rahab verbrijzeld als eenen verslagene,
Gij hebt Uwe vijanden verstrooid met den arm Uwer sterkte.
- 12 De hemel is Uwe,
ook is de aarde Uwe;
de wereld en hare volheid,
die hebt Gij gegrond.
- 13 Het Noorden en het Zuiden
die hebt Gij geschapen;
Tabor en Hermon
juichen in Uwen Naam.
- 14 Gij hebt eenen arm met macht,
Uwe hand is sterk,
Uwe rechterhand is hoog.
- 15 Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uws troons,
goedertierenheid en waarheid gaan voor Uw aanschijn henen.
- 16 Welgelukzalig is het volk,
hetwelk het geklank kent:
o HEERE,
zij zullen in het licht Uws aanschijns wandelen.
- 17 Zij zullen zich den ganschen dag verheugen in Uwen Naam,

- en door Uwe gerechtigheid verhoogd worden.
- 18 Want Gij zijt de heerlijkheid hunner sterkte,
en door Uwe welbehagen zal onze hoorn verhoogd worden.
- 19 Want ons schild is van den HEERE,
en onze Koning is van den Heilige Israëls.
- 20 Toen hebt Gij in een gezicht gesproken van Uwen heilige,
en gezegd:
"Ik heb hulp besteld bij eenen held,
Ik heb eenen verkorene uit het volk verhoogd.
- 21 Ik heb David Mijnen knecht gevonden,
met Mijne heilige olie heb Ik hem gezalfd;
22 met welken Mijne hand vast blijven zal,
ook zal hem Mijn arm versterken.
- 23 De vijand zal hem niet dringen,
en de zoon der ongerechtigheid zal hem niet onderdrukken.
- 24 Maar Ik zal zijne wederpartijders verpletteren voor zijn aangezicht,
en die hem haten, zal Ik plagen.
- 25 En Mijne getrouwheid
en Mijn goedertierenheid zullen met hem zijn,
en zijn hoorn zal in Mijnen Naam verhoogd worden.
- 26 En Ik zal zijne hand in de zee zetten,
en zijne rechterhand in de rivieren.
- 27 Hij zal Mij noemen:
"Gij zijt mijn Vader,
mijn God
en de Rotssteen mijns heils."
- 28 Ook zal Ik hem ten eerstgeborenen zoon stellen,
ten hoogste over de koningen der aarde.
- 29 Ik zal hem Mijne goedertierenheid in eeuwigheid houden,
en Mijn verbond zal hem vast blijven.
- 30 En Ik zal zijn zaad in eeuwigheid zetten,
en zijnen troon als de dagen der hemelen.
- 31 Indien zijne kinderen Mijne wet verlaten
en in Mijne rechten niet wandelen,
32 indien zij Mijne inzettingen ontheiligen
en Mijne geboden niet houden,
33 zoo zal Ik hunne overtreding met de roede bezoeken,
en hunne ongerechtigheid met plagen.
- 34 Maar Mijne goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen,
en in Mijne getrouwheid niet feilen.
- 35 Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen,
en hetgene, dat uit Mijne lippen gegaan is,
zal Ik niet veranderen.
- 36 Ik heb ééns gezworen bij Mijne heiligheid:
"Zoo Ik aan David lieg!
37 zijn zaad zal in eeuwigheid zijn,
en zijn troon zal voor Mij zijn gelijk de zon.
- 38 Hij zal eeuwiglijk bevestigd worden gelijk de maan,
en de getuige in den hemel is getrouw."
Sela.
- 39 Maar Gij hebt *hem* verstooten
en verworpen,
Gij zijt verbolgen geworden tegen Uwen gezalfde.
- 40 Gij hebt het verbond Uws knechts te niet gedaan,
Gij hebt zijne kroon ontheilgd tegen de aarde.
- 41 Gij hebt alle zijne muren doorgebroken,
Gij hebt zijne vestingen nedergeworpen.
- 42 Allen, die den weg voorbijgingen,

- hebben hem beroofd,
zijnen naburen is hij tot een smaad geweest.
- 43 Gij hebt de rechterhand zijner wederpartijders verhoogd,
Gij hebt alle zijne vijanden verblijd.
- 44 Gij hebt ook de scherpste zijns zwaards omgekeerd,
en hebt hem niet staande gehouden in den strijd.
- 45 Gij hebt zijne schoonheid doen ophouden,
en Gij hebt zijnen troon ter aarde nedergestooten.
- 46 Gij hebt de dagen zijner jeugd verkort,
Gij hebt hem met schaamte overdekt.
Sela.
- 47 Hoe lang, o HEERE,
zult Gij U steeds verbergen,
zal Uwe grimmigheid branden als een vuur?
- 48 Gedenk van hoedanige eeuw dat ik ben;
waarom zoudt Gij alle menschenkinderen te vergeefs geschapen hebben?
- 49 Wat man leeft er,
die den dood niet zien zal,
die zijne ziel zal bevrijden van het geweld des grafes?
Sela.
- 50 HEERE, waar zijn Uwe vorige goedertierenheden,
die Gij David gezworen hebt bij Uwe trouw?
- 51 Gedenk, Heere, aan den smaad Uwer knechten,
dien ik in mijnen boezem draag *van* alle groote volken,
- 52 waarmede, o HEERE, Uwe vijanden smaden,
waarmede zij de voetstappen Uws Gezalfden smaden.

**53 Geloofd zij de HEERE in eeuwigheid.
Amen, ja amen.**

Einde van het derde boek der Psalmen.

Vierde Boek der Psalmen

Psalm 90-106

Psalm 90:

LXX + Vulgaat 89

- 1 Een gebed van Mozes,
den man Gods.

HEERE,
Gij zijt ons geweest
eene toevlucht
van geslachte tot geslacht.
- 2 Eer de bergen geboren waren
en Gij de aarde en de wereld voortgebracht hadt,
ja van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.
- 3 Gij doet den mensch wederkeeren tot verbrijzeling,
en zegt:
"Keert weder,
gij menschenkinderen."
- 4 Want duizend jaren zijn in Uwe oogen
als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is,
en *als* eene nachtwake.
- 5 Gij overstroomt hen,
zij zijn *gelijk* eenen slaap;
in den morgenstond zijn zij gelijk het gras *dat* verandert:
- 6 in den morgenstond bloeit het en het verandert,
des avonds wordt het afgesneden
en het verdort.
- 7 Want wij vergaan door Uwen toorn,
en door Uwe grimmigheid worden wij verschrikt.
- 8 Gij stelt onze ongerechtigheden *vóór* U,
onze heimelijke *zonden* in het licht Uws aanschijns.
- 9 Want alle onze dagen gaan henen door Uwe verbolgenheid,
wij brengen onze jaren door als eene gedachte.
- 10 Aangaande de dagen onzer jaren,
daarin zijn zeventig jaar,
of zoo wij zeer sterk zijn, tachtig jaar,
en het uitnemendste van die is moeite en verdriet;
want het wordt snellijk afgesneden,
en wij vliegen daarhenen.
- 11 Wie kent de sterkte Uws toorns,
en Uwe verbolgenheid naardat Gij te vreezen zijt?
- 12 Leer *ons* alzóó onze dagen tellen,
dat wij een wijs hart bekomen.
- 13 Keer weder, HEERE,
tot hoe lang?
En het berouwe U over Uwe knechten.
- 14 Verzadig ons in den morgenstond met Uwe goedertierenheid,
zoo zullen wij juichen
en verblijd zijn in alle onze dagen.
- 15 Verblijd ons naar de dagen *in dewelke* Gij ons gedrukt hebt,
naar de jaren *in dewelke* wij het kwaad gezien hebben.
- 16 Laat Uw werk aan Uwe knechten gezien worden,
en Uwe heerlijkheid over hunne kinderen.
- 17 En de liefelijkheid des HEEREN onzes Gods zij over ons;
en bevestig Gij het werk onzer handen over ons,

ja,
het werk onzer handen, bevestig dat.

Psalm 91:

LXX + Vulgaat 90

- 1 Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten,
die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen.
- 2 Ik zal den HEERE zeggen:
"Mijne Toevlucht
en mijn Burg,
mijn God, op Wien ik vertrouw."
- 3 Want Hij zal u redden van den strik des vogelvangens,
van de zeer verderfelijke pestilentie.
- 4 Hij zal u dekken met Zijne vlerken,
en onder Zijne vleugelen zult gij betrouwen;
Zijne waarheid is een rondas
en beukelaar.
- 5 Gij zult niet vreezen
voor den schrik
des nachts,
voor den pijn,
die des daags vliegt,
- 6 voor de pestilentie,
die in de donkerheid wandelt,
voor het verderf,
dat op den middag verwoest.
- 7 Aan uwe zijde zullen er duizend vallen,
en tienduizend aan uwe rechterhand;
tot u zal het niet genaken.
- 8 Alleenlijk zult gij het met uwe oogen aanschouwen,
en gij zult de vergelding der goddeloozen zien.
- 9 Want Gij, HEERE, zijt mijne toevlucht;
den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw vertrek:
- 10 u zal geen kwaad wedervaren,
en geene plaag zal uwe tent naderen.
- 11 Want Hij zal Zijne Engelen van u bevelen,
dat zij u bewaren in uwe wegen;
- 12 zij zullen u op de handen dragen,
opdat gij uwen voet aan geenen steen stoot.
- 13 Op den fellen leeuw
en de adder zult gij treden,
gij zult den jongen leeuw
en den draak vertreden.
- 14 Dewijl hij Mij zeer bemint, *spreekt God*,
zoo zal Ik hem uithelpen;
Ik zal hem op eene hoogte stellen,
want hij kent Mijnen Naam.
- 15 Hij zal Mij aanroepen,
en Ik zal hem verhooren;
in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn,
Ik zal er hem uittrekken

- en zal hem verheerlijken.
16 Ik zal hem met langheid der dagen verzadigen,
en Ik zal hem Mijn heil doen zien.

Psalm 92:

LXX + Vulgaat 91

- 1 Een psalm,
een lied op den sabbatdag.
- 2 Het is goed,
dat men den HEERE love,
en Uwen Naam psalmzinge,
o Allerhoogste;
- 3 dat men in den morgenstond Uwe goedertierenheid verkondige,
en Uwe getrouwheid in de nachten.
- 4 op het tiensnarig instrument
en op de luit,
met een voorbedacht lied op de harp.
- 5 Want Gij hebt mij verblijd, HEERE,
met Uwe daden;
ik zal juichen over de werken Uwer handen.
- 6 O HEERE, hoe groot zijn Uwe werken,
zeer diep zijn Uwe gedachten.
- 7 Een onvernuftig man weet daar niet van,
en een dwaas verstaat dit niet;
- 8 dat de goddeloozen groeien als het kruid,
en alle de werkers der ongerechtigheid bloeien,
opdat zij tot in eeuwigheid verdelgd worden.
- 9 Maar gij zijt de Allerhoogste,
in eeuwigheid de HEERE.
- 10 Want zie,
Uwe vijanden, o HEERE,
want zie,
Uwe vijanden zullen vergaan;
alle de werkers der ongerechtigheid zullen verstrooid worden.
- 11 Maar Gij zult Mijnen hoorn verhoogen
gelijk eens eenhoorns;
ik ben met versche olie overgoten,
- 12 en mijn oog zal mijne verspieders aanschouwen,
mijne ooren zullen het hooren aangaande de boosdoeners,
die tegen mij opstaan.
- 13 De rechtvaardige zal groeien als een palmboom,
hij zal wassen als een cederboom op Libanon.
- 14 Die in het huis des HEEREN geplant zijn,
dien zal gegeven worden te groeien
in de voorhoven onzes Gods.
- 15 In den grijzen ouderdom zullen zij nog vruchten dragen;
zij zullen vet en groen zijn,
- 16 om te verkondigen,
dat de HEERE recht is:
Hij is mijn Rotssteen,
en in Hem is geen onrecht.

Psalm 93:

LXX + Vulgaat 92

- 1 De HEERE regeert,
Hij is met hoogheid **bekleed**,
de HEERE is **bekleed** met sterkte,
Hij heeft Zich **omgord**,
ook is de wereld **bevestigd**,
zij zal **niet wankelen**.
- 2 Van toen af is Uw troon **bevestigd**;
→ Gij zijt van eeuwigheid af.
- 3 **De rivieren verheffen**, o HEERE,
↓ **de rivieren verheffen** haar **bruisen**,
↓ **de rivieren verheffen** hare aanstooting.
- 4 *Doch* de HEERE in de hoogte is geweldiger dan het **bruisen** van groote wateren,
↑ *dan* de geweldige baren **der zee**.
- 5 Uwe getuigenissen zijn zeer getrouw,
de heiligheid is **Uwen** huize sierlijk, HEERE,
→ tot lange dagen.

Psalm 94:

LXX + Vulgaat 93

- 1 O God der wraken,
o HEERE,
God der wraken,
verschijn blinkende.
- 2 Gij **Rechter** der aarde,
verhef U;
breng vergelding weder over de hoovaardigen.
- 3 Hoe lang zullen de goddeloozen,
o HEERE,
hoe lang zullen de goddeloozen van vreugde opspringen,
- 4 uitgieten,
hard spreken,
alle werkers der ongerechtigheid zich beroemen?
- 5 O HEERE,
zij verbrijzelen **Uw** volk,
en zij verdrukken **Uw** erfdeel.
- 6 De weduw en den vreemdeling dooden zij,
en zij vermoorden de weezen,
- 7 en zeggen:
"De HEERE ziet het niet,
en de God Jakobs merkt het niet."
- 8 Aanmerkt gij onvernunftigen onder het volk,
en gij dwazen,
wanneer zult gij verstandig worden?
- 9 Zoude **Die** het oor plant niet hooren,
zoude **Die** het oog formeert niet aanschouwen?
- 10 Zoude **Die** de heidenen tuchtigt niet straffen,
Hij Die den mensch wetenschap leert?
- 11 De HEERE weet de gedachten des menschen,
dat zij ijdelheid zijn.
- 12 Welgelukzalig is de man,
o HEERE,
dien Gij tuchtigt,
en dien Gij leert uit Uwe wet,
- 13 om hem rust te geven van de kwade dagen,

- totdat de kuil voor den goddelooze gegraven wordt.
- 14 Want de HEERE zal Zijn volk niet begeven,
en Hij zal Zijne erve niet verlaten.
 - 15 Want het oordeel zal wederkeeren tot de gerechtigheid,
en alle oprechten van hart zullen hetzelfde navolgen.
 - 16 Wie zal voor Mij staan tegen de boosdoeners,
wie zal zich voor Mij stellen tegen de werkers der ongerechtigheid?
 - 17 Ten ware dat de HEERE mij eene hulpe geweest was,
mijne ziel had bijna in de stilte gewoond.
 - 18 Als ik zeide:
"Mijn voet wankelt,"
ondersteunde mij,
o HEERE,
Uwe goedertierenheid.
 - 19 Als mijne gedachten binnen in mij vermenigvuldigd werden,
hebben Uwe vertroosting mijn ziel verkwikt.
 - 20 Zou zich de stoel der schadelijkheden met u vergezelschappen,
die moeite verdicht bij inzetting?
 - 21 Zij rotten zich te zamen tegen de ziel des rechtvaardigen,
en zij verdoemen onschuldig bloed.
 - 22 Doch de HEERE is mij geweest tot een hoog vertrek,
en mijn God tot eene steenrots mijner toevlucht.
 - 23 En Hij zal hunne ongerechtigheid op hen doen wederkeeren,
en Hij zal hen in hunne boosheid verdelgen;
de HEERE onze God zal hen verdelgen.

Psalm 95:

LXX + Vulgaat 94

- 1 Komt, laat ons den HEERE vroolijk zingen,
laat ons juichen den Rotssteen onzes heils.
- 2 Laat ons Zijn aangezicht tegemoet gaan met lof,
laat ons Hem juichen met psalmen.
- 3 Want de HEERE is een groot God,
ja,
een groot Koning boven alle goden.
- 4 In Wiens hand de diepste plaatsen der aarde zijn,
en de hoogten der bergen zijn Zijne.
- 5 Wiens ook de zee is,
want Hij heeft ze gemaakt;
en Zijne handen hebben het droge geformeerd.
- 6 Komt,
laat ons aanbidden en nederbukken,
laat ons knielen voor den HEERE, Die ons gemaakt heeft.
- 7 Want Hij is onze God,
en wij zijn het volk Zijner weide
en de schapen Zijner hand.
Heden zoo gij Zijne stem hoort,
- 8 verhardt uw harte niet,
gelijk te Meriba,
gelijk ten dage van Massa in de woestijn,
- 9 waar Mij uwe vaders verzochten,
Mij beproefden,
ook Mijn werk zagen.
- 10 Veertig jaar heb Ik verdriet gehad aan *dit* geslacht,
en heb gezegd:
"Zij zijn een volk dwalende van hart,

- en zij kennen Mijne wegen niet."
11 Daarom heb Ik in Mijnen toorn gezworen:
"Zoo zij in Mijne ruste zullen ingaan!"

Psalm 96:

LXX + Vulgaat 95

[Zie de vergelijking met 1 Kronieken 16 in bestand SY-CB-BD.01: "een psalm Davids" dus ook]

- 1 Zingt den HEERE een nieuw lied,
zingt den HEERE, gij gansche aarde.
- 2 Zingt den HEERE,
looft Zijnen Naam,
boodschapt Zijn heil van dag tot dag.
- 3 Vertelt onder de heidenen Zijne eere,
onder alle volken Zijne wonderen.
- 4 Want de HEERE is groot
en zeer te prijzen,
Hij is vreeselijk boven alle goden.
- 5 Want alle de goden der volkeren zijn afgoden,
maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt.
- 6 Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht,
sterkte en sieraad in Zijn heiligdom.
- 7 **Geeft** den HEERE, gij geslachten der volken,
geeft den HEERE eere en sterkte.
- 8 **Geeft** den HEERE de eere Zijns Naams,
brengt offer
en komt in Zijne voorhoven.
- 9 Aanbidt den HEERE in de heerlijkheid des heilighdoms,
schrikt voor Zijn aangezicht, gij gansche aarde.
- 10 Zegt onder de heidenen:
"De HEERE regeert";
ook zal de wereld bevestigd worden;
zij zal niet bewogen worden;
→ Hij zal de volken richten in alle rechtmatigheid.
- 11 Dat de hemelen zich verblijden,
en de aarde zich verheuge,
dat de zee bruike met hare volheid.
- 12 Dat het veld huppele van vreugde met al wat er in is,
dat dan alle de boomen des wouds juichen
- 13 voor het aangezicht des HEEREN,
want Hij komt,
→ want Hij komt om de aarde te richten:
→ Hij zal de wereld richten met gerechtigheid,
en de volken met Zijne waarheid.

Psalm 97:

LXX + Vulgaat 96

- 1 De HEERE regeert,
de aarde verheuge zich,
dat vele eilanden zich verblijden.
- 2 Rondom Hem zijn wolken
en donkerheid;
gerechtigheid
en gerichte zijn de vastigheid Zijns troons.
- 3 Een vuur gaat voor Zijn aangezicht henen,
en het steekt Zijne wederpartijen rondom in brand.

- 4 Zijne bliksemen verlichten de wereld,
het aardrijk ziet ze
en het beeft.
- 5 De bergen smelten als was voor het aanschijn des HEEREN,
voor het aanschijn des HEEREN der gansche aarde.
- 6 De hemelen verkondigen Zijne gerechtigheid,
en alle volken zien Zijne eere.
- 7 Beschaamd moeten wezen allen,
die de beelden dienen,
die zich op afgoden beroemen,
→ buigt u neder voor Hem, alle gij goden.
- 8 Sion heeft gehoord
en het heeft zich verblijd,
en de dochteren van Juda hebben zich verheugd
vanwege Uwe oordelen, o HEERE.
- 9 Want Gij, HEERE, zijt de Allerhoogste over de geheele aarde,
Gij zijt zeer hoog verheven boven alle goden.
- 10→ Gij liefhebbers des HEEREN, haat het kwade:
Hij bewaart de zielen Zijner gunstgenooten,
Hij redt ze uit der goddeloozen hand.
- 11 Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid,
en vrolijkheid voor de oprechten van hart.
- 12 Gij rechtvaardigen, verblijdt u in den HEERE,
en spreekt lof ter gedachtenis Zijner heiligheid.

Psalm 98:

LXX + Vulgaat 97

[Zie de vergelijking met 1 Kronieken 16 in bestand SY-CB-BD.01: "een Psalm Davids", dus ook]

- 1 Een Psalm.

- Zingt den HEERE een nieuw lied,
want Hij heeft wonderen gedaan;
Zijne rechterhand en de arm Zijner heiligheid heeft Hem heil gegeven.
- 2 De HEERE heeft Zijn heil bekend gemaakt,
Hij heeft Zijne gerechtigheid geopenbaard voor de oogen der heidenen.
- 3 Hij is gedachtig geweest aan Zijne goedertierenheid
en Zijne waarheid aan het huis Israëls,
en alle de einden der aarde hebben gezien het heil onzes Gods.
- 4 Juicht den HEERE, gij gansche aarde,
roept uit van vreugde
en zingt vrolijk
en psalmzingt.
- 5 Psalmzingt den HEERE met de harp
en met de stem des gezangs,
6 met trompetten
en bazuïngeklank;
juicht voor het aangezicht des Konings, des HEEREN.
- 7 De zee bruiise met hare volheid,
de wereld met degenen, die daarin wonen.
- 8 Dat de rivieren met de handen klappen,
dat tegelijk de gebergten vreugd bedrijven,
9 voor het aangezicht des HEEREN,
→ want Hij komt om de aarde te richten:
→ Hij zal de wereld richten in gerechtigheid,
en de volken in alle rechtmatigheid.

Psalm 99:

LXX + Vulgaat 98

- 1 De HEERE regeert:
dat de volken beven;
Hij zit *tusschen* de cherubs:
de aarde bewege zich.
- 2 De HEERE is groot in Sion,
en Hij is hoog boven alle volken.
- 3 Dat zij Uwen grooten en vreeselijken Naam loven,
→ die heilig is,
- 4 en de sterkte des Konings,
die het recht liefheeft.
Gij hebt billijkheden bevestigd,
Gij hebt recht en gerechtigheid gedaan in Jakob.
- 5 Verheft den HEERE onzen God,
en buigt u neder voor de voetbank Zijner voeten,
→ Hij is heilig.
- 6 Mozes en Aäron waren onder Zijne priesters,
en Samuël onder de aanroepers Zijns Naams;
zij riepen tot den HEERE
en Hij verhoorde hen.
- 7 Hij sprak tot hen in eene wolkkolom;
zij hebben Zijne getuigenissen onderhouden,
en de inzettingen,
die Hij hun gegeven had.
- 8 O HEERE onze God, Gij hebt hun verhoord,
Gij zijt hun geweest een vergevend God,
hoewel wraak doende over hunne daden.
- 9 Verheft den HEERE onzen God,
→ en buigt u voor den berg Zijner heiligheid,
→ want de HEERE onze God is heilig.

←

Psalm 100:

LXX + Vulgaat 99

- 1 Een lofpsalm.

Gij gansche aarde,
juicht den HEERE.
- 2 Dient den HEERE met blijdschap,
komt voor Zijn aanschijn met vroolijk gezang.
- 3 Weet,
dat de HEERE God is;
Hij heeft ons gemaakt,
(en niet wij),
Zijn volk
en de schapen Zijner weide.
- 4 Gaat in tot Zijne poorten met lof,
in Zijne voorhoven met lofzang;
looft Hem,
prijst Zijnen Naam.
- 5 Want de HEERE is goed,
Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
en Zijne getrouwheid van geslacht tot geslacht.

Psalm 101:

LXX + Vulgaat 100

1 Een psalm Davids.

Ik zal van goedertierenheid en recht zingen;
U zal ik psalmzingen,
o HEERE.

- 2 Ik zal verstandiglijk handelen in den oprechten weg;
wanneer zult Gij tot mij komen?
Ik zal in het midden mijns huizes wandelen in oprechtheid mijns harten.
- 3 Ik zal geen belialsstuk voor mijne oogen stellen;
ik haat het doen der afvalligen,
het zal mij niet aankleven.
- 4 Het verkeerde hart zal van mij wijken,
den booze zal ik niet kennen.
- 5 Dien van zijnen naaste in 't geheim achterklapt,
dien zal ik verdelgen;
die hoog van oogen is
en trotsch van hart,
dien zal ik niet vermogen.
- 6 Mijne oogen zullen zijn op de getrouwen in den lande,
dat zij bij mij zitten;
die in den oprechten weg wandelt,
die zal mij dienen.
- 7 Wie bedrog pleegt zal binnen mijn huis niet blijven:
wie leugens spreekt,
zal voor mijne oogen niet bevestigd worden.
- 8 Alle morgen zal ik alle goddeloozen des lands verdelgen,
om uit de stad des HEEREN alle werkers der ongerechtigheid uit te roeien.

Psalm 102:

LXX + Vulgaat 101

- 1 Een gebed des verdrukten,
als hij overstelpt is,
en zijne klacht uitstort voor het aangezicht des HEEREN.
- 2 O HEERE,
hoor mijn gebed,
en laat mijn geroep tot U komen.
- 3 Verberg Uw aangezicht niet voor mij,
neig Uw oor tot Mij ten dage mijner benauwdheid;
ten dage als ik roep,
verhoor mij haastiglijk.
- 4 Want mijne dagen zijn vergaan als rook,
en mijn gebeente is uitgebrand als een haard.
- 5 Mijn hart is geslagen
en verdord als gras,
zoodat ik vergeten heb mijn brood te eten.
- 6 Mijn gebeente kleeft aan mijn vleesch
vanwege de stem mijns zuchtens.
- 7 Ik ben een roerdomp der woestijn gelijk geworden,
ik ben geworden als een steenuil der wildernissen.
- 8 Ik waak,
en ben geworden als eene eenzame musch op het dak.
- 9 Mijne vijanden smaden mij al den dag:
die tegen mij razen,

- zweren bij mij.
- 10 Want ik eet asch als brood,
en vermeng mijnen drank met tranen,
 - 11 vanwege Uwe verstoordheid
en Uwen grooten toorn:
want Gij hebt mij verheven
en mij *weder* nedergeworpen.
 - 12 Mijne dagen zijn als eene afgaande schaduw,
en ik verdor als gras.
 - 13 Maar Gij, HEERE, blijft in eeuwigheid,
en Uwe gedachtenis van geslacht tot geslacht.
 - 14 Gij zult opstaan,
Gij zult U ontfermen over Sion,
want de tijd om haar genadig te zijn,
want de bestemde tijd is gekomen.
 - 15 Want Uwe knechten hebben een welgevallen aan hare steenen,
en hebben medelijden met haar gruis.
 - 16 Dan zullen de heidenen den Naam des HEEREN vreezen,
en alle koningen der aarde Uwe heerlijkheid:
 - 17 als de HEERE Sion zal opgebouwd hebben,
in Zijne heerlijkheid zal verschenen zijn,
 - 18 Zich gewend zal hebben tot het gebed desgenen,
die gansch ontbloot is,
en niet versmaad zal hebben hunlieder gebed.
 - 19 Dat zal beschreven worden voor het navolgende geslacht;
en het volk,
dat geschapen zal worden,
zal den HEERE loven:
 - 20 omdat Hij uit de hoogte Zijns heiligdoms zal hebben nederwaarts gezien,
dat de HEERE uit den hemel op de aarde geschouwd zal hebben,
 - 21 om het zuchten der gevangenen te hooren
om los te maken de kinderen des doods;
 - 22 opdat men den Naam des HEEREN vertelle te Sion,
en Zijnen lof te Jeruzalem.
 - 23 Wanneer de volken te zamen zullen vergaderd worden,
ook de koninkrijken,
om den HEERE te dienen.
 - 24 Hij heeft mijne kracht op den weg terneder gedrukt,
mijne dagen heeft Hij verkort.
 - 25 Ik zeide:
"Mijn God,
neem mij niet weg in het midden mijner dagen;
Uwe jaren zijn van geslacht tot geslacht.
 - 26 Gij hebt voormaals de aarde gegrond,
en de hemelen zijn het werk Uwer handen;
 - 27 die zullen vergaan,
maar Gij zult staande blijven:
en zij alle zullen als een kleed verouden,
Gij zult ze veranderen als een gewaad,
en zij zullen veranderd zijn;
 - 28 maar Gij zijt Dezelfde,
en Uwe jaren zullen niet geëindigd worden.
 - 29 De kinderen Uwer knechten zullen wonen,
en hun zaad zal voor Uw aangezicht bevestigd worden."

Psalm 103:

LXX + Vulgaat 102

1 *Een psalm Davids.*

- Loof den HEERE, mijne ziel,
en al wat binnen in mij is Zijnen heiligen Naam.
- 2 Loof den HEERE, mijne ziel,
en vergeet geene van Zijne weldaden;
- 3 Die al uwe ongerechtigheid vergeeft,
Die alle uwe krankheden geneest;
- 4 Die uw leven verlost van het verderf,
Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden;
- 5 Die uwen mond verzadigt met het goede,
uwe jeugd vernieuwt als eens arends.
- 6 De HEERE doet gerechtigheid en gerichtten allen dengenen,
die onderdrukt worden.
- 7 Hij heeft Mozes Zijne wegen bekend gemaakt,
den kinderen Israëls Zijne daden.
- 8 Barmhartig en genadig is de HEERE,
lankmoedig en groot van goedertierenheid.
- 9 Hij zal niet altoos twisten,
noch eeuwiglijk *den toorn* behouden.
- 10 Hij doet ons niet naar onze zonden,
en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.
- 11 Want zoo hoog de hemel is boven de aarde,
is Zijne goedertierenheid geweldig over degenen,
die Hem vreezen.
- 12 Zoo ver het Oosten is van het Westen,
zoo ver doet Hij onze overtredingen van ons.
- 13 Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen,
ontfermt zich de HEERE over degenen, die Hem vreezen.
- 14 Want Hij weet wat maaksel wij zijn,
gedachtig zijnde, dat wij stof zijn.
- 15 De dagen des menschen zijn als het gras,
gelijk eene bloem des velds alzóó bloeit hij:
- 16 als de wind daarover gegaan is,
zoo is zij niet *meer*,
en hare plaats kent haar niet meer.
- 17 Maar de goedertierenheid des HEEREN is van eeuwigheid en tot eeuwigheid over degenen,
die Hem vreezen,
en Zijne gerechtigheid aan kindskinderen;
- 18 aan degenen, die Zijn verbond houden,
en die aan Zijne bevelen denken om die te doen.
- 19 De HEERE heeft Zijnen troon in de hemelen bevestigd,
en Zijn Koninkrijk heerscht over alles.
- 20 Looft den HEERE, Zijne Engelen,
gij krachtige helden, die Zijn Woord doet,
gehoorzamende de stem Zijns Woords.
- 21 Looft den HEERE, alle Zijne heirscharen,
gij Zijne dienaars,
die Zijn welbehagen doet.
- 22 Looft den HEERE,
alle Zijne werken,
aan alle plaatsen Zijner heerschappij.
Loof den HEERE,

mijne ziel.

Psalm 104:

LXX + Vulgaat 103

- 1 Loof den HEERE, mijne ziel;
o HEERE mijn God,
Gij zijt zeer groot,
Gij zijt bekleed met majesteit en heerlijkheid.
- 2 Hij bedekt Zich met het licht als met een kleed,
Hij rekt den hemel uit als eene gordijn.
- 3 Die Zijne opperzalen zoldert in de wateren,
Die van de wolken Zijnen wagen maakt,
die op de vleugelen des winds wandelt.
- 4 Hij maakt Zijne Engelen geesten,
Zijne dienaars tot een vlamvend vuur.
- 5 Hij heeft de aarde gegrond op hare grondvesten,
zij zal nimmermeer noch eeuwiglijk wankelen.
- 6 Gij hadt ze met den afgrond als een kleed overdekt;
de wateren stonden boven de bergen.
- 7 Van Uw schelden vloten zij,
zij haasten zich weg voor de stem Uws donders.
- 8 De bergen rezen op,
de dalen daalden,
ter plaatse die Gij voor hen gegrond hadt.
- 9 Gij hebt eenen paal gesteld,
dien zij niet overgaan zullen;
zij zullen de aarde niet weder bedekken.
- 10 Die de fonteinen uitzendt door de dalen,
dat zij tusschen de gebergten henen wandelen.
- 11 Zij drinken al het gedierte des velds,
de woudezels breken er hunnen dorst *mede*.
- 12 Bij dezelve woont het gevogelte des hemels,
eene stem gevende van tusschen de takken.
- 13 Hij drinkt de bergen uit Zijne opperzalen,
de aarde wordt verzadigd van de vrucht Uwer werken.
- 14 Hij doet het gras uitspruiten voor de beesten,
en het kruid tot dienst des menschen,
doende het brood uit de aarde voortkomen,
- 15 en den wijn, die het hart des menschen verheugt,
doende het aangezicht blinken van olie;
en het brood, dat het hart des menschen sterkt.
- 16 De boomen des HEEREN worden verzadigd,
de cederboomen van Libanon,
die Hij geplant heeft,
- 17 alwaar de vogeltjes nestelen:
des ooievaars huis zijn de denneboomen.
- 18 De hooge bergen zijn voor de steenbokken,
de steenrotsen zijn een vertrek voor de konijnen.
- 19 Hij heeft de maan gemaakt tot de gezette tijden,
de zon weet haren ondergang.
- 20 Gij beschikt de duisternis,
en het wordt nacht,
in denwelken al het gedierte des wouds uittreedt;
- 21 de jonge leeuwen,
brieschende om eenen roof,
en om hunne spijs van God te zoeken.

- 22 De zon opgaande,
 maken zij zich weg
 en liggen neder in hunne holen.
- 23 De mensch gaat *dan* uit tot zijn werk,
 en naar zijnen arbeid tot den avond toe.
- 24 Hoe groot zijn Uwe werken, o HEERE!
 Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt;
 het aardrijk is vol van Uwe goederen.
- 25 Deze zee,
 die groot en wijd van ruimte is,
 daarin is het wriemelende gedierte,
 en dat zonder getal,
 kleine gedierten met groote.
- 26 Daar wandelen de schepen,
en de leviathan,
 die Gij geformeerd hebt om daarin te spelen.
- 27 Zij allen wachten op U,
 dat Gij *hun* hunne spijs geeft te zijner tijd.
- 28 Geeft Gij ze hun,
 zij vergaderen ze;
 doet Gij Uwe hand open,
 zij worden met goed verzadigd.
- 29 Verbergt Gij Uw aangezicht,
 zij worden verschrikt;
 neemt Gij hunnen adem weg,
 zij sterven
 en zij keeren weder tot hun stof.
- 30 Zendt Gij Uwen Geest uit,
 zoo worden zij geschapen,
 en Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks.
- 31 De heerlijkheid des HEEREN zij tot in eeuwigheid,
 de HEERE verblijde Zich in Zijne werken.
- 32 Als Hij de aarde aanschouwt,
 zoo beeft zij,
 als Hij de bergen aanroert,
 zoo rooken zij.
- 33 Ik zal den HEERE zingen in mijn leven,
 ik zal mijnen God psalmzingen,
 terwijl ik nog ben.
- 34 Mijne overdenking van Hem zal zoet zijn,
 ik zal mij in den HEERE verblijden.
- 35 De zondaars zullen van de aarde verdaan worden,
 en de goddeloozen zullen niet meer zijn.
 Loof den HEERE, mijne ziel.
 Hallelujah.

Psalm 105:

LXX + Vulgaat 104

- 1 Loof den HEERE,
 roept Zijnen Naam aan,
 maakt Zijne daden bekend onder de volken.
- 2 Zingt Hem,
 psalmzingt Hem,
 spreekt aandachtiglijk van alle Zijne wonderen.
- 3 Roemt in den Naam Zijner heiligheid,
 het hart dergenen,

- die den HEERE zoeken, verblijde zich.
- 4 Vraagt naar den HEERE en Zijne sterkte,
zoekt Zijn aangezicht geduriglijk.
 - 5 Gedenkt Zijne wonderen,
die Hij gedaan heeft,
Zijne wondertekenen
en de oordeelen Zijns monds.
 - 6 Gij zaad Abrahams, Zijns knechts,
gij kinderen Jakobs, Zijne uitverkorenen.
 - 7 Hij is de HEERE onze God,
Zijne oordeelen zijn over de geheele aarde.
 - 8 Hij gedenkt Zijn verbond tot in eeuwigheid,
het woord, *dat* Hij ingesteld heeft, tot in duizend geslachten;
 - 9 *het verbond* dat Hij met Abraham heeft gemaakt,
en Zijnen eed aan Isaäk;
 - 10 welken Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot eene inzetting,
aan Israël *tot* een eeuwig verbond,
 - 11 zeggende:
"Ik zal u geven het land Kanaän,
het snoer van ulieder erfdeel."
 - 12 Als zij weinige menschen in getal waren,
ja, weinigen en vreemdelingen daarin,
 - 13 en wandelden van volk tot volk,
van het ééne koninkrijk tot het andere volk;
 - 14 Hij liet geen mensch toe hen te onderdrukken,
ook bestrafte Hij koningen om hunnentwil, *zeggende*:
 - 15 "Tast Mijne gezalfden niet aan,
en doet Mijnen Profeten geen kwaad."
 - 16 Hij riep ook een honger in het land,
Hij brak allen staf des broods.
 - 17 Hij zond eenen man voor hun aangezicht henen;
Jozef werd verkocht tot een slaaf.
 - 18 Men drukte zijne voeten in den stok,
zijn persoon kwam *in* de ijzers.
 - 19 Tot den tijd toe dat zijn woord kwam,
heeft hem de rede des HEEREN doorlouterd.
 - 20 De koning zond
en deed hem ontslaan,
de heerscher der volken,
die liet hem los;
 - 21 hij zette hem tot een heer over zijn huis,
en tot eenen heerscher over al zijn goed,
 - 22 om zijne vorsten te binden naar zijnen lust,
en zijne oudsten te onderwijzen.
 - 23 Daarna kwam Israël in Egypte,
en Jakob verkeerde als vreemdeling in het land van Cham.
 - 24 En Hij deed Zijn volk zeer wassen,
en maakte het machtiger dan zijne tegenpartijders.
 - 25 Hij keerde hun harte om,
dat zij Zijn volk haatten,
dat zij met Zijne knechten listiglijk handelden.
 - 26 Hij zond Mozes Zijnen knecht,
en Aäron, dien Hij verkoren had;
 - 27 zij deden onder hen de bevelen Zijner teekenen,
en wonderwerken in het land van Cham.
 - 28 Hij zond duisternis
en maakte het duister,
en zij waren Zijn Woord niet wederspannig.

- 29 Hij verkeerde hunne wateren in bloed,
en Hij doodde hunne visschen.
- 30 Hun land bracht vorsch en voort in overvloed,
tot in de binnenste kameren hunner koningen.
- 31 Hij sprak
en daar kwam eene vermenging van ongedierte,
luizen in hunne gansche landpale.
- 32 Hij maakte hunnen regen tot hagel,
vlammend vuur in hun land.
- 33 En Hij sloeg hunne wijnstok en hunne vijgeboom,
en Hij brak het geboomte hunner landpalen.
- 34 Hij sprak
en daar kwamen sprinkhanen en kevers,
en dat zonder getal,
- 35 die al het kruid in hun land opaten,
ja,
aten de vrucht hunner landouwe op.
- 36 Hij versloeg ook alle eerstgeborenen in hun land,
de eerstelingen van alle hunne krachten.
- 37 En Hij voerde hen uit met zilver en goud;
en onder hunne stammen was niemand, die struikelde.
- 38 Egypte was blijde, als zij uittrokken,
want hunne verschrikking was op hen gevallen.
- 39 Hij breidde een wolk uit tot een deksel,
en vuur om den nacht te verlichten.
- 40 Zij baden,
en Hij deed kwakkelen komen
en Hij verzadigde hen met hemelsch brood.
- 41 Hij opende eene steenrots,
en daar vloeiden wateren uit,
die gingen door de dorre plaatsen *als* eene rivier.
- 42 Want Hij dacht aan Zijn heilig Woord,
aan Abraham Zijnen knecht.
- 43 Alzoo voerde Hij Zijn volk uit met vroolijkheid,
Zijne uitverkorenen met gejuich;
- 44 en Hij gaf hun de landen der heidenen,
zoodat zij in erfenis bezaten den arbeid der volkeren,
- 45 opdat zij Zijne inzettingen onderhielden
en Zijne wetten bewaarden.
Hallelujah.

Psalm 106:

LXX + Vulgaat 105

- 1 Hallelujah.
Loof den HEERE,
want Hij is goed,
want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.
- 2 Wie zal de mogendheden des HEEREN uitspreken,
al Zijnen lof verkondigen?
- 3 Welgelukzalig zijn zij, die het recht onderhouden,
die te aller tijd gerechtigheid doet.
- 4 Gedenk mijner, o HEERE,
naar het welbehagen *tot* Uw volk;
bezoek mij met Uw heil,
- 5 opdat ik aanschouwe het goede Uwer uitverkorenen,
opdat ik mij verblijde met de blijdschap Uws volks,

- opdat ik mij beroeme met Uw erfdeel.
- 6 Wij hebben gezondigd mitsgaders onze vaders,
wij hebben verkeerdelijk gedaan,
wij hebben goddelooslijk gehandeld.
 - 7 Onze vaders in Egypte hebben niet gelet op Uwe wonderen,
zij zijn aan de menigte Uwer goedertierenheden niet gedachtig geweest;
maar zij waren wederspanning aan de zee,
bij de Schelfzee.
 - 8 Doch Hij verlost hen om Zijns Naams wil,
opdat Hij Zijne mogendheid bekend maakte;
 - 9 en Hij schold de Schelfzee,
zoodat zij verdroogde,
en Hij deed hen wandelen door de afgronden
als *door* eene woestijn;
 - 10 en Hij verlost hen uit de hand des haters,
en Hij bevrijdde hen van de hand des vijands;
 - 11 en de wateren overdekten hunne wederpartijders,
niet één van hen bleef er over.
 - 12 Toen geloofden zij aan Zijne woorden,
zij zongen Zijnen lof.
 - 13 *Doch* zij vergaten haast Zijne werken,
zij verbeidden Zijnen raad niet;
 - 14 maar zij werden belust met lust in de woestijn,
en zij verzochten God in de wildernis.
 - 15 Toen gaf Hij hun hunne begeerte,
maar Hij zond aan hunne zielen eene magerheid.
 - 16 En zij benijdden Mozes in het leger,
en Aäron, den heilige des HEEREN:
 - 17 de aarde opende zich
en verslond Dathan,
en overdekte de vergadering Abirams;
 - 18 en een vuur brandde onder hunne vergadering,
eene vlam stak de goddeloozen aan brand.
 - 19 Zij maakten een kalf bij Horeb,
en zij bogen zich voor een gegoten beeld,
 - 20 en zij veranderden hunne eer in de gedaante van eenen os,
die gras eet.
 - 21 Zij vergaten God, hunnen Heiland,
Die groote dingen gedaan had in Egypte,
 - 22 wonderdaden in het land Chams,
vreeselijke dingen aan de Schelfzee.
 - 23 Dies Hij zeide,
dat Hij hen verdelgen zoude,
ten ware Mozes,
Zijn uitverkorene,
in de scheur voor Zijn aangezicht gestaan had,
om Zijne grimmigheid af te keeren,
dat Hij hen niet verdierf.
 - 24 Zij versmaadden ook het gewenschte land;
zij geloofden Zijn woord niet;
 - 25 maar zij murmureerden in hunne tenten;
naar de stem des HEEREN hoorden zij niet.
 - 26 Dies hief Hij tegen hen Zijne hand op,
zwerende dat Hij hen nedervellen zoude in de woestijn,
 - 27 en dat Hij hun zaad zoude nedervellen onder de heidenen,
en hen verstrooien zoude door de landen.
 - 28 Ook hebben zij zich gekoppeld aan Baäl-Peor,
en zij hebben de offeranden der dooden gegeten;

- 29 en zij hebben *den* HEERE tot toorn verwekt met hunne daden,
zoodat de plaag eene inbreuk onder hen deed.
- 30 Toen stond Pinehas op
en hij oefende gericht,
en de plaag werd opgehouden;
- 31 en het is hem gerekend tot gerechtigheid van geslacht tot geslacht,
tot in eeuwigheid.
- 32 Zij maakten *Hem* ook zeer toornig aan het twistwater,
en het ging Mozes kwalijk om hunnentwil;
- 33 want zij verbitterden zijnen geest,
zoodat hij *wat* onbedachtelijk voortbracht met zijne lippen.
- 34 Zij hebben die volken niet verdelgd,
die de HEERE hun gezegd had;
- 35 maar zij vermengden zich met de heidenen,
en leerden derzelver werken;
- 36 en zij dienden hunne afgoden,
en zij werden hun tot eenen strik.
- 37 Daarenboven hebben zij hunne zonen en hunne dochteren den duivelen opgeofferd,
38 en zij hebben onschuldig bloed vergoten,
het bloed hunner zonen en hunner dochteren,
die zij den afgoden van Kanaän hebben opgeofferd:
zoodat het land door deze bloedschulden is ontheiligd geworden.
- 39 En zij ontreinigden zich door hunne werken,
en zij hebben gehoereerd door hunne daden.
- 40 Dies is de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk,
en Hij heeft eenen gruwel gehad aan Zijn erfdeel;
- 41 en Hij gaf hen in de hand der heidenen,
en hunne haters heerschten over hen,
- 42 en hunne vijanden hebben hen verdrukt,
en zij zijn vernederd geworden onder hunne hand.
- 43 Hij heeft hen menigmaal gered,
maar zij verbitterden *Hem* door hunnen raad,
en werden uitgeteerd door hunne ongerechtigheid.
- 44 Nochtans zag Hij hunne benauwdheid aan,
als Hij hun geschrei hoorde,
- 45 en Hij dacht tot hun best aan Zijn verbond,
en het berouwde Hem naar de veelheid Zijner goedertierenheden.
- 46 Dies gaf Hij hun barmhartigheid voor het aangezicht aller,
die hen gevangen hadden.
- 47 Verlos ons, HEERE onze God,
en verzamel ons uit de heidenen,
opdat wij den Naam Uwer heiligheid loven,
ons beroemende in Uwen lof.

**48 Geloofd zij de HEERE, de God Israëls,
van eeuwigheid tot in eeuwigheid;
en al het volk zegge:
"Amen."
Hallelujah.**

Einde van het vierde boek der psalmen.

Vijfde boek der Psalmen

Psalm 107 - 150

Psalm 107:

LXX + Vulgaat 106

- 1 Looft den HEERE, want Hij is goed,
want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid:
- 2 dat *zulks* de bevrijden des HEEREN zeggen,
die Hij van de hand der wederpartijders bevrijd heeft,
- 3 en die Hij uit de landen verzameld heeft,
van het Oosten en van het Westen,
van het Noorden en van de zee.

- 4 Die in de woestijn dwaalden,
in eenen weg der wildernis;
die geene stad ter woning vonden.
- 5 Zij waren hongerig,
ook dorstig,
hunne ziele was in hen overstelpt.
- 6 *Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid die zij hadden,
heeft Hij hen gered uit hunne angsten;*
- 7 en Hij leidde hen op eenen rechten weg
om te gaan tot eene stad ter woning.
- 8 *Laat hen voor den HEERE Zijne goedertierenheid loven,
en Zijne wonderwerken voor de kinderen der menschen;*
- 9 want Hij heeft de dorstige ziele verzadigd,
en de hongerige ziele met goed vervuld.

- 10 Die in duisternis en schaduw des doods zaten,
gebonden met verdrukking en ijzer,
- 11 omdat zij wederspanning waren geweest tegen Gods geboden,
en den raad des Allerhoogsten onwaardiglijk verworpen hadden:
- 12 waarom Hij hun hart door zwaarigheid vernederd heeft;
zij zijn gestruikeld,
en daar was geen helper.
- 13 *Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid, die zij hadden,
verloste Hij hen uit hunne angsten:*
- 14 Hij voerde hen uit de duisternis en de schaduw des doods,
en Hij brak hunne banden.
- 15 *Laat hen voor den HEERE Zijne goedertierenheid loven,
en Zijne wonderwerken voor de kinderen der menschen;*
- 16 want Hij heeft de koperen deuren gebroken,
en de ijzeren grendelen in stukken gehouwen.

- 17 De zotten worden om den weg hunner overtreding
en om hunne ongerechtigheid geplaagd.
- 18 Hunne ziel gruwde van alle spijs,
en zij waren tot aan de poorten des doods gekomen.
- 19 *Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid, die zij hadden,
verloste Hij hen uit hunne angsten:*
- 20 Hij zond Zijn Woord uit,
en heelde hen,
en rukte hen uit hunne kuilen.
- 21 *Laat hen voor den HEERE Zijne goedertierenheid loven,
en Zijne wonderwerken voor de kinderen der menschen;*
- 22 en dat zij lofferen offeren,

en met gejuich Zijne werken vertellen.

- 23 Die met schepen ter zee afvaren,
handel doende op groote wateren,
24 die zien de werken des HEEREN,
en Zijne wonderwerken in de diepte.
25 Als Hij spreekt,
zoo doet Hij eenen stormwind opstaan,
die hare golven omhoog verheft.
26 Zij rijzen op naar den hemel,
zij dalen neder tot in de afgronden
hunne ziele versmelt van angst.
27 Zij dansen
en waggelen als een dronken man,
en al hunne wijsheid wordt verslonden.
28 Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid, die zij hadden,
zoo voerde Hij hen uit hunne angsten.
29 Hij doet den storm stille staan,
zoodat hunne golven zwijgen.
30 Dan zijn zij verblijd,
omdat zij gestild zijn,
en dat Hij hen tot de haven hunner begeerte geleid heeft.
31 Laat hen voor den HEERE Zijne goedertierenheid loven,
en Zijne wonderwerken voor de kinderen der menschen,
32 en Hem verhoogen in de gemeente des volks,
en in het gestoelte der oudsten Hem roemen.
- 33 Hij stelt de rivieren tot eene woestijn,
en watertochten tot een dorstig *land*:
34 het vruchtbaar land tot zouten *grond*,
om de boosheid dergenen,
die daarin wonen.
35 Hij stelt de woestijn tot een waterpoel,
en het dorre land tot watertochten;
36 en Hij doet de hongerigen aldaar wonen,
en zij stichten eene stad ter woning,
37 en bezaaien akkers
en planten wijngaarden,
die inkomende vrucht voortbrengen,
38 en Hij zegent hen,
zoodat zij zeer vermenigvuldigen,
en hun vee vermindert Hij niet.
- 39 Daarna verminderen zij,
en komen ten onder door verdrukking,
kwaad
en droefenis.
- 40 Hij stort verachting uit over de prinsen,
en doet hen dwalen in het woeste,
waar geen weg is.
41 Maar Hij brengt den nooddrufte uit de verdrukking in een hoog vertrek,
en maakt de huisgezinnen als kudden.
- 42 De oprechten zien het
en zijn verblijd,
maar alle ongerechtigheid stopt haren mond.

- 43 Wie is wijs?
die neme deze *dingen* waar;
en dat zij verstandiglijk letten
op de goedertierenheden des HEEREN.

Psalm 108:

LXX + Vulgaat 107

- 1 Een lied,
een psalm Davids.
- 2 O God,
mijn hart is bereid,
ik zal zingen
en psalmzingen,
ook mijne eere.
- 3 Waak op gij luit en harp,
ik zal in den dageraad opwaken.
- 4 Ik zal U loven onder de volken,
o HEERE,
en ik zal U psalmzingen onder de natiën;
- 5 want Uwe goedertierenheid is groot tot boven de hemelen,
en Uwe waarheid tot aan de bovenste wolken.
- 6 Verhef U, o God, boven de hemelen,
en Uwe eere over de gansche aarde.
- 7 Opdat Uwe beminden bevrijd worden,
geeft het heil *door* Uwe rechterhand
en verhoor ons.
- 8 God heeft gesproken in Zijn heiligdom,
dies zal ik van vreugde opspringen:
"Ik zal Sichem deelen,
en het dal Sukkoth zal Ik afmeten;
- 9 Gilead is Mijn,
Manasse is Mijn,
en Efraïm is de sterkte Mijns hoofds,
Juda is Mijn wetgever;
- 10 Moab is Mijn waschpot;
op Edom zal ik Mijn schoen werpen;
over Palestina zal Ik juichen."
- 11 Wie zal mij voeren in eene vaste stad?
Wie zal mij leiden tot in Edom?
- 12 Zult Gij het niet zijn, o God,
Die ons verstooten hadt,
en Die niet uittoogt, o God, met onze heirkrachten?
- 13 Geef Gij ons hulp uit de benauwdheid,
want 's menschen heil is ijdelheid.
- 14 In God zullen wij kloeke daden doen,
en Hij zal onze wederpartijders vertreden.

Psalm 109:

LXX + Vulgaat 108

- 1 Een Psalm Davids,
voor den opperzangmeester.

- O God mijns lofs,

- zwijg niet.
- 2 Want de mond des goddeloozen
en de mond des bedrogs zijn tegen mij opengedaan,
zij hebben met mij gesproken met eene valsche tong;
 - 3 en met hatelijke woorden hebben zij mij omsingeld,
ja,
zij hebben mij bestreden zonder oorzaak.
 - 4 Voor mijne liefde staan zij mij tegen;
maar ik was *steeds in het* gebed.
 - 5 En zij hebben mij kwaad voor goed opgelegd,
en haat voor mijne liefde.
 - 6 Stel eenen goddelooze over hem,
en de satan sta aan zijne rechterhand.
 - 7 Als hij gericht wordt,
zoo ga hij schuldig uit,
en zijn gebed zij tot zonde.
 - 8 Dat zijne dagen weinige zijn;
een ander neme zijn ambt.
 - 9 Dat zijne kinderen weezen worden,
en zijne vrouw weduwe:
 - 10 en dat zijne kinderen hier en daar omzwerven
en bedelen,
en *de nooddrift* uit hunne verwoeste plaatsen zoeken.
 - 11 Dat de schuldeischer aansla al wat hij heeft,
en dat de vreemden zijnen arbeid rooven.
 - 12 Dat hij niemand hebbe,
die weldadigheid *over hem* uitstrekke,
en dat er niemand zij,
die zijnen weezen genadig zij.
 - 13 Dat zijne nakomelingen uitgeroeid worden,
hun naam worde uitgedelgd in het andere geslacht.
 - 14 Der ongerechtigheid zijner vaders worde gedacht bij den HEERE,
en de zonde zijner moeder worde niet uitgedelgd;
 - 15 dat zij gedurig voor den HEERE zijn;
en Hij roeie hunne gedachtenis uit van de aarde.
 - 16 Omdat hij niet gedacht heeft weldadigheid te doen,
maar heeft den ellendigen
en den nooddriftigen man vervolgd,
en den verslagene van hart,
om *hem* te dooden.
 - 17 Dewijl hij den vloek heeft liefgehad,
dat die hem overkome
en hij geen lust gehad heeft tot den zegen,
zoo zij die verre van hem.
 - 18 En hij zij bekleed met den vloek als met zijn kleed,
en dat die ga tot in het binnenste van hem als het water,
en als de olie in zijne beenderen.
 - 19 Die zij hem als een kleed,
waarmede hij zich bedekt,
en tot een gordel,
waarmede hij zich steeds gordt.
 - 20 Dit zij het werkloon mijner tegenstanders van den HEERE,
en dergenen, die kwaadspreken tegen mijne ziel.
 - 21 Maar Gij, o HEERE Heere,
maak het met mij om Uws Naams wil;
dewijl Uwe goedertierenheid goed is,
verlos mij.
 - 22 Want ik ben ellendig en nooddriftig,

- en mijn hart is in het binnenste van mij doorwond.
- 23 Ik ga henen gelijk eene schaduw,
wanneer zij zich neigt,
ik word omgedreven als een sprinkhaan.
- 24 Mijne knieën struikelen van vasten,
en mijn vleesch is vermagerd,
zoodat er geen vet aan is.
- 25 Nog ben ik hun een smaad;
als zij mij zien,
zoo schudden zij hun hoofd.
- 26 Help mij, HEERE mijn God,
verlos mij naar Uwe goedertierenheid;
- 27 opdat zij weten, dat dit Uwe hand is,
dat Gij het, HEERE, gedaan hebt.
- 28 Laat hen vloeken,
maar zegen Gij:
laat hen zich opmaken,
maar dat zij beschaamd worden;
doch dat zich Uw knecht verblijde.
- 29 Laat mijne tegenstanders met schande bekleed worden,
en dat zij met hunne beschaamdheid zich bedekken
als met eenen mantel.
- 30 Ik zal den HEERE met mijnen mond zeer loven,
en in het midden van velen zal ik Hem prijzen.
- 31 Want Hij zal den nooddruftige ter rechterhand staan,
om *hem* te verlossen van dengenen,
die zijne ziel veroordeelen.

Psalm 110:

LXX + Vulgaat 109

- 1 Een Psalm Davids.

- De HEERE heeft tot mijnen Heere gesproken:
"Zit aan Mijne rechterhand,
totdat Ik Uwe vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten."
- 2 De HEERE zal den schepter Uwer sterkte zenden uit Sion, *zeggende*:
"Heersch in het midden Uwer vijanden."
- 3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft,
in heilige sieradiën;
uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.
- 4 De HEERE heeft gezworen,
en het zal Hem niet berouwen;
Gij zijt Priester in eeuwigheid,
naar de ordening Melchizédeks.
- 5 De HEERE is aan Uwe rechterhand,
Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns.
- 6 Hij zal recht doen onder de heidenen:
Hij zal het vol doode lichamen maken;
Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land.
- 7 Hij zal op den weg uit de beek drinken;
daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

Psalm 111:

LXX + Vulgaat 110

- 1 Hallelujah.

- [א] *Alef.* Ik zal den HEERE loven van ganscher harte,
 [ב] *Beth.* in den raad en de vergadering der oprechten.
 2 [ג] *Gimel.* De werken des HEEREN zijn groot,
 [ד] *Daleth.* zij worden gezocht van allen, die er lust in hebben.
 3 [ה] *Hé.* Zijn doen is majesteit en heerlijkheid,
 [ו] *Vau.* en Zijne gerechtigheid bestaat in eeuwigheid.
 4 [ז] *Zain.* Hij heeft Zijnen wonderen eene gedachtenis gemaakt,
 [ח] *Cheth.* de HEERE is genadig en barmhartig.
 5 [ט] *Teth.* Hij heeft dengenen, die Hem vreezen, spijsje gegeven.
 [י] *Jod.* Hij gedenkt in eeuwigheid aan Zijn verbond.
 6 [כ] *Kaf.* Hij heeft de kracht Zijner werken Zijnen volke bekend gemaakt,
 [ל] *Lamed.* hun gevende de erve der heidenen.
 7 [מ] *Mem.* De werken Zijner handen zijn waarheid en oordeel,
 [נ] *Nun.* alle Zijne bevelen zijn getrouw,
 8 [ס] *Samech.* zij zijn ondersteund voor altoos *en* in eeuwigheid,
 [ע] *Ain.* zijnde gedaan in waarheid en oprechtheid.
 9 [פ] *Pé.* Hij heeft Zijnen volke verlossing gezonden;
 [צ] *Tsade.* Hij heeft Zijn verbond in eeuwigheid geboden:
 [ק] *Kof.* Zijn Naam is heilig en vreeselijk.
 10 [ר] *Resch.* De vreeze des HEEREN is het beginsel der wijsheid;
 [ש] *Schin.* allen, die ze doen, hebben goed verstand;
 [ת] *Thau.* Zijn lof bestaat tot in eeuwigheid.

Psalm 112:

LXX + Vulgaat 111

- 1 Hallelujah.
 [א] *Alef.* Welgelukzalig is de man, die den HEERE vreest,
 [ב] *Beth.* die grooten lust heeft in Zijne geboden.
 2 [ג] *Gimel.* Zijn zaad zal geweldig zijn op aarde;
 [ד] *Daleth.* het geslacht der oprechten zal gezegend worden.
 3 [ה] *Hé.* In zijn huis zal have en rijkdom wezen;
 [ו] *Vau.* en zijne gerechtigheid bestaat in eeuwigheid.
 4 [ז] *Zain.* Den oprechten gaat het licht op in de duisternis;
 [ח] *Cheth.* hij is genadig en barmhartig en rechtvaardig.
 5 [ט] *Teth.* Wèl dien man, die zich ontfermt en uitleent;
 [י] *Jod.* hij beschikt zijne zaken met recht.
 6 [כ] *Kaf.* Zekerlijk, hij zal in eeuwigheid niet wankelen;
 [ל] *Lamed.* de rechtvaardige zal in eeuwige gedachtenis zijn.
 7 [מ] *Mem.* Hij zal voor geen kwaad gerucht vreezen;
 [נ] *Nun.* zijn hart is vast, betrouwende op den HEERE.
 8 [ס] *Samech.* Zijn hart, wèl ondersteund zijnde, zal niet vreezen,
 [ע] *Ain.* totdat hij op zijne wederpartijen ziet.
 9 [פ] *Pé.* Hij strooit uit, hij geeft den nooddruftigen;
 [צ] *Tsade.* zijne gerechtigheid bestaat in eeuwigheid;
 [ק] *Kof.* zijn hoorn zal verhoogd worden in eere.
 10 [ר] *Resch.* De goddelooze zal het zien en hij zal zich vertoornen;
 [ש] *Schin.* hij zal met zijne tanden knersen en smelten;
 [ת] *Thau.* de wensch der goddeloozen zal vergaan.

Psalm 113:

LXX + Vulgaat 112

- 1 Hallelujah.
 Looft,
 gij knechten des HEEREN,
 looft den Naam des HEEREN.

- 2 De Naam des HEEREN zij geprezen
van nu aan tot in eeuwigheid.
- 3 Van den opgang der zon af
tot haren ondergang
zij de Naam des HEEREN geloofd.
- 4 De HEERE is hoog boven alle heidenen,
boven de hemelen is Zijne heerlijkheid.
- 5 Wie is gelijk de HEERE onze God,
Die zeer hoog woont,
- 6 Die zeer laag ziet,
in den hemel en op de aarde;
- 7 Die den geringe uit het stof opricht,
en den nooddruftige uit den drek verhoogt,
- 8 om te doen zitten bij de prinsen,
bij de prinsen zijns volks;
- 9 Die de onvruchtbare doet wonen met een huisgezin,
eene blijde moeder van kinderen.
Hallelujah.

Psalm 114:

LXX + Vulgaat 113

- 1 Toen Israël uit Egypte toog,
het huis Jakobs van een volk, dat eene vreemde taal had,
- 2 zoo werd Juda tot zijn heiligdom,
Israël zijne volkomene heerschappij.
- 3 De zee zag het en vlood,
de Jordaan keerde achterwaarts.
- 4 De bergen sprongen als rammen,
de heuvelen als lammeren.
- 5 Wat was u, gij zee, dat gij vloodt,
gij Jordaan, dat gij achterwaarts keerdet,
- 6 gij bergen, dat gij opsprongt als rammen,
gij heuvelen als lammeren?
- 7 Beef, gij aarde, voor het aangezicht des HEEREN,
voor het aangezicht van den God Jakobs;
- 8 Die den rotssteen veranderde in eenen watervloed,
den keisteen in eene waterfontein.

Psalm 115:

LXX + Vulgaat vervolg 113

1 Niet ons, o HEERE, niet ons, maar <u>Uwen</u> <u>Naam</u> geef eere,
om <u>Uwer</u> goedertierenheid,
om <u>Uwer</u> waarheid wil.	9
2 Waarom zouden de heidenen zeggen:
Waar is nu hun God?	10
3 Onze God is toch in den hemel,
Hij doet al wat Hem behaagt.	11
4 Hunlieder afgoden zijn zilver en goud,
het werk van 's menschen handen.	12
5 Zij hebben eenen mond, maar spreken niet,
zij hebben oogen, maar zien niet;	13
6 ooren hebben zij, maar hooren niet,
zij hebben eenen neus, maar zij ruiken niet;	14
7 hunne handen <i>hebben zij</i> , maar tasten niet,
hunne voeten, maar gaan niet;	15

zij geven geen geluid door hunne keel.	
8 Dat die ze maken hun gelijk worden, <i>en</i> al wie op hen vertrouwt.	16
9 Israël, vertrouw gij op den HEERE, Hij is hunne <u>H</u> ulp en hun <u>S</u> child.	17
10 Gij huis Aärons, vertrouw op den HEERE; Hij is hunne <u>H</u> ulp en hun <u>S</u> child.	18
11 Gijlieden die den HEERE vreest, vertrouwt op den HEERE, Hij is hunne <u>H</u> ulp en hun <u>S</u> child.	19
12 De HEERE is onzer gedachtig geweest, Hij zal zegenen, Hij zal het huis Israëls zegenen, Hij zal het huis Aärons zegenen.	20
13 Hij zal zegenen die den HEERE vreezen, de kleinen met de grooten.	21
14 De HEERE zal <i>den zegen</i> over ulieden vermeerderen, over ulieden en over uwe kinderen.	22
15 Gijlieden zijt den HEERE gezegend, <u>D</u> ie den hemel en de aarde gemaakt heeft.	23
16 Aangaande den hemel, de hemel is des HEEREN; maar de aarde heeft Hij der menschen kinderen gegeven.	24
17 De dooden zullen den HEERE niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald zijn;	25
18 maar wij zullen den HEERE loven van nu aan tot in eeuwigheid. Hallelujah.	26

Psalm 116:

LXX + Vulgaat 114
[Halleluja]

- Ik heb lief,
want de HEERE hoort mijne stem,
mijne smeekingen;
- want Hij neigt Zijn oor tot mij,
dies ik *Hem* in mijne dagen zal aanroepen.
- De banden des doods hadden mij omvangen,
en de angsten der hel hadden mij getroffen;
ik vond benauwdheid en droefenis.
- Maar ik riep den Naam des HEEREN aan,
zeggende: "Och HEERE, bevrijd mijne ziel."
- De HEERE is genadig en rechtvaardig,
en onze God is ontfermend.
- De HEERE bewaart de eenvoudigen;
ik was uitgeteerd,
doch Hij heeft mij verlost.
- Mijne ziele, keer weder tot uwe ruste,
want de HEERE heeft aan u welgedaan.
- Want Gij, HEERE, hebt mijne ziel gered van den dood,
mijne oogen van tranen,
mijnen voet van aanstoot.
- Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEEREN,
in de landen der levenden.

[Vervolg Psalm 116]

LXX + Vulgaat 115
[Halleluja]

- Ik heb geloofd, daarom sprak ik;
ik ben zeer bedrukt geweest.

(1)

- 11 Ik zeide in mijn haasten: (2)
 "Alle menschen zijn leugenaars."
- 12 Wat zal ik den HEERE vergelden *voor* alle Zijne weldaden aan mij *bewezen*? (3)
- 13 Ik zal den beker der verlossingen opnemen (4)
 en den Naam des HEEREN aanroepen.
- 14 Mijne geloften zal ik den HEERE betalen, (5)
 nu,
 in de tegenwoordigheid van al Zijn volk.
- 15 Kostelijk is in de oogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenooten. (6)
- 16 Och HEERE, zekerlijk ik ben Uw knecht, (7)
 ik ben Uw knecht,
 een zoon Uwer dienstmaagd;
 Gij hebt mijne banden losgemaakt.
- 17 Ik zal U offeren eene offerande van dankzegging, (8)
 en den Naam des HEEREN aanroepen.
- 18 Ik zal mijne geloften den HEERE betalen, (9)
 nu,
 in de tegenwoordigheid van al Zijn volk;
- 19 in de voorhoven van het huis des HEEREN, (10)
 in het midden van u,
 o Jeruzalem.
 Hallelujah.

Psalm 117:

LXX + Vulgaat 116

[Halleluja]

- 1 Looft den HEERE alle heidenen,
 prijst Hem alle natiën;
- 2 want Zijne goedertierenheid is geweldig over ons,
 en de waarheid des HEEREN is in eeuwigheid.
 Hallelujah.

Psalm 118:

LXX + Vulgaat 117

[Halleluja]

- 1 Looft den HEERE, want Hij is goed,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.
- 2 Dat Israël nu zegge,
 dat Zijne goedertierenheid in eeuwigheid is.
- 3 Het huis Aärons zegge nu,
 dat Zijne goedertierenheid in eeuwigheid is.
- 4 Dat degenen, die den HEERE vreezen,
 nu zeggen,
 dat Zijne goedertierenheid in eeuwigheid is.
- 5 Uit de benauwdheid heb ik den HEERE aangeropen:
 de HEERE heeft mij verhoord,
stellende mij in de ruimte.
- 6 De HEERE is bij mij,
 ik zal niet vreezen:
 wat zal mij een mensch doen?
- 7 De HEERE is bij mij onder degenen,
 die mij helpen,
 daarom zal ik *mijnen lust* zien, aan degenen, die mij haten.
- 8 Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen,
 dan op den mensch te vertrouwen;
- 9 het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen,
 dan op prinsen te vertrouwen.

- 10 Alle heidenen hadden mij omringd:
het is in den Naam des HEEREN,
dat ik hen verhouwen heb.
- 11 Zij hadden mij omringd,
ja, zij hadden mij omringd:
het is in den Naam des HEEREN,
dat ik hen verhouwen heb.
- 12 Zij hadden mij omringd als bijen,
zij zijn uitgebluscht als een doornenvuur:
het is in den Naam des HEEREN,
dat ik hen verhouwen heb.
- 13 Gij hadt mij zeer hard gestooten,
tot vallens toe,
maar de HEERE heeft mij geholpen.
- 14 De HEERE is mijne Sterkte en psalm,
want Hij is mij tot heil geweest.
- 15 In de tenten der rechtvaardigen is eene stem des gejuichs en des heils,
de rechterhand des HEEREN doet krachtige daden.
- 16 De rechterhand des HEEREN is verhoogd,
de rechterhand des HEEREN doet krachtige daden.
- 17 Ik zal niet sterven,
maar leven,
en ik zal de werken des HEEREN vertellen.
- 18 De HEERE heeft mij wel hard gekastijd,
maar Hij heeft mij ter dood niet overgegeven.
- 19 Doet mij de poorten der gerechtigheid open,
ik zal daardoor ingaan,
ik zal den HEERE loven.
- 20 Dit is de poort des HEEREN,
door welke de rechtvaardigen zullen ingaan.
- 21 Ik zal U loven,
omdat Gij mij verhoord hebt,
en mij tot heil geweest zijt.
- 22 De steen, *dien* de bouwlieden verworpen hadden,
is tot een hoofd des hoeks geworden;
- 23 dit is van den HEERE geschied,
en het is wonderlijk in onze oogen.
- 24 Dit is de dag, *dien* de HEERE gemaakt heeft,
laat ons op denzelfden ons verheugen
en verblijd zijn.
- 25 Och HEERE, geef nu heil,
och HEERE geef nu voorspoed.
- 26 Gezegend zij hij,
die daar komt in den Naam des HEEREN.
Wij zegenen ulieden uit het huis des HEEREN.
- 27 De HEERE is God,
Die ons licht gegeven heeft.
Bindt het feestoffe*r* met touwen tot aan de hoornen des altaars.
- 28 Gij zijt mijn God,
daarom zal ik U loven;
o mijn God, ik zal U verhoogen.
- 29 Looft den HEERE,
want Hij is goed,
want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.

Psalm 119

LXX + Vulgaat 118

[Halleluja]

[x] *Alef.*

- 1 Welgelukzalig zijn de oprechten van wandel,
die in de Wet des HEEREN gaan.
- 2 Welgelukzalig zijn zij,
die Zijne getuigenissen onderhouden,
die Hem van ganscher harte zoeken;
- 3 ook geen onrecht werken,
maar wandelen in Zijne wegen.
- 4 HEERE, Gij hebt geboden,
dat men Uwe bevelen zeer bewaren zal.
- 5 Och dat mijne wegen gericht werden
om Uwe inzettingen te bewaren!
- 6 Dan zoude ik niet beschaamd worden,
wanneer ik merken zoude op alle Uwe geboden.
- 7 Ik zal U loven in oprechtheid des harten,
als ik de rechten Uwer gerechtigheid geleerd zal hebben.
- 8 Ik zal Uwe inzettingen bewaren,
verlaat mij niet al te zeer.

[z] *Beth.*

- 9 Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden?
Als hij *dat* houdt naar Uw Woord.
- 10 Ik zoek U met mijn geheele hart:
laat mij van Uwe geboden niet afdwalen.
- 11 Ik heb Uwe rede in mijn hart verborgen,
opdat ik tegen U niet zondigen zoude.
- 12 HEERE, Gij zijt gezegend;
leer mij Uwe inzettingen.
- 13 Ik heb met mijne lippen verteld alle de rechten Uws monds.
- 14 Ik ben vroolijker in den weg Uwer getuigenissen,
dan over allen rijkdom.
- 15 Ik zal Uwe bevelen overdenken
en op Uwe paden letten.
- 16 Ik zal mijzelven vermaken in Uwe inzettingen,
Uw Woord zal ik niet vergeten.

[z] *Gimel.*

- 17 Doe wèl bij Uwen knecht,
dat ik leve
en Uw Woord beware.
- 18 Ontdek mijne oogen,
dat ik aanschouwe de wonderen van Uwe Wet.
- 19 Ik ben een vreemdeling op de aarde,
verberg Uwe geboden voor mij niet.
- 20 Mijn ziel is verbroken
vanwege het verlangen naar Uwe oordelen te aller tijd.
- 21 Gij scheldt de vervloekte hoovaardigen,
die van Uwe geboden afdwalen.
- 22 Wentel vàn mij versmaadheid en verachting,
want ik heb Uwe getuigenissen onderhouden.
- 23 *Als* zelfs de vorsten zittende tegen mij gesproken hebben,
heeft Uw knecht Uwe inzettingen betracht.
- 24 Ook zijn Uwe getuigenissen mijne vermakingen *en* mijne raadslieden.

[7] *Daleth.*

- 25 Mijne ziel kleeft aan het stof:
maak mij levend naar Uw Woord.
- 26 Ik heb U mijne wegen verteld,
en Gij hebt mij verhoord;
leer mij Uwe inzettingen.
- 27 Geef mij den weg Uwer bevelen te verstaan,
opdat ik Uwe wonderen betrachte.
- 28 Mijne ziel druipt weg van treurigheid;
richt mij op naar Uw Woord.
- 29 Wend van mij den weg der valscheid,
en verleen mij genadiglijk Uwe Wet.
- 30 Ik heb verkoren den weg der waarheid,
Uwe rechten heb ik mij voorgesteld.
- 31 Ik kleef vast aan Uw getuigenissen;
o HEERE, beschaam mij niet.
- 32 Ik zal den weg Uwer geboden loopen,
als Gij mijn harte verwijdt zult hebben.

[7] *Hé.*

- 33 HEERE, leer mij den weg Uwer inzettingen,
en ik zal hem houden ten einde toe.
- 34 Geef mij het verstand,
en ik zal Uwe wet houden,
ja,
ik zal ze onderhouden met ganscher harte.
- 35 Doe mij treden op het pad Uwer geboden,
want daarin heb ik lust.
- 36 Neig mijn harte tot Uwe getuigenissen,
en niet tot gierigheid.
- 37 Wend mijne oogen af,
dat zij geen ijdelheid zien;
maak mij levend door Uwe wegen.
- 38 Bevestig Uwe toezegging aan Uwen knecht,
die Uwe vreeze toegedaan is.
- 39 Wend mijne smaadheid af,
die ik vreeze,
want Uwe rechten zijn goed.
- 40 Zie,
ik heb eene begeerte tot Uwe bevelen,
maak mij levend door Uwe gerechtigheid.

[1] *Vau.*

- 41 En dat mij Uwe goedertierenheden overkomen,
o HEERE,
Uw heil,
naar Uwe toezegging;
- 42 opdat ik mijnen smader wat hebbe te antwoorden,
want ik vertrouw op Uw Woord.
- 43 En ruk het woord der waarheid van mijnen mond niet al te zeer,
want ik hoop op Uwe rechten.
- 44 Zoo zal ik Uwe wet steeds onderhouden,
eeuwiglijk en altoos.
- 45 En ik zal wandelen in de ruimte,
omdat ik Uwe bevelen gezocht heb.
- 46 Ook zal ik voor koningen spreken van Uwe getuigenissen,
en mij niet schamen.
- 47 En ik zal mij vermaken in Uwe geboden,
die ik liefheb.

48 En ik zal mijne handen opheffen naar Uwe geboden,
die ik liefheb,
en ik zal Uwe inzettingen betrachten.

[r] *Zain.*

49 Gedenk des woords tot Uwen knecht *gesproken*,
op hetwelk Gij mij hebt doen hopen.
50 Dit is mijn troost in mijne ellende,
want Uwe toezegging heeft mij levend gemaakt.
51 De hoovaardigen hebben mij bovenmate zeer bespot,
nochtans ben ik van Uwe Wet niet geweken.
52 Ik heb gedacht, o HEERE, aan Uwe oordeelen van ouds af,
en heb mij getroost.
53 Groote beroering heeft mij bevangen vanwege de goddeloozen,
die Uwe wet verlaten.
54 Uwe inzettingen zijn mij gezongen geweest
ter plaatse mijner vreemdelingschappen.
55 HEERE, des nachts ben ik aan Uwen Naam gedachtig geweest,
en heb Uwe Wet bewaard.
56 Dat is mij geschied,
omdat ik Uwe bevelen bewaard heb.

[r] *Chet.*

57 De HEERE is mijn deel,
ik heb gezegd,
dat ik Uwe woorden zal bewaren.
58 Ik heb Uw aanschijn ernstiglijk gebeden van ganscher harte,
wees mij genadig naar Uwe toezegging.
59 Ik heb mijne wegen bedacht,
en heb mijne voeten gekeerd tot Uwe getuigenissen.
60 Ik heb gehaast
en niet verzaagd Uwe geboden te onderhouden.
61 De goddelooze hoopen hebben mij beroofd,
nochtans heb ik Uwe Wet niet vergeten.
62 Te middernacht sta ik op,
om U te loven voor de rechten Uwer gerechtigheid.
63 Ik ben een gezel van allen,
die U vreezen,
en van hen,
die Uwe bevelen onderhouden.
64 HEERE, de aarde is vol van Uwe goedertierenheid;
leer mij Uwe inzettingen.

[v] *Teth.*

65 Gij hebt bij Uwen knecht goed gedaan, HEERE,
naar Uw Woord.
66 Leer mij een goeden zin en wetenschap,
want ik heb aan Uwe geboden geloofd.
67 Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik,
maar nu onderhoud ik Uw Woord.
68 Gij zijt goed en goeddoende;
leer mij Uwe inzettingen.
69 De hoovaardigen hebben leugens tegen mij gestoffeerd,
doch ik bewaar Uwe bevelen van ganscher harte.
70 Hun hart is vet als smeer,
maar ik heb vermaak *in* Uwe wet.
71 Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest,
opdat ik Uwe inzettingen leerde.

72 De wet Uws monds is mij beter dan duizenden van goud of zilver.

[⁶] *Jod.*

- 73 Uwe handen hebben mij gemaakt en bereid;
maak mij verstandig,
opdat ik Uwe geboden leere.
- 74 Die U vreezen,
zullen mij aanzien en zich verblijden,
omdat ik op Uw Woord gehoopt heb.
- 75 Ik weet, HEERE, dat Uwe gericht de gerechtigheid zijn,
en dat Gij mij uit getrouwheid verdrukt hebt.
- 76 Laat toch Uwe goedertierenheid zijn om mij te troosten,
naar Uwe toezegging aan Uwen knecht.
- 77 Laat mij Uwe barmhartigheden overkomen,
opdat ik leve;
want Uwe wet is al mijne vermaking.
- 78 Laat de hoovaardigen beschaamd worden,
omdat zij mij met leugen nedergestooten hebben;
doch ik betracht Uwe geboden.
- 79 Laat hen tot mij keeren, die U vreezen,
en die Uwe getuigenissen kennen.
- 80 Laat mijn harte oprecht zijn tot Uwe inzettingen,
opdat ik niet beschaamd worde.

[⁵] *Kaf.*

- 81 Mijne ziel is bezweken van verlangen naar Uw heil,
op Uw Woord heb ik gehoopt.
- 82 Mijne oogen zijn bezweken van verlangen naar Uwe toezegging,
terwijl ik zeide:
"Wanneer zult Gij mij vertroosten?"
- 83 Want ik ben geworden als een lederen zak in den rook;
doch Uwe inzettingen heb ik niet vergeten.
- 84 Hoevele zullen de dagen Uws knechts zijn?
Wanneer zult Gij recht doen over mijne vervolgers?
- 85 De hoovaardigen hebben mij putten gegraven,
hetwelk niet is naar Uwe wet.
- 86 Alle Uwe geboden zijn waarheid;
zij vervolgen mij met leugen, help mij.
- 87 Zij hebben mij bijna vernietigd op de aarde,
maar ik heb Uwe bevelen niet verlaten.
- 88 Maak mij levend naar Uwe goedertierenheid,
dan zal ik de getuigenis Uws monds onderhouden.

[⁷] *Lamed.*

- 89 O HEERE, Uw Woord bestaat in eeuwigheid in de hemelen.
- 90 Uwe getrouwheid is van geslacht tot geslacht;
Gij hebt de aarde vast gemaakt,
en zij blijft staan;
- 91 naar Uwe ordonantiën blijven zij *nog* heden staan,
want zij allen zijn Uwe knechten.
- 92 Indien Uwe wet niet ware geweest al mijne vermaking,
ik ware in mijnen druk al lang vergaan.
- 93 Ik zal Uwe bevelen in eeuwigheid niet vergeten,
want door dezelve hebt Gij mij levend gemaakt.
- 94 Ik ben Uwe, behoud mij,
want ik heb Uwe bevelen gezocht.
- 95 De goddeloozen hebben op mij gewacht om mij te doen vergaan;
ik neem acht op Uwe getuigenissen.

96 Aan alle volmaaktheid heb ik een einde gezien,
maar Uw gebod is zeer wijd.

[72] *Mem.*

97 Hoe lief heb ik Uwe wet!
Zij is mijne betrachting den ganschen dag;
98 zij maakt mij door Uwe geboden wijzer dan mijne vijanden zijn,
want zij is in eeuwigheid bij mij.
99 Ik ben verstandiger dan alle mijne leeraars,
omdat Uwe getuigenissen mijne betrachting zijn;
100 ik ben voorzichtiger dan de ouden,
omdat ik Uwe bevelen bewaard heb.
101 Ik heb mijne voeten geweerd van alle kwade paden,
opdat ik Uw Woord zoude onderhouden.
102 Ik ben niet geweken van Uwe rechten,
want Gij hebt mij geleerd.
103 Hoe zoet zijn Uwe redenen mijn gehemelte geweest,
meer dan honig mijnen mond.
104 Uit Uwe bevelen krijg ik verstand,
daarom haat ik alle leugenpaden.

[3] *Nun.*

105 Uw Woord is eene lamp voor mijnen voet
en een licht voor mijn pad.
106 Ik heb gezworen
en zal het bevestigen,
dat ik onderhouden zal de rechten Uwer gerechtigheid.
107 Ik ben gansch zeer verdrukt:
HEERE, maak mij levend naar Uw Woord.
108 Laat U toch, o HEERE, welgevallen de vrijwillige offeranden mijns monds,
en leer mij Uwe rechten.
109 Mijne ziel is geduriglijk in mijne hand,
nochtans vergeet ik Uwe Wet niet;
110 de goddeloozen hebben mij eenen strik gelegd,
nochtans ben ik niet afgedwaald van Uwe bevelen:
111 ik heb Uwe getuigenissen genomen tot eene eeuwige erve,
want zij zijn mijns harten vroolijkheid;
112 ik heb mijn harte geneigd om Uwe inzettingen eeuwiglijk te doen,
ten einde toe.

[5] *Samech.*

113 Ik haat de kwade ranken,
maar heb Uwe wet lief.
114 Gij zijt mijne Schuilplaats en mijn Schild;
op Uw Woord heb ik gehoopt.
115 Wijkt van mij gij boosdoeners,
dat ik de geboden mijns Gods moge bewaren.
116 Ondersteun mij naar Uwe toezegging,
opdat ik leve;
en laat mij niet beschaamd worden over mijne hope.
117 Ondersteun mij, zoo zal ik behouden zijn,
dan zal ik mij steeds in Uwe inzettingen vermaken.
118 Gij vertreedt alle degenen,
die van Uwe inzettingen afdwalen,
want hun bedrog is leugen.
119 Gij doet alle goddeloozen der aarde weg *als* schuim,
daarom heb ik Uwe getuigenissen lief.
120 *Het haar* mijns vleesch is te berge gerezen van verschrikking voor U,

en ik heb gevreesd voor Uwe oordeelen.

[v] *Ain.*

- 121 Ik heb recht en gerechtigheid gedaan;
geef mij niet over aan mijne onderdrukkers.
- 122 Wees borg voor Uwen knecht ten goede;
laat de hoovaardigen mij niet onderdrukken.
- 123 Mijne oogen zijn bezweken van verlangen naar Uw heil
en naar de toezegging Uwer rechtvaardigheid.
- 124 Doe bij Uwen knecht naar Uwe goedertierenheid,
en leer mij Uwe inzettingen.
- 125 Ik ben Uw knecht, maak mij verstandig,
en ik zal Uwe getuigenissen kennen.
- 126 Het is tijd voor den HEERE, dat Hij werke,
want zij hebben Uwe Wet verbroken;
- 127 daarom heb ik Uwe geboden lief,
meer dan goud,
ja, meer dan het fijnste goud.
- 128 Daarom heb ik alle Uwe bevelen van alles voor recht gehouden;
maar alle valsche pad heb ik gehaat.

[v] *Pé.*

- 129 Uwe getuigenissen zijn wonderbaar,
daarom bewaart ze mijne ziele.
- 130 De opening Uwer Woorden geeft licht,
de eenvoudigen verstandig makende.
- 131 Ik heb mijnen mond wijd opengedaan,
en gehijgd,
want ik heb verlangd naar Uwe geboden.
- 132 Zie mij aan,
wees mij genadig,
naar het recht van degenen,
die Uwen Naam beminnen.
- 133 Maak mijne voetstappen vast in Uw Woord,
en laat geene ongerechtigheid over mij heerschen.
- 134 Verlos mij van des menschen overlast,
en ik zal Uwe bevelen onderhouden.
- 135 Doe Uw aangezicht lichten over Uwen knecht,
en leer mij Uwe inzettingen.
- 136 Waterbeken vlieten af uit mijne oogen,
omdat zij Uwe Wet niet onderhouden.

[v] *Tsade.*

- 137 HEERE, Gij zijt rechtvaardig,
en elkeen Uwer oordeelen is recht.
- 138 Gij hebt de gerechtigheid Uwer getuigenissen
en de waarheid hoogelijk geboden.
- 139 Mijn ijver heeft mij doen vergaan,
omdat mijne wederpartijders Uwe Woorden vergeten hebben.
- 140 Uw Woord is zeer gelouterd,
en Uw knecht heeft het lief.
- 141 Ik ben klein en veracht,
doch Uwe bevelen vergeet ik niet.
- 142 Uwe gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid
en Uwe Wet is de Waarheid.
- 143 Benauwdheid en angst hebben mij getroffen,
doch Uwe geboden zijn mijne vermaking.
- 144 De gerechtigheid Uwer getuigenissen is in eeuwigheid;

doe ze mij verstaan,
zoo zal ik leven.

[p] *Kof.*

- 145 Ik heb van ganscher harte geroepen:
"Verhoor mij, o HEERE,
ik zal Uwe inzettingen bewaren."
146 Ik heb U aangeropen,
verlos mij,
en ik zal Uwe getuigenissen onderhouden.
147 Ik ben de *morgenschemering* voorgekomen
en heb geschrei gemaakt;
op Uw Woord heb ik gehoopt.
148 Mijne oogen komen de *nachtwaken* vóór
om Uwe rede te betrachten.
149 Hoor mijne stem naar Uwe goedertierenheid, o HEERE,
maak mij levend naar Uw recht.
150 Die kwade praktijken najagen genaken *mij*,
zij wijken verre van Uwe wet.
151 *Maar* Gij, HEERE, zijt nabij,
en alle Uwe geboden zijn waarheid.
152 Van ouds heb ik geweten van Uwe getuigenissen,
dat Gij ze in eeuwigheid gegrond hebt.

[r] *Resch.*

- 153 Zie mijne ellende aan,
en help mij uit,
want Uwe wet heb ik niet vergeten.
154 Twist mijne twistzaak
en verlos mij;
maak mij levend naar Uwe toezegging.
155 Het heil is verre van de goddeloozen,
want zij zoeken Uwe inzettingen niet.
156 HEERE, Uwe barmhartigheden zijn vele;
maak mij levend naar Uwe rechten.
157 Mijne vervolgers en mijne wederpartijders zijn vele,
maar van Uwe getuigenissen wijk ik niet.
158 Ik heb gezien degenen,
die trouwelooslijk handelen,
en het verdroot mij,
dat zij Uw Woord niet onderhielden.
159 Zie áán, dat ik Uwe bevelen liefheb;
o HEERE, maak mij levend naar Uwe goedertierenheid.
160 Het begin Uws Woords is waarheid,
en in eeuwigheid is al het recht Uwer gerechtigheid.

[w] *Schin.*

- 161 De vorsten hebben mij vervolgd zonder oorzaak,
maar mijn hart heeft gevreesd voor Uw Woord.
162 Ik ben vroolijk over Uwe toezegging,
als één die eenen grooten buit vindt.
163 Ik haat de valscheit
en heb er eenen gruwel van,
maar Uwe Wet heb ik lief.
164 Ik loof U zevenmaal 's daags
over de rechten Uwer gerechtigheid.
165 Die Uwe wet beminnen hebben grooten vrede,
en zij hebben geen aanstoot.

- 166 O HEERE, ik hoop op Uw heil
en doe Uwe geboden.
- 167 Mijne ziele onderhoudt Uwe getuigenissen,
en ik heb ze zeer lief.
- 168 Ik onderhoud Uwe bevelen en Uwe getuigenissen,
want alle mijne wegen zijn vóór U.

[n] *Thau.*

- 169 O HEERE, laat mijn geschrei voor Uw aanschijn genaken,
maak mij verstandig naar Uw Woord.
- 170 Laat mijn smeeken voor Uw aanschijn komen,
red mij naar Uwe toezegging.
- 171 Mijne lippen zullen Uwen lof overvloediglijk uitstorten,
als Gij mij Uwe inzettingen zult geleerd hebben.
- 172 Mijne tong zal sprake houden van Uwe rede,
want alle Uwe geboden zijn rechtvaardigheid.
- 173 Laat Uwe hand mij te hulpe komen,
want ik heb Uwe bevelen verkoren.
- 174 O HEERE, ik verlang naar Uw heil,
en Uwe Wet is al mijne vermaking.
- 175 Laat mijne ziele leven,
en zij zal U loven,
en laat Uwe rechten mij helpen.
- 176 Ik heb gedwaald als een verloren schaap:
zoek Uwen knecht,
want Uwe geboden heb ik niet vergeten.

Psalm 120:

LXX + Vulgaat 119

- 1 Een lied hammaäloth.

- Ik heb tot den HEERE geroepen in mijne benauwdheid,
en Hij heeft mij verhoord.
- 2 O HEERE, red mijne ziel van de valsche lippen,
van de bedrieglijke tong.
- 3 Wat zal U de bedrieglijke tong geven,
of wat zal zij U toevoegen?
- 4 Scherpe pijlen eens machtigen,
mitsgaders gloeiende jeneverkolen.
- 5 O wee mij, dat ik een vreemdeling ben *in* Mesech,
dat ik in de tenten Kedars woon.
- 6 Mijne ziel heeft lang gewoond bij degenen,
die den vrede haten.
- 7 Ik ben vreedzaam;
maar als ik spreek,
zij zijn aan den oorlog.

Psalm 121:

LXX + Vulgaat 120

- 1 Een lied hammaäloth.

- Ik hef mijne oogen op naar de bergen,
van waar mijne hulpe komen zal.
- 2 Mijne hulpe is van den HEERE,
Die hemel en aarde gemaakt heeft.

- 3 Hij zal uwen voet niet laten wankelen,
uw Bewaarder zal niet sluimeren.
- 4 Zie, de Bewaarder Israëls zal niet sluimeren noch slapen.
- 5 De HEERE is uw Bewaarder,
de HEERE is uwe Schaduw aan uwe rechterhand.
- 6 De zon zal u des daags niet steken
noch de maan des nachts.
- 7 De HEERE zal u bewaren van alle kwaad,
uwe ziel zal Hij bewaren.
- 8 De HEERE zal uwen uitgang en uwen ingang bewaren
van nu aan tot in eeuwigheid.

Psalm 122:

LXX + Vulgaat 121

- 1 Een lied hammaäloth,
van David.

Ik verblijd mij in degenen,
die tot mij zeggen:

"Wij zullen in het huis des HEEREN gaan;

- 2 onze voeten zijn staande in uwe poorten, o Jeruzalem."
- 3 Jeruzalem is gebouwd als eene stad,
die wèl samengevoegd is;
- 4 waarheen de stammen opgaan,
de stammen des HEEREN,
tot de getuigenis Israëls,
om den Naam des HEEREN te danken.
- 5 Want dáár zijn de stoelen des gericht's gezet,
de stoelen des huizes Davids.
- 6 Bidt om den vrede van Jeruzalem;
wèl moeten zij varen,
die u beminnen.
- 7 Vrede zij in uwe vesting,
welvaart in uwe paleizen.
- 8 Om mijner broederen en mijner vrienden wil zal ik nu spreken:
vrede zij in u.
- 9 Om des huizes des HEEREN onzes Gods wil zal ik het goede voor u zoeken.

Psalm 123:

LXX + Vulgaat 122

- 1 Een lied hammaäloth.

Ik hef mijne oogen op tot U,
Die in de hemelen zit.

- 2 Zie, gelijk de oogen der knechten zijn op de hand hunner heeren,
gelijk de oogen der dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw,
alzóó zijn onze oogen op den HEERE onzen God,
totdat Hij ons genadig zij.
- 3 Wees ons genadig, o HEERE,
wees ons genadig,
want wij zijn der verachting veel te zat,
- 4 onze ziel is veel te zat des spots der weelderigen,
der verachting der hoovaardigen.

Psalm 124:

LXX + Vulgaat 123

- 1 Een lied hammaäloth,
van David.

Ten ware de HEERE, Die bij ons geweest is,
(zegge nu Israël),

- 2 ten ware de HEERE, Die bij ons geweest is,
als de menschen tegen ons opstonden,
- 3 zoo zouden zij ons levend verslonden hebben,
als hun toorn tegen ons uitstak;
- 4 zoo zouden ons de wateren overloopen hebben,
een stroom zoude over onze ziel gegaan zijn;
- 5 zoo zouden de stoute wateren over onze ziel gegaan zijn.
- 6 De HEERE zij geloofd,
Die ons in hunne tanden niet heeft overgegeven tot eenen roof.
- 7 Onze ziel is ontkomen als een vogel uit den strik des vogelvangers;
de strik is gebroken,
en wij zijn ontkomen.
- 8 Onze hulpe is in den Naam des HEEREN,
Die hemel en aarde gemaakt heeft.

Psalm 125:

LXX + Vulgaat 124

- 1 Een lied hammaäloth.

Die op den HEERE vertrouwen, zijn als de berg Sions,
die niet wankelt, *maar* blijft in eeuwigheid.

- 2 Rondom Jeruzalem zijn bergen:
alzóó is de HEERE rondom Zijn volk van nu aan tot in eeuwigheid.
- 3 Want de schepter der goddeloosheid zal niet rusten op het lot der rechtvaardigen,
opdat de rechtvaardigen hunne handen niet uitstrekken tot onrecht.
- 4 HEERE, doe den goeden wèl,
en dengenen die oprecht zijn in hunne harten.
- 5 Maar die zich neigen *tot* hunne kromme wegen,
die zal de HEERE weg doen gaan met de werkers der ongerechtigheid.
Vrede zal over Israël zijn.

Psalm 126:

LXX + Vulgaat 125

- 1 Een lied hammaäloth.

Als de HEERE de gevangenen Sions wederbracht,
waren wij gelijk degenen, die droomen.

- 2 Toen werd onze mond vervuld met lachen,
en onze tong met gejuich:
toen zeide men onder de heidenen:
"De HEERE heeft groote dingen aan dezen gedaan."
- 3 De HEERE heeft groote dingen bij ons gedaan:
dies zijn wij verblijd.
- 4 O HEERE, wend onze gevangenis,
gelijk waterstroomen in het Zuiden.
- 5 Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien.
- 6 Die het zaad draagt, dat men zaaien zal,
gaat al gaande en weenende:

maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen,
dragende zijne schoven.

Psalm 127:

LXX + Vulgaat 126

- 1 Een lied hammaäloth,
van Salomo.

Zoo de HEERE het huis niet bouwt,
te vergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan;
zoo de HEERE de stad niet bewaart,
te vergeefs waakt de wachter.

- 2 Het is te vergeefs,
dat gijlieden vroeg opstaat,
laat opblijft,
eet het brood der smarten:
het is alzoo,
dat Hij het Zijnen beminden *als in* den slaap geeft.
- 3 Zie,
de kinderen zijn een erfdeel des HEEREN,
de vrucht des schoots is eene belooning.
- 4 Gelijk de pijlen zijn in de hand eens helds,
zoodanig zijn de zonen der jeugd.
- 5 Welgelukzalig is de man,
die zijnen pijlkoker met dezelve gevuld heeft,
zij zullen niet beschaamd worden,
als zij met de vijanden spreken zullen in de poort.

Psalm 128:

LXX + Vulgaat 127

- 1 Een lied hammaäloth.

Welgelukzalig is een iegelijk,
die den HEERE vreest,
die in Zijne wegen wandelt.

- 2 Want gij zult eten den arbeid uwer handen;
welgelukzalig zult gij zijn,
en het zal u wèl gaan.
- 3 Uwe huisvrouw zal wezen als een vruchtbare wijnstok aan de zijden uws huizes,
uwe kinderen als olijfplanten rondom uwe tafel.
- 4 Zie,
alzóó zal zekerlijk die man gezegend worden,
die den HEERE vreest.
- 5 De HEERE zal u zegenen uit Sion,
en gij zult het goede van Jeruzalem aanschouwen alle de dagen uws levens;
- 6 en gij zult uwe kindskinderen zien.
Vrede over Israël.

Psalm 129:

LXX + Vulgaat 128

- 1 Een lied hammaäloth.

Zij hebben mij dikwijls benauwd van mijn jeugd af,
zegge nu Israël,

- 2 zij hebben mij dikwijls van mijne jeugd af benauwd:
evenwel hebben zij mij niet overmocht.
- 3 Ploegers hebben op mijn rug geploegd,
zij hebben hunne voren lang getrokken.
- 4 De HEERE, die rechtvaardig is,
heeft de touwen der goddeloozen afgehouden.
- 5 Laat hen beschaamd en achterwaarts gedreven worden,
allen die Sion haten.
- 6 Laat hen worden als gras op de daken,
hetwelk verdort,
eer men het uittrekt,
- 7 waarmede de maaier zijne hand niet vult,
noch de garvenbinder zijnen arm,
- 8 en die voorbijgaan niet zeggen:
"De zegen des HEEREN zij bij u,
wij zegenen ulieden in den Naam des HEEREN."

Psalm 130:

LXX + Vulgaat 129

- 1 Een lied hammaäloth.

Uit de diepten roep ik tot U, o HEERE:

- 2 HEERE, hoor naar mijne stem,
laat Uwe ooren opmerkzaam zijn op de stem mijner smeekingen.
- 3 Zoo Gij, HEERE, de ongerechtigheden gadeslaat,
Heere, wie zal bestaan?
- 4 Maar bij U is vergeving,
opdat Gij gevreesd wordt.
- 5 Ik verwacht den HEERE,
mijne ziel verwacht,
en ik hoop op Zijn Woord.
- 6 Mijne ziel *wacht* op den HEERE,
meer dan de wachters op den morgen,
de wachters op den morgen.
- 7 Israël hope op den HEERE;
want bij den HEERE is goedertierenheid,
en bij Hem is veel verlossing,
- 8 en Hij zal Israël verlossen van alle zijne ongerechtigheden.

Psalm 131:

LXX + Vulgaat 130

- 1 Een lied hammaäloth,
van David.

O HEERE,
mijn hart is niet verheven
en mijne oogen zijn niet hoog,
ook heb ik niet gewandeld in *dingen*, mij te groot en te wonderlijk.

- 2 Zoo ik mijne ziel niet heb gezet en stil gehouden,
gelijk een gespeend kind bij zijne moeder!
Mijne ziel is als een gespeend kind in mij.
- 3 Israël hope op den HEERE van nu aan tot in eeuwigheid.

Psalm 132:

LXX + Vulgaat 131

1 Een lied hammaäloth.

- O HEERE,
gedenk aan David,
aan al zijn lijden;
- 2 dat hij den HEERE gezworen heeft,
den Machtige Jakobs gelofte gedaan heeft, *zeggende:*
- 3 "Zoo ik in de tent mijns huizes inga,
zoo ik op de koets van mijn bed klim,
- 4 zoo ik mijnen oogen slaap geve,
mijnen oogleden sluimering,
- 5 totdat ik voor den HEERE eene plaats gevonden zal hebben,
woningen voor den Machtige Jakobs!"
- 6 Zie,
wij hebben van haar gehoord in Efratha,
wij hebben haar gevonden in de velden van Jaär.
- 7 Wij zullen in Zijne woningen ingaan,
wij zullen ons nederbuigen voor de voetbank Zijner voeten.
- 8 Sta òp, HEERE, tot Uwe ruste,
Gij en de ark Uwer sterkte.
- 9 Dat Uwe Priesters bekleed worden met gerechtigheid,
en dat Uwe gunstgenooten juichen.
- 10 Weer het aangezicht Uws gezalfden niet af,
om Davids Uws knechten wil.
- 11 De HEERE heeft David de waarheid gezworen,
waarvan Hij niet wijken zal, *zeggende:*
"Van de vrucht uws lijfs zal Ik op uwen troon zetten.
- 12 Indien uwe zonen Mijn verbond zullen houden
en Mijne getuigenissen,
die Ik hun leren zal,
zoo zullen ook hunne zonen tot in eeuwigheid op uwen troon zitten."
- 13 Want de HEERE heeft Sion verkoren,
Hij heeft het begeerd tot Zijne woonplaats, *zeggende:*
- 14 "Dit is Mijne ruste tot in eeuwigheid,
hier zal Ik wonen,
want Ik heb haar begeerd.
- 15 Ik zal haren kost rijkelijk zegenen,
hare nooddruftigen zal Ik met brood verzadigen.
- 16 En hare Priesters zal Ik met heil bekleeden,
en hare gunstgenooten zullen zeer juichen.
- 17 Daar zal Ik David eenen hoorn doen uitspruiten,
Ik heb Mijnen Gezalfde eene lamp toegericht.
- 18 Ik zal zijne vijanden met schaamte bekleeden,
maar op hem zal zijne kroon bloeien."

Psalm 133:

LXX + Vulgaat 132

1 Een lied hammaäloth,
van David.

- Zie,
hoe goed en hoe liefelijk is het,
dat broeders ook te zamen wonen.
- 2 Het is gelijk de kostelijke olie op het hoofd,

- nederdalende op den baard,
den baard Aärons,
die nederdaalt tot op den zoom zijner kleederen.
- 3 Het is gelijk de dauw Hermons,
en die nederdaalt op de bergen Sions;
want de HEERE gebiedt aldaar den zegen *en* het leven tot in eeuwigheid.

Psalm 134:

LXX + Vulgaat 133

- 1 Een lied hammaäloth.
- Zie,
looft den HEERE, alle gij knechten des HEEREN,
gij die alle nachten in het huis des HEEREN staat.
- 2 Heft uwe handen op *naar* het heiligdom
en looft den HEERE.
- 3 De HEERE zegene u uit Sion,
Hij Die den hemel en de aarde gemaakt heeft.

Psalm 135:

LXX + Vulgaat 134

- 1 Hallelujah.
Prijst den Naam des HEEREN,
prijst *Hem* gij knechten des HEEREN,
- 2 gij die staat in het huis des HEEREN,
in de voorhoven des huizes onzes Gods.
- 3 Looft den HEERE,
want de HEERE is goed;
psalmzingt Zijnen Naam,
want Hij is liefelijk.
- 4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren,
Israël tot Zijn eigendom.
- 5 Want ik weet,
dat de HEERE groot is,
en dat onze HEERE boven alle goden is.
- 6 Al wat den HEERE behaagt,
doet Hij,
in de hemelen en op de aarde,
in de zeeën
en alle afgronden.
- 7 Hij doet dampen opklimmen van het einde der aarde,
Hij maakt de bliksemen met den regen,
Hij brengt den wind uit Zijne schatkameren voort.
- 8 Die de eerstgeborenen van Egypte sloeg,
van den mensch af tot het vee toe.
- 9 Hij zond teekenen en wonderen in het midden van u,
o Egypte,
tegen Farao
en tegen alle zijne knechten.
- 10 Die vele volken sloeg,
en machtige koningen doodde:
- 11 Sihon,
den koning der Amorieten,
en Og,
den koning van Basan,

- en alle de koninkrijken van Kanaän;
 12 en Hij gaf hun land ten erve,
 ten erve aan Zijn volk Israël.
 13 O HEERE, Uw Naam is in eeuwigheid;
 HEERE, Uwe gedachtenis is van geslacht tot geslacht.
 14 Want de HEERE zal Zijn volk richten,
 en het zal Hem berouwen over Zijne knechten.
 15 De afgoden der heidenen zijn zilver en goud,
 een werk van menschenhanden.
 16 Zij hebben eenen mond, maar spreken niet,
 zij hebben oogen, maar zien niet,
 17 ooren hebben zij, maar hooren niet,
 ook is er geen adem in hunnen mond.
 18 Dat die ze maken hun gelijk worden,
en allen die op hen vertrouwen.
 19 Gij huis Israëls, looft den HEERE;
 gij huis Aärons, looft den HEERE;
 20 gij huis van Levi, looft den HEERE;
 gij die den HEERE vreest, looft den HEERE.
 21 Geloofd zij de HEERE uit Sion,
 die te Jeruzalem woont.
 Hallelujah.

Psalm 136:

LXX + Vulgaat 135

- 1 Looft den HEERE,
 want Hij is goed,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.
 2 Looft den God der goden,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.
 3 Looft den Heere der heeren,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 4 Dien, die alléén groote wonderen doet,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 5 Dien, Die de hemelen met verstand gemaakt heeft,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 6 Dien, Die de aarde op het water uitgespannen heeft,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 7 Dien, Die de groote lichten heeft gemaakt,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 8 de zon tot heerschappij op den dag,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 9 de maan en de sterren tot heerschappij in den nacht,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 10 Dien, Die de Egyptenaren geslagen heeft in hunne eerstgeborenen,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
 11 en heeft Israël uit het midden van hen uitgebracht,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
 12 met eene sterke hand en met eenen uitgestreken arm,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
 13 Dien, Die de Schelfzee in deelen deelde,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
 14 en voerde Israël door het midden van dezelve,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.
 15 Hij heeft Faraó met zijn heir gestort in de Schelfzee,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;

- 16 Die Zijn volk door de woestijn geleid heeft,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
- 17 Die groote koningen geslagen heeft,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
- 18 en heeft heerlijke koningen gedood,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
- 19 Sihon, den Amorietischen koning,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
- 20 en Og, den koning van Basan,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
- 21 en heeft hun land ten erve gegeven,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
- 22 ten erve Zijnen knecht Israël,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
- 23 Die aan ons gedacht heeft in onze vernedering,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid,
- 24 en Hij heeft ons onzen tegenpartijders ontrukkt,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid;
- 25 Die aan alle vleesch spijs geeft,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.
- 26 Looft den God des hemels,
 want Zijne goedertierenheid is in eeuwigheid.

Psalm 137:

LXX + Vulgaat 136

- 1 Aan de rivieren van Babel,
 daar zaten wij,
 ook weenden wij,
 als wij dachten aan Sion.
- 2 Wij hebben onze harpen gehangen aan de wilgen,
 die daarin zijn,
- 3 als aldaar die ons gevangen hielden de woorden eens lieds van ons begeerden,
 en zij, die ons overhoop geworpen hadden, vreugd, *zeggende*:
 "Zingt ons *een* van de liederen Sions."
- 4 *Wij zeiden*: "Hoe zouden wij een lied des HEEREN zingen in een vreemd land?"
- 5 Indien ik u vergeet,
 o Jeruzalem,
 zoo vergete mijne rechterhand *zichzelve*.
- 6 Mijne tong kleve aan mijn gehemelte,
 zoo ik aan u niet gedenke,
 zoo ik Jeruzalem niet verheffe boven het hoogste mijner blijdschap.
- 7 HEERE, gedenk aan de kinderen Edoms,
 aan den dag Jeruzalems,
 die daar zeiden:
 "Ontbloot ze,
 ontbloot ze,
 tot haar fundament toe."
- 8 O dochter Babels,
 die verwoest zult worden,
 welgelukzalig zal hij zijn,
 die u uwe misdaad vergelden zal,
 die gij aan ons misdaan hebt;
- 9 welgelukzalig zal hij zijn,
 die uwe kinderkens grijpen
 en aan de steenen verpletteren zal.

Psalm 138:

LXX + Vulgaat 137

1 *Een psalm Davids:*

- Ik zal U loven met mijn geheele hart,
in de tegenwoordigheid der goden zal ik U psalmzingen.
- 2 Ik zal mij nederbuigen naar het paleis Uwer heiligheid,
en ik zal Uwen Naam loven,
om Uwe goedertierenheid
en om Uwe waarheid;
want Gij hebt vanwege Uwen ganschen Naam Uw Woord groot gemaakt.
- 3 Ten dage *als* ik riep,
zoo hebt Gij mij verhoord,
Gij hebt mij versterkt *met* kracht in mijne ziel.
- 4 Alle koningen der aarde zullen U, o HEERE, loven,
wanneer zij gehoord zullen hebben de redenen Uws monds;
- 5 en zij zullen zingen van de wegen des HEEREN;
want de heerlijkheid des HEEREN is groot.
- 6 Want de HEERE is hoog,
nochtans ziet Hij den nederige aan,
en den verhevene kent Hij van verre.
- 7 Als ik wandel in het midden der benauwdheid,
maakt Gij mij levend;
Uwe hand strekt Gij uit tegen den toorn mijner vijanden,
en Uwe rechterhand behoudt mij.
- 8 De HEERE zal het voor mij voleindigen;
Uwe goedertierenheid, HEERE, is in eeuwigheid;
laat niet varen de werken Uwer handen.

Psalm 139:

LXX + Vulgaat 138

1 Een psalm Davids,

voor den opperzangmeester.

- HEERE, Gij doorgrondt en kent mij,
- 2 Gij weet mijn zitten en mijn opstaan,
Gij verstaat van verre mijne gedachten.
- 3 Gij omringt mijn gaan en mijn liggen
en Gij zijt alle mijne wegen gewend.
- 4 Als er *nog* geen woord op mijne tong is,
zie, HEERE, Gij weet het alles.
- 5 Gij bezet mij van achteren en van voren,
en Gij zet Uwe hand op mij.
- 6 De kennis is mij te wonderbaar,
zij is hoog,
ik kan daar niet bij.
- 7 Waar zoude ik henengaan voor Uwen Geest
en waar zoude ik henenvlieden voor Uw aangezicht?
- 8 Zoo ik opvoer ten hemel,
Gij zijt dáár;
of bedde ik mij in de helle,
zie,
Gij zijt *daar*;
- 9 nam ik vleugelen des dageraads,
woonde ik aan het uiterste der zee,

- 10 ook dáár zoude Uwe hand mij geleiden,
en Uwe rechterhand zoude mij behouden.
- 11 Indien ik zeide:
"De duisternis zal mij immers bedekken,"
dan is de nacht een licht om mij.
- 12 Ook verduistert de duisternis voor U niet,
maar de nacht licht als de dag,
de duisternis is als het licht.
- 13 Want Gij bezit mijne nieren,
Gij hebt mij in mijn moeders schoot bedekt.
- 14 Ik loof U,
omdat ik op een heel vreeselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben;
wonderlijke zijn Uwe werken,
ook weet het mijne ziel zeer wel.
- 15 Mijn gebeente was voor U niet verholen,
als ik in het verborgen gemaakt ben,
en als borduursel gewrocht ben,
in de onderste deelen der aarde.
- 16 Uwe oogen hebben mijnen ongeformeerden klomp gezien,
en alle deze dingen waren in Uw boek geschreven,
de dagen, als zij geformeerd zouden worden,
toen er nog geen van die was.
- 17 Daarom, hoe kostelijk zijn mij, o God, Uwe gedachten,
hoe machtig vele zijn hare sommen!
- 18 Zoude ik ze tellen,
harer is meer dan des zands;
word ik wakker,
zoo ben ik nog bij U.
- 19 O God,
dat Gij den goddelooze ombracht;
en gij, mannen des bloeds, wijkt van mij;
- 20 die van U schandelijk spreken,
en Uwe vijanden ijdellijk verheffen.
- 21 Zoude ik niet haten, HEERE,
die U haten,
en verdriet hebben,
in degenen die tegen U opstaan?
- 22 Ik haat hen met een volkomen haat,
tot vijanden zijn zij mij.
- 23 Doorgrond mij, o God,
en ken mijn harte;
beproof mij
en ken mijne gedachten;
- 24 en zie,
of bij mij een schadelijke weg zij,
en leid mij op den eeuwigen weg.

Psalm 140:

LXX + Vulgaat 139

- 1 Een psalm Davids,
voor den opperzangmeester.
- 2 Red mij, HEERE, van den kwaden mensch,
behoed mij voor den man alles gewelds;
- 3 die veel kwaads in het hart denken,
alle dagen samenkomen om te oorlogen.

- 4 Zij scherpen hunne tong als eene slang,
heet addervergif is onder hunne lippen.
Sela.
- 5 Bewaar mij, HEERE, van de handen des goddeloozen;
behoed mij van den man alles gewelds,
van hen, die mijne voeten denken weg te stooten.
- 6 De hoovaardigen hebben mij eenen strik verborgen en koorden,
zij hebben een net uitgespreid aan de zijden des wegs,
valstrikken hebben zij mij gezet.
Sela.
- 7 Ik heb tot den HEERE gezegd:
"Gij zijt mijn God;
neem ter oore,
o HEERE,
de stem mijner smeekingen."
- 8 HEERE Heere, Sterkte mijns heils,
Gij hebt mijn hoofd bedekt ten dage der wapening.
- 9 Geef, HEERE, de begeerten des goddeloozen niet,
bevorder zijn kwaad voornemen niet:
zij zouden zich verheffen.
Sela.
- 10 Aangaande het hoofd dergenen die mij omringen,
de overlast hunner lippen overdekke hen.
- 11 Vurige kolen moeten op hen geschud worden;
Hij doe hen vallen in het vuur in diepe kuilen
dat zij niet weder opstaan.
- 12 Een man van *kwade* tong zal op de aarde niet bevestigd worden;
een boos man des gewelds dien zal men jagen totdat hij geheel verdreven is.
- 13 Ik weet dat de HEERE de rechtzaak des ellendigen
en het recht der nooddruftigen zal uitvoeren.
- 14 Gewisselijk de rechtvaardigen zullen Uwen Naam loven,
de oprechten zullen voor Uw aangezicht blijven.

Psalm 141:

LXX + Vulgaat 140

- 1 Een psalm Davids.

HEERE, ik roep U aan,
haast U tot mij,
neem mijne stem ter oore,
als ik tot U roep.
- 2 Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht,
de opheffing mijner handen *als* het avondoffer.
- 3 HEERE, zet eene wacht voor mijnen mond,
behoed de deur mijner lippen.
- 4 Neig mijn hart niet tot eene kwade zaak,
om eenigen handel in goddeloosheid te handelen met mannen,
die ongerechtigheid werken;
en dat ik niet ete van hunne lekkernijen.
- 5 De rechtvaardige sla mij,
het zal weldadigheid zijn;
en hij bestraffe mij,
het zal olie des hoofds zijn,
het zal mijn hoofd niet breken;
want nog zal ook mijn gebed *voor hen* zijn in hunne tegenspoeden.
- 6 Hunne rechters zijn aan de zijden der steenrots vrijgelaten geweest,

- en hebben gehoord mijne redenen,
dat zij aangenaam waren.
- 7 Onze beenderen zijn verstrooid aan den mond des grafes,
gelijk of iemand op de aarde *iets* gekloofd en verdeeld had.
- 8 Doch op U zijn mijne oogen, HEERE Heere,
op U betrouw ik,
ontbloomt mijne ziele niet.
- 9 Bewaar mij voor het geweld des striks, *dien* zij mij gelegd hebben,
en *voor* de valstrikken van de werkers der ongerechtigheid.
- 10 Dat de goddeloozen elk in zijn garen vallen,
te zamen totdat ik zal zijn voorbijgegaan.

Psalm 142:

LXX + Vulgaat 141

- 1 Eene onderwijzing Davids,
een gebed,
als hij in de spelonk was.
- 2 Ik riep met mijne stem tot den HEERE,
ik smeekte tot den HEERE met mijne stem;
- 3 ik stortte mijne klacht uit voor Zijn aangezicht,
ik gaf te kennen voor Zijn aangezicht mijne benauwdheid.
- 4 Als mijn geest in mij overstelpt was,
zoo hebt Gij mijn pad gekend.
Zij hebben mij eenen strik verborgen op den weg,
dien ik gaan zoude.
- 5 Ik zag uit ter rechterhand
en zie,
zoo was daar niemand, die mij kende;
daar was geen ontvlieden voor mij,
niemand zorgde voor mijne ziel.
- 6 Tot U riep ik, o HEERE,
ik zeide:
"Gij zijt mijne Toevlucht,
mijn Deel in het land der levenden.
- 7 Let op mijn geschrei,
want ik ben zeer uitgeteerd;
red mij van mijne vervolgers,
want zij zijn machtiger dan ik.
- 8 Voer mijne ziel uit de gevangenis,
om Uwen Naam te loven;
de rechtvaardigen zullen mij omringen,
wanneer Gij wèl bij mij zult gedaan hebben."

Psalm 143:

LXX + Vulgaat 142

- 1 Een psalm Davids.
- O HEERE,
hoor mijn gebed,
neig de ooren tot mijne smee kingen,
verhoor mij naar Uwe waarheid,
naar Uwe gerechtigheid;
- 2 en ga niet in het gericht met Uwen knecht,
want niemand, die leeft, zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.

- 3 Want de vijand vervolgt mijne ziel,
hij vertreedt mijn leven ter aarde,
hij legt mij in duisternissen als degenen,
die over lang dood zijn.
- 4 Daarom wordt mijn geest overstelpt in mij,
mijn hart is verbaasd in het midden van mij.
- 5 Ik gedenk aan de dagen van ouds,
ik overleg alle Uwe daden;
ik spreek bij mijzelf van de werken Uwer handen.
- 6 Ik breid mijne handen tot U,
mijne ziele is voor U als een dorstig land.
Sela.
- 7 Verhoor mij haastiglijk, HEERE,
mijn geest bezwijkt;
verberg Uw aangezicht niet van mij;
want ik zoude gelijk worden dengenegen, die in den kuil dalen.
- 8 Doe mij Uwe goedertierenheid in den morgenstond hooren,
want ik betrouw op U;
maak mij bekend den weg, dien ik te gaan heb,
want ik hef mijne ziel tot U op.
- 9 Red mij, HEERE, van mijne vijanden;
bij U schuil ik.
- 10 Leer mij Uw welbehagen doen,
want Gij zijt mijn God:
Uw goede Geest geleide mij in een effen land.
- 11 O HEERE, maak mij levend om Uws Naams wil,
voer mijne ziel uit de benauwdheid om Uwe gerechtigheid.
- 12 En roei mijne vijanden uit om Uwe goedertierenheid,
en breng hen om, allen die mijne ziel beangstigen,
want ik ben Uw knecht.

Psalm 144:

LXX + Vulgaat 143

- 1 *Een psalm Davids.*

- Gezegend zij de HEERE,
mijn Rotssteen,
Die mijne handen onderwijst ten strijde,
mijne vingers ten oorloge;
- 2 mijne Goedertierenheid
en mijn Burg,
mijn hoog Vertrek
en mijn Bevrijder voor mij,
mijn Schild
en op Wien ik betrouwe;
Die mijn volk mij onderwerpt.
 - 3 O HEERE,
wat is de mensch, dat Gij hem kent,
het kind des menschen, dat Gij het acht?
 - 4 De mensch is der ijdelheid gelijk,
zijne dagen zijn als eene voorbijgaande schaduw.
 - 5 Neig Uwe hemelen, HEERE, en daal neder;
raak de bergen aan, dat zij rooken.
 - 6 Bliksem bliksem en verstrooi ze,
zend Uwe pijlen uit en verdoe ze.
 - 7 Steek Uwe handen van de hoogte uit,

- ontzet mij
 en ruk mij uit de groote wateren,
 uit de hand der vreemden;
- 8 welker mond leugen spreekt,
 en hunne rechterhand is eene rechterhand der valschheid.
- 9 O God, ik zal U een nieuw lied zingen,
 met de luit *en* het tiensnarig instrument zal ik U psalmzingen.
- 10 Gij, Die den koningen overwinning geeft,
Die Zijnen knecht David ontzet van het booze zwaard:
- 11 ontzet mij
 en red mij van de hand der vreemden,
 welker mond leugen spreekt,
 en hunne rechterhand is eene rechterhand der valschheid.
- 12 Opdat onze zonen zijn als planten,
 welke groot geworden zijn in hunne jeugd;
 onze dochters als hoeksteen,
 uitgehouwen naar de gelijkenis van een paleis.
- 13 Dat onze winkelen vol zijnde
 den ééne voorraad na den anderen uitgeven;
 dat onze kudden bij duizenden werpen,
ja, bij tienduizenden op onze hoeven vermenigvuldigen.
- 14 Dat onze ossen welgeladen zijn,
 dat geen inbreuk,
 noch uitval,
 noch gekrijsch zij op onze straten.
- 15 Welgelukzalig is het volk, dien het alzóó gaat;
 welgelukzalig is het volk, wiens God de HEERE is.

Psalm 145:

LXX + Vulgaat 144

- 1 Een lofzang Davids.
 [א] *Alef.*
 O mijn God,
 Gij Koning,
 ik zal U verhoogen,
 en Uwen Naam loven
 in eeuwigheid
 en altoos.
- 2 [ב] *Beth.*
 Te allen dage zal ik U loven,
 en Uwen Naam prijzen
 in eeuwigheid
 en altoos.
- 3 [ג] *Gimel.*
 De HEERE is groot
 en zeer te prijzen,
 en Zijne grootheid is ondoorgrondelijk.
- 4 [ד] *Daleth.*
 Geslacht aan geslacht zal Uwe werken roemen,
 en zij zullen Uwe mogendheden verkondigen.
- 5 [ה] *Hé.*
 Ik zal uitspreken de heerlijkheid der eere Uwer majesteit,
 en Uwe wonderlijke daden.
- 6 [ו] *Vau.*
 En zij zullen vermelden de kracht Uwer vreeselijke *daden*;
 en Uwe grootheid, die zal ik vertellen.

- 7 [ז] *Zain*.
 Zij zullen de gedachtenis der grootheid Uwer goedheid overvloediglijk uitstorten,
 en zij zullen Uwe gerechtigheid met gejuich verkondigen.
- 8 [ח] *Cheth*.
 Genadig en barmhartig is de HEERE,
 lankmoedig en groot van goedertierenheid.
- 9 [ט] *Teth*.
 De HEERE is aan allen goed,
 en Zijne barmhartigheden zijn over alle Zijne werken.
- 10 [י] *Jod*.
 Alle Uwe werken, HEERE, zullen U loven,
 en Uwe gunstgenooten zullen U zegenen;
- 11 [כ] *Kaf*.
 zij zullen de heerlijkheid Uws Koninkrijks vermelden,
 en Uwe mogendheid zullen zij uitspreken:
- 12 [ל] *Lamed*.
 om des menschen kinderen Zijne mogendheden bekend te maken,
 en de eer der heerlijkheid Zijns Koninkrijks.
- 13a[מ] *Mem*.
 Uw Koninkrijk is een Koninkrijk van alle eeuwen,
 en Uwe heerschappij is in alle geslacht en geslacht.
- [13b [נ] *Nun*.
 Betrouwbaar is de HEERE in alle Zijne woorden,
 en goedertieren in alle Zijne werken.]
- 14 [ס] *Samech*.
 De HEERE ondersteunt allen die vallen,
 en Hij richt op alle gebogenen.
- 15 [ע] *Ain*.
 Aller oogen wachten op U,
 en Gij geeft hun hunne spijs te zijner tijd.
- 16 [פ] *Pé*.
 Gij doet Uwe hand open
 en verzadigt al wat daar leeft, *naar U*w welbehagen.
- 17 [צ] *Tsade*.
 De HEERE is rechtvaardig in alle Zijne wegen,
 en goedertieren in alle Zijne werken.
- 18 [ק] *Kof*.
 De HEERE is nabij allen die Hem aanroepen,
 allen die Hem aanroepen in waarheid.
- 19 [ר] *Resch*.
 Hij doet het welbehagen dergenen,
 die Hem vreezen,
 en Hij hoort hun geroep
 en verlost hen.
- 20 [ש] *Schin*.
 De HEERE bewaart alle degenen,
 die Hem liefhebben,
 maar Hij verdelgt alle goddeloozen.
- 21 [ת] *Thau*.
 Mijn mond zal den prijs des HEEREN uitspreken
 en alle vleesch zal Zijnen heiligen Naam loven
 in eeuwigheid
 en altoos.

- 1 Hallelujah.
O mijne ziel, prijs den HEERE.
- 2 Ik zal den HEERE prijzen in mijn leven,
ik zal mijnen God psalmzingen, terwijl ik nog ben.
- 3 Vertrouwt niet op prinsen,
op 't menschen kind,
bij hetwelk geen heil is.
- 4 Zijn geest gaat uit,
hij keert wederom tot zijne aarde,
te dienzelfden dagen vergaan zijne aanslagen.
- 5 Welgelukzalig is hij,
die den God Jakobs tot zijne Hulpe heeft,
wiens verwachtingen op den HEERE zijnen God is:
- 6 Die den hemel en de aarde gemaakt heeft
de zee en al wat in dezelve is;
Die trouwe houdt in eeuwigheid;
- 7 Die den verdrukten recht doet;
Die den hongerigen brood geeft.
De HEERE maakt de gevangenen los;
- 8 de HEERE opent *de oogen* der blinden;
de HEERE richt de gebogenen op;
de HEERE heeft de rechtvaardigen lief;
- 9 de HEERE bewaart de vreemdelingen;
Hij houdt den wees en de weduwe staande;
maar der goddeloozen weg keert Hij om.
- 10 De HEERE zal in eeuwigheid regeeren;
Uw God, o Sion, is van geslacht tot geslacht.
Hallelujah.

Psalm 147:

LXX + Vulgaat 146

- 1 Looft den HEERE,
want onzen God te psalmzingen is goed,
dewijl Hij liefelijk is;
de lof is betamelijk.
- 2 De HEERE bouwt Jeruzalem,
Hij vergadert Israëls verdrevenen.
- 3 Hij geneest de gebrokenen van hart,
en Hij verbindt hen in hunne smarten.
- 4 Hij telt het getal der sterren,
Hij noemt ze alle bij namen.
- 5 Onze HEERE is groot en van vele kracht,
Zijns verstands is geen getal.
- 6 De HEERE houdt de zachtmoedigen staande,
de goddeloozen vernedert Hij tot de aarde toe.
- 7 Zingt den HEERE bij beurte met dankzegging,
psalmzingt onzen God op de harp.
- 8 Die de hemelen met wolken bedekt;
Die voor de aarde regen bereidt;
Die het gras *op* de bergen doet uitspruiten;
- 9 Die het vee zijn voeder geeft,
den jongen raven, als zij roepen.
- 10 Hij heeft geen lust aan de sterkte des paards,
Hij heeft geen welgevallen aan de beenen des mans;
- 11 de HEERE heeft een welgevallen aan degenen, die Hem vreezen,
die op Zijne goedertierenheid hopen.

[Vervolg Psalm 147]

LXX + Vulgaat 147

- 12 O Jeruzalem, roem den HEERE,
o Sion, loof Uwen God. (1)
- 13 Want Hij maakt de grendelen uwer poorten sterk,
Hij zegent uwe kinderen binnen in u. (2)
- 14 Die uwe landpale *in* vrede stelt;
Hij verzadigt u met het vette der tarwe. (3)
- 15 Hij zendt Zijn bevel *op* aarde;
Zijn Woord loopt zeer snel. (4)
- 16 Hij geeft sneeuw als wol,
Hij strooit den rijm als asch. (5)
- 17 Hij werpt Zijn ijs henen als stukken:
wie zoude bestaan voor Zijne koude? (6)
- 18 Hij zendt Zijn Woord, en doet ze smelten;
Hij doet Zijnen wind waaien, de wateren vloeien henen. (7)
- 19 Hij maakt Jakob Zijne Woorden bekend,
Israël Zijne Inzettingen
en Zijne Rechten. (8)
- 20 Alzóó heeft Hij aan geen volk gedaan;
en Zijne Rechten, die kennen zij niet.
Hallelujah. (9)

Psalm 148:

LXX + Vulgaat 148

- 1 Hallelujah.
Looft den HEERE uit de hemelen,
looft Hem in de hoogste plaatsen.
- 2 Looft Hem alle Zijne Engelen,
looft Hem alle Zijne heirscharen.
- 3 Looft Hem zon en maan,
looft Hem alle gij lichtende sterren.
- 4 Looft Hem gij hemelen der hemelen,
en gij wateren,
die boven de hemelen zijt.
- 5 Dat zij den Naam des HEEREN loven;
want als Hij het beval, zoo werden zij geschapen.
- 6 En Hij heeft ze bevestigd voor altoos in eeuwigheid,
Hij heeft ze een orde gegeven, die geen van hen zal overtreden.
- 7 Looft den HEERE van de aarde,
gij walvisschen en alle afgronden;
8 vuur en hagel,
sneeuw en damp;
gij stormwind, die Zijn Woord doet;
- 9 gij bergen en alle heuvelen,
vruchtboomen en alle cederboomen;
- 10 het wild gedierte en alle vee,
kruipend gedierte en gevleugeld gevogelte;
- 11 gij koningen der aarde en alle volken,
gij vorsten en alle rechters der aarde;
- 12 jongelingen en ook maagden,
gij ouden met de jongen:
- 13 dat zij den Naam des HEEREN loven,
want Zijn Naam alleen is hoogverheven,
Zijne majesteit is over de aarde en den hemel.
- 14 En Hij heeft den hoorn Zijns volks verhoogd,
den roem aller Zijner gunstgenooten,

der kinderen Israëls,
des volks, dat nabij Hem is.
Hallelujah.

Psalm 149:

LXX + Vulgaat 149

- 1 Hallelujah.
Zingt den HEERE een nieuw lied,
Zijn lof zij in de gemeente *Zijner* gunstgenooten.
- 2 Dat Israël zich verblijde in Dengene, Die hem gemaakt heeft,
dat de kinderen Sions zich verheugen over hunnen Koning.
- 3 Dat zij Zijnen Naam loven op de fluit,
dat zij Hem psalmzingen op de trommel en harp.
- 4 Want de HEERE heeft een welgevallen aan Zijn volk,
Hij zal de zachtmoedigen versieren met heil.
- 5 Dat Zijne gunstgenooten van vreugde opspringen om *die* eere,
dat zij juichen op hunne legers.
- 6 De verheffingen Gods zullen in hunne keel zijn,
en een tweesnijdend zwaard in hunne hand,
- 7 om wraak te doen over de heidenen,
en bestraffingen over de volken;
- 8 om hunne koningen te binden met ketenen,
en hunne achtbaren met ijzeren boeien;
- 9 om het beschreven recht over hen te doen.
Dit zal de heerlijkheid van alle Zijne gunstgenooten zijn.
Hallelujah.

Psalm 150:

LXX + Vulgaat 150

- 1 **Hallelujah.**
Looft God in Zijn heiligdom,
looft Hem in het uitspansel Zijner sterkte.
- 2 **Looft Hem vanwege Zijne mogendheden,**
looft Hem naar de menigvuldigheid Zijner grootheid.
- 3 **Looft Hem met geklank der bazuin,**
looft Hem met de luit en met de harp.
- 4 **Looft Hem met de trommel en fluit,**
looft Hem met de snarenspeel en orgel.
- 5 **Looft Hem met helklinkende cymbalen,**
looft Hem met cymbalen van vreugdegeluid.
- 6 **Alles wat adem heeft,**
love den HEERE.
Hallelujah.

Einde van het vijfde boek der Psalmen; einde van het boek der Psalmen.